

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 16 października 2006 r.

Druk nr 256

**PREZES RADY MINISTRÓW
Jarosław KACZYŃSKI**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej przekazuję przyjęty przez Radę Ministrów dokument:

Informacja dla Sejmu i Senatu o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń – czerwiec 2006 roku (podczas Prezydencji austriackiej).

Z wyrazami szacunku

(-) Jarosław Kaczyński

INFORMACJA DLA SEJMU I SENATU

O UDZIALE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W PRACACH UNII EUROPEJSKIEJ W OKRESIE STYCZEŃ - CZERWIEC 2006 ROKU (podczas Prezydencji austriackiej)

przygotowana w realizacji art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku
o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem
w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

*Projekt przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 14 lipca 2006
oraz przez Radę Ministrów w dniu 25 września 2006*

Warszawa, lipiec 2006 r.

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	3
OCZEKIWANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ WOBEC PREZYDENCJI AUSTRIACKIEJ	4
<i>Rozwój sytuacji ekonomicznej, wymiana handlowa, swobodny przepływ osób</i>	11
<i>Przepływy finansowe</i>	17
<i>Polityka handlowa</i>	20
<i>Fundusze Strukturalne i Fundusz Spójności</i>	22
<i>Debata o przyszłości Unii Europejskiej</i>	38
<i>Rozszerzenie</i>	48
POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ I RADY UNII EUROPEJSKIEJ	56
<i>Rada Europejska</i>	56
<i>Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury</i>	63
<i>Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych</i>	70
<i>Rada ds. Konkurencyjności</i>	81
<i>Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych</i>	89
<i>Rada ds. Polityki Społecznej, Zatrudnienia, Zdrowia i Spraw Konsumenckich</i>	101
<i>Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa</i>	112
<i>Rada ds. Środowiska</i>	123
<i>Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii</i>	130
<i>Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych</i>	142
WSPÓLPRACA Z SEJMEM I SENATEM	147
<i>Przekazywanie dokumentów UE</i>	147
<i>Stanowiska Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych</i>	148
<i>Zasieganie opinii przed rozpatrzeniem aktu prawnego w Radzie UE i przedstawianie informacji o stanowisku Rządu</i>	149
<i>Zastrzeżenia parlamentarne</i>	149
<i>Opinie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP i Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP</i>	150
<i>Opiniowanie kandydatur na stanowiska w UE</i>	151
WYKONYWANIE PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ	152
<i>Prace nad ustawami wykonującymi prawo UE</i>	152
<i>Informacje o ustawach przygotowanych przez Rząd i przekazanych do Parlamentu</i>	154
<i>Postępowania Komisji Europejskiej w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego przez Polskę</i>	156

WPROWADZENIE

Niniejsza Informacja, przygotowana w realizacji art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, dotyczy udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń - czerwiec 2006 r., to jest podczas sprawowania Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej przez Republikę Austrii (dalej: Prezydencji austriackiej).

Pierwsza część Informacji prezentuje najważniejsze dla Rzeczypospolitej Polskiej problemy będące przedmiotem prac UE w trakcie Prezydencji austriackiej.

W drugiej części dokumentu przedstawione są informacje na temat przebiegu posiedzeń Rady Europejskiej oraz sektorowych posiedzeń Rady Ministrów UE w jej poszczególnych formacjach odbytych w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2006 r. z uwzględnieniem stanowisk prezentowanych przez RP w trakcie obrad.

Część trzecia zawiera informacje dotyczące udziału Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w procesie podejmowania decyzji w Radzie UE.

Kolejna, czwarta część zawiera informację na temat wykonywania prawa Unii Europejskiej.

OCZEKIWANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ WOBEC PREZYDENCJI AUSTRIACKIEJ

W ramach wspólnego programu działania Rady UE na rok 2006 Prezydencje austriacka i fińska wskazały cztery zasadnicze cele:

- tworzenie nowych miejsc pracy i przyczynianie się do wzrostu gospodarczego w Europie;
- zapewnienie „europejskiego modelu życia” i jego rozwój;
- zwiększenie zaufania obywateli do projektu europejskiego;
- zapewnienie Europie pozycji silnego i godnego zaufania partnera.

„Biała Księga” austriackiej prezydencji przedstawiała sposób, w jaki Austria w pierwszym półroczu 2006 roku zamierzała urzeczywistniać cele programowe w poszczególnych obszarach działania Unii.

Rzeczpospolita Polska odniosła się do tych zamierzeń przedstawiając stanowisko i definiując swoje priorytety.

RP zależało na jak najszybszym zakończeniu negocjacji porozumienia międzyinstytucjonalnego między Radą UE i Parlamentem Europejskim, sankcjonującego istnienie perspektywy finansowej na lata 2007-2013. Osiągnięcie porozumienia otwierało bowiem drogę do finalizacji prac nad pakietem legislacyjnym NPF. Strona polska liczyła na przyjęcie wszystkich aktów prawnych, a zwłaszcza bazy prawnej polityki spójności, jeszcze w trakcie Prezydencji austriackiej. Szybkie zakończenie prac nad aktami prawnymi pozwalało przystąpić do formalnego opracowywania dokumentów strategicznych i programowych niezbędnych do przygotowania wdrażania.

RP popierała unarodowienie realizacji Strategii Lizbońskiej, co zostało dokonane poprzez przyjęcie nowych zasad jej wdrażania na poziomie narodowym. Uznawała, iż Krajowe Programy Reform na rzecz realizacji Strategii Lizbońskiej powinny zaowocować większym zaangażowaniem państw członkowskich w osiągnięcie jej celów.

Polska poparła także skoncentrowanie się w „odnowionej” Strategii Lizbońskiej na dwóch głównych priorytetach: wzroście gospodarczym i tworzeniu nowych miejsc pracy. W związku z tym oczekiwała, iż w przygotowywaniu ocen dotyczących Krajowych Programów Reform poszczególnych państw członkowskich przez różne formacje Rady, Prezydencja austriacka będzie brała pod uwagę wypełnianie rekomendacji koncentrowania się na powyższych

dwóch, głównych priorytetach. RP popierała zamierzenia Prezydencji przeprowadzenia dyskusji na temat Krajowych Programów Reform, bezpośrednio po opublikowaniu raportu Komisji Europejskiej.

W odniesieniu do swobodnego przepływu osób Rzeczpospolita Polska z dużą uwagą oczekiwała na przegląd, dokonany przez Radę na podstawie Raportu Komisji w sprawie stosowania środków przejściowych przez państwa członkowskie, regulujące dostęp do ich rynków pracy obywateli Polski, Węgier, Słowacji, Słowenii, Czech, Łotwy, Litwy i Estonii.

Zarówno Raport Komisji jak i Przegląd dokonany przez Radę mają znaczenie dla decyzji państw członkowskich w sprawie otwarcia przez nie ich rynków pracy. Strona polska oczekiwała, że w raporcie zawarte zostaną oceny potwierdzające dotychczasowe doświadczenia państw członkowskich w zakresie liberalizacji rynków i rekomendacje wskazujące na brak zasadności utrzymywania ograniczeń w swobodnym dostępie do rynków pracy. Ponadto wyrażała nadzieję, że państwa członkowskie, które skorzystały z rozwiązań przejściowych, nie przedłużą ich stosowania.

Doceniając wagę debaty o przyszłości UE Rzeczpospolita Polska zamierzała aktywnie uczestniczyć w wypracowywaniu decyzji Rady Europejskiej w czerwcu 2006r. w odniesieniu do podsumowania i oceny rezultatów debat w poszczególnych państwach członkowskich wyznaczonych przez RE w czerwcu 2005 r. w związku z tzw. „okresem refleksji”.

Wyrażała przekonanie, iż Rada Europejska w czerwcu 2006 r. powinna odnotować fakt, iż przewidziany na 1 listopada 2006 r. termin wejścia Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy w życie nie zostanie dotrzymany oraz podjąć formalną decyzję w odniesieniu do sposobu dalszego postępowania. Polska deklarowała otwartość na dyskusję, w jaki sposób możemy przyczynić się do rozwiązania kryzysu konstytucyjnego. Niezależnie od dalszych decyzji w sprawie Traktatu, Polska była zdania, że najistotniejsze jest kontynuowanie debaty na temat wyzwań stojących przed Unią Europejską. Pakiet propozycji przedstawiony przez Komisję Europejską w ramach okresu refleksji w Hampton Court w październiku 2005 r. stanowi tutaj istotną inspirację.

RP zwracała uwagę, że wyznaczając priorytety na okres po czerwcu 2006 r., należy szczególnie zastanowić się nad sposobami wzmocnienia efektywności Unii Europejskiej.

Przywiązując wagę do poprawy procesu stanowienia prawa w UE, Polska popierała zaproponowane przez Prezydencje austriacką i fińską promowanie horyzontalnego wykorzystania oceny wpływu w procesie legislacyjnym UE. Ponadto deklarowała wspieranie

wysiłków Komisji w zakresie wypracowania wspólnej, europejskiej metodologii oceny barier administracyjnych oraz popierała propozycje dalszego prowadzenia prac nad uproszczeniem środowiska legislacyjnego Wspólnoty Europejskiej.

W zakresie edukacji Polska szczególnie popierała przyjęcie projektu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Zintegrowany Program działań w zakresie uczenia się przez całe życie (2007-2013). Cele zintegrowanego programu są zgodne z polityką krajową w zakresie edukacji i szkolenia. Zintegrowany Program działań w zakresie uczenia się przez całe życie utworzony będzie na bazie obecnie realizowanych programów i inicjatyw.

RP wysoko oceniła uczynienie priorytetu Prezydencji z dokończenia budowy rynku wewnętrznego, zwłaszcza w odniesieniu do sektora usług. Zgodnie z konkluzjami Prezydencji brytyjskiej z listopadowej Rady ds. Konkurencyjności, z zadowoleniem przyjęła chęć zakończenia przez Prezydencję austriacką negocjacji odnośnie do projektu dyrektywy usługowej.

Rzeczpospolita Polska szczególnie mocno popierała kontynuację przez Prezydencję austriacką i fińską prac w sektorze energii oraz popierała zaproponowane działania.

Polska deklarowała wsparcie dla procesu liberalizacji i zwiększenia konkurencyjności gospodarki unijnej w sektorze energii. W kontekście bezpieczeństwa dostaw Polska uznała, że niezwykle istotne jest jak najszybsze zakończenie prac na decyzją ws. transeuropejskich sieci energetycznych, w której wskazano projekty wspólnego zainteresowania, w tym priorytetowe, które będą miały pierwszeństwo w uzyskaniu finansowania ze WE. Budowa nowych połączeń gazowych oraz elektrycznych umożliwi zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego państw członkowskich UE poprzez zróżnicowanie geograficzne zaopatrzenia szczególnie w zakresie dostaw gazu oraz umożliwienie od strony technicznej wymiany transgranicznej nośników energii w ramach UE.

Polska z dużym zainteresowaniem oczekiwała na zapowiedzianą przez Komisję Europejską Zieloną Księgę w sprawie europejskiej polityki energetycznej.

W nawiązaniu do zapowiedzi zakończenia prac nad projektem nowelizacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy strona polska podkreślała, że zależy jej na osiągnięciu kompromisu i szybkim przyjęciu projektu dyrektywy. Kompromis taki miał uwzględniać specyfikę rozwiązań czasu pracy funkcjonujących w poszczególnych państwach członkowskich i unikać nadmiernej regulacji.

Polsce zależało na przyjęciu takich rozwiązań w projekcie nowelizacji dyrektywy, które pomogłyby uniknąć negatywnych konsekwencji finansowych.

W dziedzinie rolnictwa Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjmowała inicjatywę uproszczenia ustawodawstwa i poprawy jakości regulacji w obszarze wspólnej polityki rolnej, celem zwiększenia jej przejrzystości oraz ograniczenia obciążeń administracyjnych wskazując jednak, że uproszczenie nie powinno oznaczać weryfikacji przyjętych zasad funkcjonowania wspólnej polityki rolnej. Polska deklarowała aktywny udział w dyskusji nad stworzeniem w ramach struktur Komisji Europejskiej Planu Działań w sprawie uproszczenia WPR.

W odniesieniu do oczekiwanej reformy wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw, Polska postulowała dostosowanie reżimu prawnego do zmiany struktury sektora pod względem wielkości podmiotów i roli poszczególnych grup produktów, która jest wynikiem ostatniego rozszerzenia Unii Europejskiej. Wobec poważnych zastrzeżeń wobec propozycji Komisji Europejskiej w sprawie rozporządzenia regulującego definicję, opis, prezentację i znakowanie napojów spirytusowych, strona polska dążyła do wprowadzenia uregulowania, zgodnie z którym termin „wódka” powinien być zarezerwowany do określania napoju spirytusowego produkowanego z alkoholu etylowego uzyskanego ze zbóż lub ziemniaków.

Odnosząc się do współpracy w zakresie budowy obszaru Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości Polska szczególną uwagę poświęcała pracom dotyczącym wzmocnienia współpracy państw członkowskich w kontekście ochrony granic i polityki readmisyjnej, podkreślając jednocześnie potrzebę nadania pełnej operacyjności Europejskiej Agencji Współpracy Operacyjnej na Granicach Zewnętrznych (FRONTEX) oraz sprawnego wdrażania harmonogramu dochodzenia do pełnego członkostwa w Grupie Schengen.

Kluczowe znaczenie miało dla Polski przyspieszenie prac w Radzie nad podstawami prawnymi Systemu Informacji Schengen II generacji (SIS II) oraz Systemu Informacji Wizowej (VIS). Polska za priorytetowe uważała też dalsze wzmocnianie współpracy antyterrorystycznej w ramach UE oraz postulowała kontynuowanie prac w pozostałych obszarach problemowych wymienionych przez Prezydencję, w tym w odniesieniu do współpracy sądowej w sprawach cywilnych, podstaw prawnych Agencji Praw Podstawowych oraz nowych instrumentów współpracy nakierowanych na skuteczną walkę z przestępczością.

OCENA PREZYDENCJI AUSTRIACKIEJ Z PUNKTU WIDZENIA INTERESÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Najważniejsze zagadnienia odnoszące się do udziału Polski w pracach Unii Europejskiej w okresie Prezydencji austriackiej to:

- realizacja zasady swobodnego przepływu osób,
- zakończenie negocjacji Nowej Perspektywy Finansowej,
- debata nad przyszłością Unii Europejskiej.

Rzeczpospolita Polska z satysfakcją powitała zawartą w Raporcie Komisji Europejskiej ocenę otwarcia niektórych rynków pracy dla obywateli nowych państw członkowskich. W pełni podzielając konkluzje zawarte w Raporcie Polska wyrażała zadowolenie z decyzji tych państw, które nie zastosowały okresów przejściowych oraz tych, które zdecydowały o otwarciu swoich rynków po zakończeniu pierwszego, dwuletniego okresu. Polska wyraziła satysfakcję z podzielenia przez KE jej przekonania, że zastosowane restrykcje były dalece nieefektywne.

W czasie Prezydencji austriackiej Rząd RP, wspierany także przez Sejm i Senat, podejmował bardzo liczne próby nacisku na rządy tych państw członkowskich, które nie deklarowały zniesienia ograniczeń w swobodnym przepływie pracowników.

Zgodnie z oczekiwaniami strony polskiej, podczas Prezydencji austriackiej udało się zakończyć prace nad Porozumieniem Międzyinstytucjonalnym, które nadaje kształt perspektywie finansowej na lata 2007-2013. Daje ono Polsce szansę na uzyskanie w latach 2007-2013 z polityki spójności, Wspólnej Polityki Rolnej oraz innych polityk wspólnotowych nawet do 91 mld euro, z czego prawie 60 mld euro będzie pochodziło z polityki spójności, co oznacza, że do Polski trafi 10,5% całego budżetu UE.

Strona polska docenia działania podejmowane przez Prezydentkę austriacką na rzecz sfinalizowania porozumienia między UE a Szwajcarią w sprawie szwajcarskiego wkładu finansowego na rzecz nowych państw członkowskich unii Europejskiej i jej zaangażowanie w doprowadzenie do kompromisu w tej sprawie. W myśl porozumienia, Polska będzie największym beneficjentem programu pomocowego i otrzyma w ramach wkładu szwajcarskiego 489 milionów CHF na realizację konkretnych projektów i programów pozwalających na zmniejszenie różnic gospodarczych i społecznych w poszerzonej UE.

W okresie negocjacji Rząd Polski prezentował konsekwentne stanowisko o konieczności jak najszybszego zakończenia prac nad założeniami nowej perspektywy finansowej. Miało to szczególne znaczenie w kontekście uzgodnień grudniowej Rady Europejskiej. Sfinalizowanie prac pozwoli na odpowiednie przygotowanie się do wykorzystania środków wspólnotowych.

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjmuje konkluzje posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 15-16 czerwca 2006 r. Świadczą one o tym, że szefowie rządów i państw członkowskich Unii Europejskiej realistycznie oceniają obecną sytuację wskazując, że przed podjęciem decyzji dotyczących przyszłości Traktatu Konstytucyjnego konieczne jest przedłużenie okresu refleksji nad przyszłością UE, w szczególności dyskusji nad samym traktatem.

Polska podziela przekonanie, iż sprawą nadrzędnej wagi jest odzyskanie zaufania społecznego do działań Unii. Konieczne jest podejmowanie takich inicjatyw, które będą odpowiadały na najbardziej palące potrzeby obywateli UE. Należy z zadowoleniem powitać wyniki badań opinii publicznej, mówiące o rosnącym zaufaniu do instytucji UE i nie lekceważyć priorytetów wskazywanych w tych badaniach: potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa, walki z bezrobociem i zapobiegania terroryzmowi.

RP przychyliła się do propozycji dwutorowego prowadzenia prac nad przyszłością i reformami Unii Europejskiej: długofalowo poprzez intensyfikację debaty w okresie refleksji oraz doraźnie, mając na celu poprawę skuteczności i adekwatności działań Unii, na gruncie obowiązujących traktatów. Zwracamy jednak uwagę, iż proponowane zmiany musi poprzedzać analiza ich celowości, indywidualne podejście oraz uzyskanie zgody wszystkich państw członkowskich.

Mając na uwadze priorytet odnoszący się do wzmacniania obszaru Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości RP podkreśla, iż przystąpienie do strefy Schengen stanowi dla niej absolutny priorytet. Stoimy na stanowisku, że konieczne jest wzmożenie działań przygotowawczych zarówno po stronie państw członkowskich, jak i Komisji. Z satysfakcją przyjmujemy dokonania Prezydencji w tym zakresie i osiągnięcie przez Radę politycznego porozumienia co do podstaw prawnych. Oczekujemy ich szybkiego przyjęcia przez Parlament Europejski, co umożliwi przeprowadzenie procedur przetargowych na szczeblu europejskim i krajowym.

Polska z zadowoleniem przyjęła deklarację Komisji Europejskiej, złożoną podczas Rady ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w czerwcu 2006 r., zgodnie z którą będzie ona

regularnie informowała zarówno Radę, jak i jej organy przygotowawcze o postępie prac nad stworzeniem i uruchomieniem SIS II.

RP przyjmuje kompromis osiągnięty w zakresie kształtu dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym. Ufamy, iż przepisy te pozwolą urzeczywistnić zasadę swobody przepływu i świadczenia usług oraz zakładania przedsiębiorstw, a także przyczynią się do wyrównania szans na wspólnym rynku. Osiągnięte porozumienie nie odzwierciedla wszystkich postulatów Polski zgłaszanych w trakcie negocjacji, zdajemy sobie jednak sprawę, iż wobec istniejących rozbieżności należy je uznać za satysfakcjonujące. Z zadowoleniem witamy wprowadzenie przeglądu barier, mogących negatywnie wpływać na świadczenie usług na rynku wewnętrznym, który ma być prowadzony przez Komisję Europejską we współpracy z państwami członkowskimi.

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem wita efekty prac podejmowanych podczas Prezydencji austriackiej w obszarze energii. Szczególnie istotne jest dla Polski sformułowanie potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa krajów członkowskich i Unii jako całości, jakie zostały wskazane w dokumencie dotyczącym zewnętrznych stosunków energetycznych. Polska zgadza się, iż jednym z głównych zagrożeń jest niebezpieczeństwo działań zewnętrznych dostawców, którzy nie działają w oparciu o zasady rynkowe i często podejmują decyzje o charakterze politycznym (a nie komercyjnym).

Rząd RP zaproponował, zaakceptowany przez Radę Europejską, punkt konkluzji, zgodnie z którym wsparcie wspólnotowe, także finansowe, powinno być udzielane tylko i wyłącznie takim transeuropejskim projektom gazowym, które w jak największym zakresie poprawiają bezpieczeństwo energetyczne UE jako całości i w jak największej liczbie krajów członkowskich, a jednocześnie nie pogarszają bezpieczeństwa energetycznego żadnego z krajów członkowskich.

Rzeczpospolita Polska odnotowuje brak osiągnięcia postępu w odniesieniu do projektu dyrektywy w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy, a także nieuregulowaną sytuację rynku owoców i warzyw oraz kwestię definicji wódki. Oczekujemy, że zagadnienia te znajdą się wśród priorytetów kolejnej, fińskiej Prezydencji.

KWESTIE HORYZONTALNE

Rozwój sytuacji ekonomicznej, wymiana handlowa, swobodny przepływ osób

Produkt Krajowy Brutto

Według ostatnich szacunków Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) wzrost PKB Polski w pierwszym i drugim kwartale 2006 roku w stosunku do analogicznych kwartałów roku 2005 wyniósł odpowiednio 5,2 i 5,1 procenta, czyli więcej niż w drugiej połowie 2004 roku i w całym 2005 roku. Polska znajduje się obecnie w fazie wzrostowej cyklu koniunkturalnego.

W pierwszym kwartale 2006 roku zanotowano wzrost nakładów brutto na środki trwałe w wysokości 7,8 proc. oraz wzrost spożycia o 4,1 proc. Oznacza to, że wzrost gospodarczy znajdował wówczas oparcie zarówno w zwiększeniu inwestycji jak i konsumpcji. Większa dynamika inwestycji w stosunku do dynamiki konsumpcji jest zjawiskiem pozytywnie rokującym na przyszłość, ponieważ oznacza zwiększenie potencjalnego poziomu PKB w średniej i długiej perspektywie czasowej, czyli zwiększa szanse na bezinflacyjny wzrost gospodarczy w najbliższych latach.

Jeśli przyjrzymy się zmianom wyrównanej sezonowo wartości dodanej brutto w poszczególnych sektorach gospodarki w pierwszym kwartale 2006 roku w stosunku do analogicznego kwartału 2005 roku, to wartość ta najszybciej rosła w przemyśle (wzrost o 8,4 proc.), następnie w sektorze handlu i napraw (wzrost o 6,7 proc.), w sektorze budownictwa (5,8 proc. wzrostu), w sektorze transportu, gospodarki magazynowej i łączności (5,2 proc.), w sektorze usług rynkowych (4,7 proc.) a najwolniej w sektorze usług nierynkowych (3,2 proc.).

Inflacja

Obserwowany w okresie pierwszych pięciu miesięcy 2006 roku poziom inflacji nie przekraczał 1 procenta w ujęciu rocznym. Oznacza to, że w czasie Prezydencji austriackiej wzrost polskiej gospodarki miał praktycznie bezinflacyjny charakter.

Tabela 1 Wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie styczeń –maj 2006

Miesiąc	Styczeń 2006	Luty 2006	Marzec 2006	Kwiecień 2006	Maj 2006
Grudzień 2005 roku = 100	100,2	100,2	100,1	100,8	101,3
Analogiczny miesiąc 2005 roku = 100	100,6	100,7	100,4	100,7	100,9
Poprzedni miesiąc = 100	100,2	100	99,9	100,7	100,5

Źródło: GUS

Bezrobocie

Na początku czerwca 2006 r. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej podało, że majowa stopa bezrobocia wyniosła 16,5 proc. Resort podkreślał, że spadek bezrobocia odnotowany w maju 2006 roku był największy w ciągu ostatnich trzech lat.

Ponadto stopa bezrobocia mierzona według Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL) spadła w I kwartale 2006 roku do 16,0 proc. z 16,7 proc. odnotowanych kwartał wcześniej, podał Główny Urząd Statystyczny (GUS).

Mimo to stopa bezrobocia w Rzeczypospolitej Polskiej pozostaje wciąż na najwyższym poziomie spośród wszystkich państw Unii Europejskiej.

Tabela 2 Miesięczna stopa bezrobocia w Polsce w okresie styczeń – maj 2006, w proc.

Miesiąc	Styczeń 2006	Luty 2006	Marzec 2006	Kwiecień 2006	Maj 2006
Stopa bezrobocia	18,0	18,0	17,8	17,2	16,5

Źródło: GUS

Wymiana handlowa

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego, w pierwszym kwartale 2006 roku¹ eksport w cenach bieżących wyniósł 103,0 mld zł, a import 113,3 mld zł. W porównaniu z analogicznym okresem ub. roku eksport zwiększył się o 13,8%, zaś import o 12,1%. Można zauważyć postępujące zmniejszanie się ujemnego bilansu handlowego – w okresie styczeń – kwiecień 2006 ukształtowało się na poziomie 10,3 mld zł (w porównaniu do ujemnego bilansu na poziomie 10,6 mld zł z roku ubiegłego).

Eksport wyrażony w euro wyniósł 26,7 mld, co oznacza wzrost o 20,3%. Import zaś wyniósł 29,4 mld euro, co oznacza wzrost o 18,5%. Ujemne saldo ukształtowało zatem na poziomie – 2,7 mld euro.

Ważna jest również analiza struktury bilansu handlowego. Wciąż utrzymuje się ujemne saldo wymiany handlowej z krajami rozwijającymi się - minus 12,8 mld zł (ok. minus 4,0 mld

¹ Dane dotyczące wymiany handlowej pochodzą z informacji bieżącej Głównego Urzędu statystycznego odnośnie obrotów handlu zagranicznego ogółem i według krajów http://www.stat.gov.pl/dane_spol-gosp/ceny_handel_uslugi/obroty_handl_zagr/2006/I-IV2006.htm [dostęp 27.06.06], oraz publikacji Sytuacja

USD), z krajami Europy Środkowo-Wschodniej - minus 4,5 mld zł (minus 1,4 mld USD). Ważne jest natomiast, jak wynika z informacji podanych przez GUS, iż nadal utrzymuje się dodatnie saldo wymiany handlowej z krajami rozwiniętymi 7,1 mld zł (2,2 mld USD), w tym z krajami UE 9,5 mld zł (ok. 3,0 mld USD). Udział krajów rozwiniętych w eksporcie ogółem wynosił 84,2% (w tym UE 78,2%), a w imporcie 70,3% (w tym UE 62,7%). To zatem intensyfikacja kontaktów handlowych z Unią Europejską wpłynęła przede wszystkim na poprawę bilansu handlowego.

Najważniejszym partnerem handlowym Polski nadal pozostają Niemcy. Udział tego kraju w polskim eksporcie w okresie styczeń - kwiecień br. był niższy niż w ub. roku o 1,2 pkt i wyniósł 27,9%, a w imporcie o 1,3 pkt i stanowił 23,5%. Dodatkowo saldo wyniosło 2,1 mld zł (0,6 mld euro). Oznacza to, iż Polska zanotowała dwukrotnie wyższe dodatnie saldo wyrażone w euro w stosunku do analogicznego okresu w roku poprzednim (wyniosło wtedy 0,3 mld euro).

Swobodny przepływ osób

Prezydencja austriacka zbiegła się w czasie z końcem pierwszego okresu obowiązywania okresu przejściowego w zakresie swobody przepływu pracowników. W związku z tym faktem kluczowe instytucje europejskie przedstawiły swoją opinię, jak uregulowania przejściowe funkcjonują w praktyce. W dniu 8 lutego 2006 roku Komisja Europejska opublikowała raport, w którym podsumowano pierwszy etap funkcjonowania okresów przejściowych. W kwietniu 2006 roku Parlament Europejski wyraził przekonanie, iż przedłużanie ograniczeń w swobodnym przepływie pracowników – obywateli UE wpłynie na wzrost nielegalnej imigracji i pracy niezarejestrowanej i zaapelował do rządów państw członkowskich o zniesienie ograniczeń. Do końca kwietnia 2006 roku „stare” kraje UE musiały podjąć decyzję, czy rezygnują z przedłużenia ograniczeń w dostępie do swoich rynków pracy dla obywateli nowych państw członkowskich, czy też decydują się o ich przedłużeniu o trzy lata.

Wspomniany raport KE, podając za przykład sytuację Wielkiej Brytanii, Irlandii i Szwecji, pokazał niezbicie, że restrykcje zastosowane przez pozostałe 12 państw członkowskich nie miały uzasadnienia ekonomicznego. Biorąc pod uwagę polityczny charakter raportu, Komisja Europejska nie apelowała w nim wprost o zniesienie barier w swobodnym przepływie pracowników z „nowej” Unii, a jedynie zalecała rozważenie takiej możliwości. Główne tezy raportu sprowadzały się do kilku konstatacji:

Żadne z państw, które zniosły bariery w swobodnym przepływie pracowników, nie odnotowało takiej skali napływu cudzoziemców, która byłaby zagrożeniem dla funkcjonowania rynku pracy.

Nie miała także miejsca „turystyka socjalna”, tj. wyjazdy w celu korzystania ze świadczeń pomocy społecznej. W krajach, które otwarły dostęp do rynku pracy zmniejszyła się szara strefa zatrudnienia. Nie wzrosło bezrobocie, a więc zatrudnienie „nowych” obywateli UE miało charakter komplementarny, nie zaś substytucyjny w stosunku do zatrudnienia pracowników miejscowych.

Pracownicy migrujący, podejmujący legalną pracę wpłynęli na wzrost wpływów z tytułu podatków oraz składek na ubezpieczenie społeczne.

Rządy Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Finlandii (a także Islandii, państwa należącego do EOG) zdecydowały się od 1 maja 2006 r. otworzyć swoje rynki pracy dla obywateli z „nowych” państw członkowskich. Niektóre z państw zdecydowały się na selektywną liberalizację zasad dostępu do ich rynku. Dla przykładu Francja wprowadziła ułatwienia (zniesienie tzw. testu rynku pracy) w wydawaniu zezwoleń na pracę dla obywateli z „nowych” państw członkowskich w tych sektorach gospodarki, gdzie zaobserwowano deficyt siły roboczej.

Analogicznie postąpiła Holandia, gdzie pracownicy z Polski i siedmiu pozostałych nowych państw członkowskich z Europy Środkowo-Wschodniej będą mogli począwszy od lipca 2006 roku w łatwiejszy sposób podejmować zatrudnienie w wybranych sektorach, wśród których znajduje się najbardziej popularne wśród pracowników migrujących rolnictwo. W sektorach tych zezwolenia będą wydawane w przyspieszonym tempie.

W czasie Prezydencji austriackiej Rząd polski podejmował bardzo liczne próby nacisku na rządy tych państw członkowskich, które nie deklarowały zniesienia ograniczeń w swobodnym przepływie pracowników. Działania administracji rządowej zostały wsparte zarówno przez Sejm jaki Senat RP. Obie izby Parlamentu przygotowały i uchwaliły deklaracje popierające Rząd RP w prowadzonych działaniach oraz wzywających Parlamenti innych państw członkowskich do zmiany podejścia w tej kwestii. Okazją do prezentacji polskiego stanowiska było m.in. posiedzenie Rady Europejskiej w marcu 2006 roku, podczas którego Prezes Rady Ministrów Kazimierz Marcinkiewicz prezentował argumenty za otwarciem rynków pracy oraz posiedzenie Rady Unii Europejskiej ds. Zatrudnienia, Zdrowia i Spraw

Konsumenckich, podczas której odbyła się debata na ten temat. Ponadto kwestia ta była również stałym punktem rozmów bilateralnych.

Nowa perspektywa finansowa

W nocy z 4 na 5 kwietnia 2006 roku przedstawiciele Rady UE, Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego zakończyli prace nad Porozumieniem Międzyinstytucjonalnym, które nadaje kształt perspektywie finansowej na lata 2007-2013. Porozumienie jest umową zawartą między trzema instytucjami określającą maksymalny pułap wydatków, na jakie będzie w ciągu najbliższych siedmiu lat stać Wspólnoty Europejskie. Wypracowany kompromis został przyjęty oficjalnie przez zgromadzenie ogólne Parlamentu Europejskiego w dniu 17 maja 2006 roku oraz przez Radę UE.

Punktem wyjścia w negocjacjach między trzema instytucjami był kompromis zawarty w grudniu 2005 roku przez państwa członkowskie UE w ramach Rady. Porozumienie wprowadza jednak do tego kompromisu pewne zmiany, które odzwierciedlają priorytety wydatkowe Parlamentu Europejskiego.

Przyjęcie porozumienia oddaliło niebezpieczeństwo braku ram finansowych w momencie, gdy Komisja Europejska przygotowuje będzie wstępny projekt budżetu na rok 2007. Nie ma więc obaw o brak środków na realizację podstawowych zadań Wspólnot w przyszłym roku. Zakończone w nocy z 4 na 5 kwietnia prace pozwalają także na finalizację prac nad aktami prawnymi pakietu legislacyjnego nowej perspektywy finansowej, ponieważ znane są już kwoty wydatków, na jakie zgadzają się instytucje wspólnotowe.

Porozumienie sankcjonuje też zapisy konkluzji Rady Europejskiej z grudnia 2005, na podstawie których zostanie określona wysokość wydatków prealokowanych między państwa członkowskie (takich jak polityka spójności czy rozwój obszarów wiejskich).

Dzięki osiągniętemu porozumieniu w latach 2007-2013, Polska ma szansę uzyskać z polityki spójności, Wspólnej Polityki Rolnej oraz innych polityk wspólnotowych nawet do 91 mld euro, z czego prawie 60 mld euro będzie pochodziło z polityki spójności. Będziemy największym beneficjentem unijnego budżetu: do Polski trafi 10,5% całego budżetu UE (przeznaczonego dla 27 państw - razem z Rumunią i Bułgarią oraz z uwzględnieniem wydatków na działania zewnętrzne UE), czyli średniorocznie ok. 13 mld euro. Napływ funduszy unijnych może dać istotny impuls modernizacyjny dla naszego kraju i wzmocnić korzyści, jakie uzyskujemy z uczestnictwa w czterech swobodach, na których opiera się Unia.

Ponadto Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych na posiedzeniu w dniu 12-13 czerwca 2006 roku przyjęła pakiet rozporządzeń dotyczących polityki spójności. Pakiet ten czeka teraz na zatwierdzenie przez Parlament Europejski.

Przez cały czas Prezydencji austriackiej Rząd polski prezentował konsekwentne stanowisko o konieczności jak najszybszego zakończenia prac nad założeniami nowej perspektywy finansowej. Miało to szczególne znaczenie w kontekście uzgodnień grudniowej Rady Europejskiej. Sfinalizowanie prac pozwoli na odpowiednie przygotowanie się do wykorzystania środków wspólnotowych.

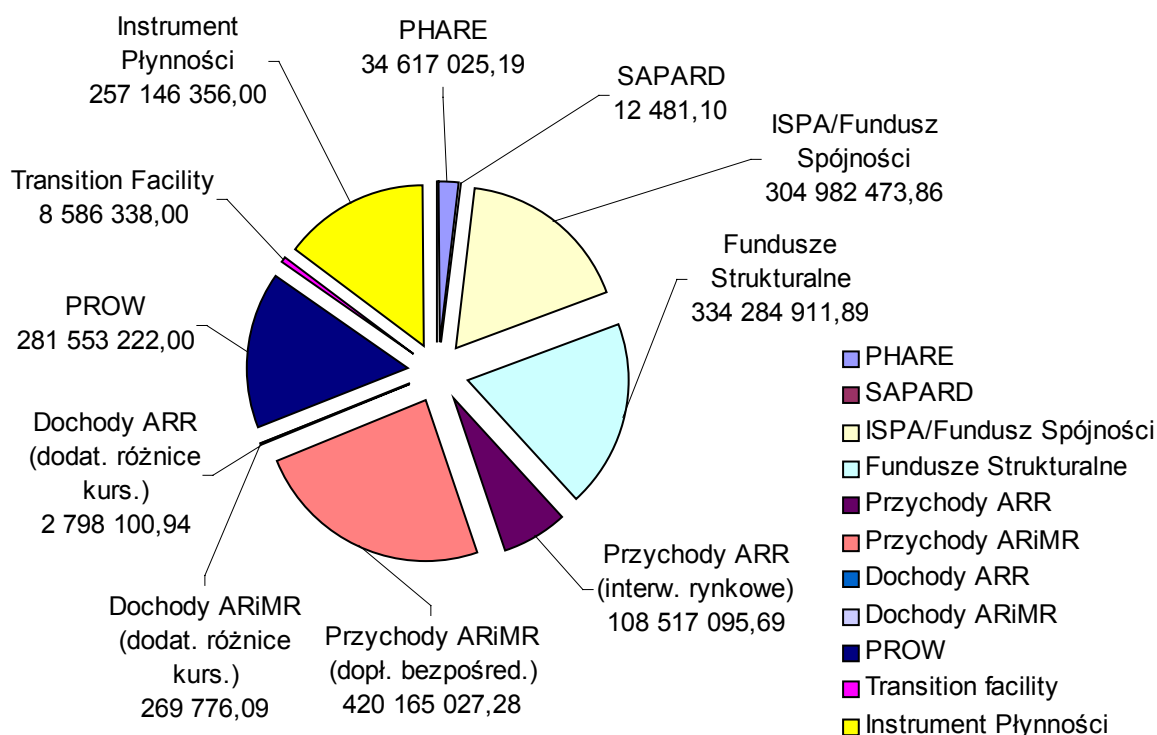
Przepływy finansowe

(stan na 31 maja 2006 r.)

W ciągu pierwszych 5 miesięcy prezydencji austriackiej odnotowano pozytywne saldo przepływów finansowych. Dane za ten okres potwierdzają, iż Polska osiągnęła pozycję beneficjenta netto – saldo rozliczeń Polski z UE wyniosło 664,41 mln euro.

Wysokość poszczególnych transferów finansowych przekazanych z budżetu ogólnego UE do Polski w 2006 roku - w podziale na kategorie - przedstawia Wykres Nr 1.

Wykres Nr 1. Struktura transferów z budżetu UE w 2006r. (w euro)

W pierwszych pięciu miesiącach 2006r. Polska otrzymała z budżetu ogólnego UE łącznie ok. 1 753 mln euro. Najważniejszą pozycję wśród przepływów finansowych stanowiły transfery przeznaczone na Wspólną Politykę Rolną, tj. przede wszystkim dopłaty bezpośrednie (420,2 mln euro) oraz wydatki związane z realizacją Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich (281,6 mln euro). Ponadto istotne znaczenie w dotychczasowym bilansie roku 2006 mają również transfery przeznaczone na finansowanie projektów realizowanych w ramach funduszy

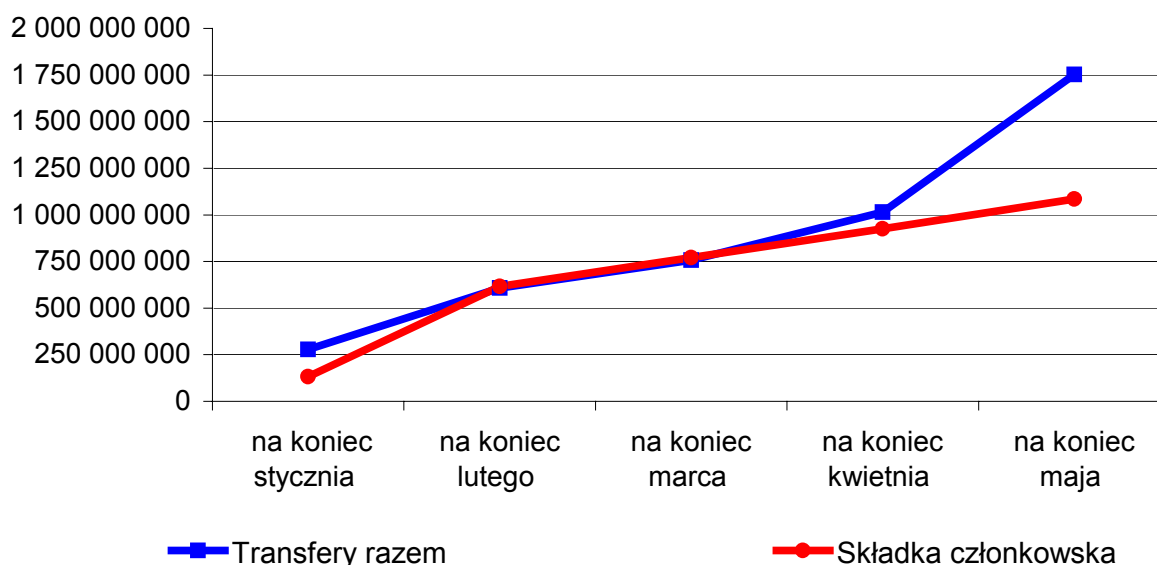
strukturalnych (334,3 mln euro), a także Funduszu Spójności (kontynuacja programu przedakcesyjnego ISPA) ok. 305 mln euro.

Niezmiennie co miesiąc wpływają do Polski środki w ramach instrumentu poprawy płynności budżetu (łącznie 257,1 mln euro), a także wygasające stopniowo środki pochodzące z funduszy przedakcesyjnych, głównie PHARE – 34,7 mln euro.

W analizowanym okresie Polska regularnie ponosiła koszty składki członkowskiej wpłacając łącznie 1 085 mln euro. Szczególna kumulacja wpłat do budżetu nastąpiła w pierwszym kwartale roku, kiedy ze względu na prośbę Komisji Europejskiej - opartą o postanowienia Rozporządzenia UE Nr 1150/2000 - Polska wpłaciła w lutym br. 240% miesięcznej raty wpłat środków własnych VAT oraz DNB. Oznaczało to kwotowy wzrost składki z 214 mln euro w styczniu (bez uwzględnienia korekty za rok 2005) do 484,5 mln euro w lutym. Należy jednak podkreślić, że w kolejnych miesiącach Polska wpłaciła odpowiednio pomniejszone miesięczne raty wpłat środków własnych VAT oraz DNB, co w zestawieniu z wzrastającym wykorzystaniem środków dostępnych z budżetu UE spowodowało znaczącą poprawę salda rozliczeń.

Po pięciu miesiącach 2006r. faktyczny napływ środków unijnych do Polski osiągnął 30% prognozy zapisanej w ustawie budżetowej, a więc niemal taki sam poziom, jak w analogicznym okresie roku ubiegłego (na koniec maja 2005 r. odpowiednio 33%). Porównanie wysokości transferów napływających do Polski, z wysokością składki w ujęciu miesięcznym przedstawia Wykres Nr 2.

Wykres Nr 2. Skumulowane przepływy finansowe Polska - UE w 2006 r. (w euro)

Saldo rozliczeń pomiędzy Polską a UE w okresie styczeń – maj 2006 r., wraz z podziałem na kategorie transferów, prezentuje Tabela Nr 1.

Tabela 1 Saldo przepływów finansowych Polska – budżet UE

Przepływy finansowe PL - UE w okresie 1 I 2006 - 31 V 2006, w euro	
PHARE	34 617 025,19
SAPARD	12 481,10
ISPA/Fundusz Spójności	304 982 473,86
Fundusze Strukturalne	334 284 911,89
Przychody ARR (Interwencje Rynkowe)	108 517 095,69
PROW	281 553 222,00
Przychody ARiMR (Dopłaty bezpośrednie)	420 165 027,28
Dochody ARR (dodatnie różnice kursowe)	2 798 100,94
Dochody ARiMR (dodatnie różnice kursowe)	269 776,09
Transition Facility	8 586 338,00
Instrument Płynności	257 146 356,00
Instrument Schengen	0,00
Transfery razem	1 752 932 808,04
Składka członkowska	-1 084 887 093,91
Zwrot środków do budżetu UE	-3 632 967,61
Saldo	664 412 746,52

Podsumowując przebieg prezydencji austriackiej warto zwrócić uwagę, iż w I połowie 2006r. rozpoczęły się prace nad projektem nowej decyzji ws. środków własnych, której celem jest wprowadzenie modyfikacji w sposobie finansowania budżetu UE. Główną osią dyskusji są szczegółowe zasady obliczania rabatu brytyjskiego. Z uwagi na fakt, iż dotychczas nie osiągnięto ostatecznego porozumienia w tym zakresie, prace będą kontynuowane w trakcie Prezydencji fińskiej. Ostateczne rezultaty negocjacji będą miały wpływ na wielkość składki, jaką odprowadzają do budżetu UE poszczególne państwa członkowskie.

Polityka handlowa

Reforma preferencyjnych reguł pochodzenia towarów

Nie odnotowano znaczących postępów w tym zakresie. Tym niemniej na ostatnim posiedzeniu Komitetu ds. Kodeksu Celnego - sekcja pochodzenie (8 i 9 czerwca 2006 r.) Komisja Europejska przedstawiła wyniki oceny skutków regulacji, wykonanej przez dyrekcję Generalną ds. rozwoju. Zakwestionowana została koncepcja zastosowania wartości dodanej jako kryterium oznaczania pochodzenia. Zaproponowano jednocześnie jednolity próg dla wszystkich działów unijnej Taryfy celnej na poziomie 40%. RP nie może zgodzić się z taką propozycją.

Jednocześnie KE odnotowała fakt przekazania przez stronę polską swoich propozycji wartości progowych korzystnych z punktu widzenia polskiej gospodarki.

Na obecnym etapie nie są znane wyniki wykonywanej przez Dyrekcję Generalną ds. handlu oceny skutków regulacji dotyczących tekstyliów. Nie jest też znany termin wznowienia prac w zakresie reformy preferencyjnych reguł pochodzenia towarów.

Ochrona przemysłu tekstylnego

W trakcie Prezydencji austriackiej opracowany został projekt przewidujący powstanie tzw. funduszu antyglobalizacyjnego, którego celem będzie pomoc dla pracowników zamykanych w wyniku procesu globalizacji przedsiębiorstw przemysłu tekstylnego.

Import aluminium

Strona posok wyraża podziękowanie dla Prezydencji austriackiej za starania zmierzające w kierunku rozwiązania problemu importu aluminium do UE. KE ostatecznie zaproponowała zawieszenia z dniem 1 stycznia 2007 r. ceł na import aluminium nieobrobionego o 50%, tj. do poziomu 3% cła *ad valorem*. Z dniem 1 stycznia 2008 r. cło to miałyby zostać zawieszony całkowicie. W najbliższym czasie KE ma przedstawić projekt odnośnych przepisów.

Środki ochronne

Na wniosek złożony przez polskich producentów zostało wszczęte postępowanie antydumpingowe przeciwko importowi truskawek mrożonych pochodzących z Chin (styczeń 2006 r.). Nałożone zostały tymczasowe środki antydumpingowe na import obuwia skórzanego z Chin i Wietnamu (kwiecień 2006 r.). Przedłużone zostało obowiązywanie

środków antydumpingowych nałożonych na import chlorku potasu z Białorusi w formie, która nie pogarsza dostępu polskich firm do tego surowca (czerwiec 2006 r.).

Procedury ustanawiania zawiesznień na towary rolne i ryby

W trakcie prac grupy roboczej KE ds. ekonomicznych aspektów taryfy celnej, działającej w ramach Dyrekcji Generalnej ds. podatków i unii celnej, zajmującej się analizą wniosków dotyczących modyfikacji ochrony celnej, ostatecznie wyjaśnione zostały wątpliwości w zakresie procedury składania wniosków o Modyfikacji ochrony celnej na ryby. KE wyjaśniła, iż uregulowania w tym zakresie ustanawiane są na okresy trzyletnie. Jednocześnie są one analizowane przez Dyрекcję Generalną ds. rybołówstwa i gospodarki morskiej.

Umowy w zakresie stref wolnego handlu

Pomimo określenia przez Prezencję austriacką kwestii dot. umowy o wolnym handlu z krajami bałkańskimi – szczególnie w zakresie negocjowanych umów o stabilizacji i stowarzyszeniu (SAA), postęp w tym względzie nie był zadowalający. Wynika to po pierwsze ze specyfiki negocjowanych umów i licznych obszarów potencjalnie wrażliwych dla obu stron (UE i partnerów bałkańskich – szczególnie w zakresie towarów rolnych oraz tekstylnych), jak również z przyczyn politycznych (decyzja Czarnogóry o odłączeniu się od Serbii).

Fundusze Strukturalne i Fundusz Spójności

I. Stan wykorzystania funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności

Zgodnie z informacjami na koniec czerwca 2006 r., wartość złożonych wniosków o dofinansowanie w ramach wszystkich programów operacyjnych oraz dwóch inicjatyw wspólnotowych wynosi ponad 64,11 mld zł, co przekracza o 89,9% alokację na lata 2004-2006 oraz ponad ośmiokrotnie przewyższa alokację na 2004 r. Dotychczas największą wartość wnioskowanego wsparcia odnotowano w ramach dwóch programów operacyjnych tj. SPO *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw* (do końca czerwca br. złożono wnioski poprawne pod względem formalnym opiewające na kwotę ponad 13,25 mld zł, co wynosi 269,4% alokacji przyznanej na program na lata 2004-2006) oraz *Zintegrowanym programie operacyjnym rozwoju regionalnego* (wartość złożonych wniosków wynosi ponad 28,41 mld zł i stanowi blisko dwupółkrotność alokacji przyznanej na program na lata 2004-2006).

Wartość podpisanych umów lub wydanych decyzji o dofinansowanie realizacji projektów opiewa na łączną kwotę środków wspólnotowych ponad 24,90 mld zł, co stanowi 314,3 % alokacji środków wspólnotowych na rok 2004 r i 73,7 % na cały okres programowania 2004-2006 od początku uruchomienia programów. Poziom zaawansowania procesu zawierania umów jest zróżnicowany pomiędzy programami, a w ramach poszczególnych programów pomiędzy priorytetami i działaniami. Umowy o największej wartości w stosunku do dostępnej alokacji podpisano w ramach następujących programów operacyjnych: IW Equal, PO *Pomoc techniczna*, SPO *Rozwój zasobów ludzkich* oraz *Zintegrowanego programu operacyjnego rozwoju regionalnego*, gdzie stopień wykorzystania alokacji środków wspólnotowych na lata 2004-2006 stanowi odpowiednio 93 %, 86,7%, 79,5% oraz 78,5%.

W ciągu ostatnich miesięcy nastąpił znaczący postęp wdrażania programów operacyjnych od strony finansowej. Do końca czerwca 2006 r. wartość zrealizowanych płatności ze środków wspólnotowych wzrosła w porównaniu do stanu na koniec listopada 2005 r. ponad 3,2-krotnie, do poziomu 5,5 mld zł, co stanowi 69,40% wykorzystania alokacji przyznanej Polsce na 2004 r. oraz 16,28% alokacji na lata 2004-2006. Dotychczas największych płatności w stosunku do przyznanej alokacji dokonano w ramach dwóch programów operacyjnych zarządzanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tj. SPO *Rybołówstwo i przetwórstwo ryb* oraz SPO *Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich*, gdzie wydatkowano dotychczas odpowiednio 31,26% oraz 24,38% alokacji środków UE na cały okres programowania. Instytucje zaangażowane w

proces zarządzania i wdrażania programów operacyjnych prowadzą na bieżąco monitoring dokonywanych płatności w celu wykorzystania dostępnej dla Polski alokacji środków wspólnotowych.

Na podstawie poświadczonych wydatków dokonywanych na rzecz beneficjentów instytucje zarządzające wystąpiły do instytucji płatniczej z wnioskami o refundację na łączną sumę przekraczającą 887,9 mln euro. Do końca czerwca 2006 r. instytucja płatnicza na podstawie przedłożonych wniosków w ramach poszczególnych funduszy strukturalnych złożyła do Komisji Europejskiej w sumie 47 wnioski o refundację wydatków na łączną kwotę ponad 916,6 mln euro, co stanowi 10,67% zobowiązań na lata 2004-2006. Wartość środków przekazanych do końca czerwca br. przez Komisję Europejską w ramach płatności okresowych wyniosła 709,7 mln euro, co odpowiada 12,1% alokacji funduszy strukturalnych na lata 2004-2006.

W latach 2000- 2005 Komisja Europejska przyznała pomoc z Funduszu Spójności dla 124 projektów, z czego 69 to projekty przyjęte do realizacji w latach 2000- 2003 jeszcze w ramach programu ISPA. Do końca 2005 r. wartość zatwierdzonych projektów wyniosła ok. 99 % całkowitej alokacji dostępnej w latach 2004 – 2006. Wartość płatności otrzymanych z Komisji europejskiej wg. stanu na dzień 25 września 2006 r. wynosi ok. 1,21 mld euro, co stanowi niespełna 22 % wszystkich dostępnych środków na lata 2000-2006. W roku 2006, wartość przekazanych do KE wniosków o płatności wg. stanu na dzień 25 września br. opiewa na niespełna 214 mln euro, co stanowi ponad 29 % wartości prognozowanej na rok 2006.

Kroki podejmowane w zakresie wykorzystania funduszy strukturalnych UE

1. Zmiany legislacyjne

W wyniku realizacji „*Programu naprawczego zwiększającego absorpcję funduszy strukturalnych w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006*”, opracowanego przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego przy współpracy Ministerstwa Finansów i przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 6 grudnia 2005 r., zaproponowano nowelizację *ustawy o Narodowym Planie Rozwoju*. Projekt ustawy zakłada m.in. uelastycznienie systemu wdrażania funduszy strukturalnych poprzez zlikwidowanie zapisów o konieczności regulowania wzorów wniosków, umów i płatności oraz uzupełnień programów w formie rozporządzeń. Efektem tej zmiany ma być usprawnienie procesu dostosowywania systemu do

potrzeb wynikających ze zdobywanych doświadczeń. Prace nad zmianą ustawy o Narodowym Planie Rozwoju do końca czerwca 2006 r. nie zostały jeszcze zakończone.

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego przygotowało autopoprawkę do projektu nowelizacji *ustawy Prawo zamówień publicznych*, która weszła w życie 25 maja 2006 r. Nowelizacja ta, przygotowywana od 2004 r. przez Urząd Zamówień Publicznych, dostosowuje prawo zamówień publicznych do nowych dyrektyw UE oraz upraszcza procedury przeprowadzania przetargów. Do najważniejszych zmian zalicza się: uproszczenie procedur udzielania zamówień publicznych dla zamówień poniżej 60 tys. euro (brak odwołań i skarg), ograniczenie grupy podmiotów objętych obowiązkiem stosowania powyższej ustawy, uporządkowania procedur odwoławczych, wprowadzenie nowych trybów udzielania zamówień.

Po wejściu w życie w dniu 27 czerwca 2006 r. znowelizowanego rozporządzenia w *sprawie trybu, terminów i zakresu sprawozdawczości dotyczącej realizacji Narodowego Planu Rozwoju, trybu kontroli Narodowego Planu Rozwoju oraz trybu rozliczeń*, uproszczono system sprawozdawczości i rozliczania projektów. Powyższe rozporządzenie upraszcza system sprawozdawczości poprzez wydłużenie okresu sprawozdawczego z kwartału do 6 miesięcy. Odstępuje się tym samym od wymogu przedkładania przez beneficjentów oraz instytucje zaangażowane w realizację programów operacyjnych sprawozdań kwartalnych. W odniesieniu do procesu rozliczania projektów, wprowadzona zostaje możliwość dołączenia do wniosku beneficjenta o płatność - w przypadkach określonych przez właściwą instytucję zarządzającą - jedynie zestawienia dokumentów potwierdzających poniesione przez beneficjenta wydatki. Usprawni to proces weryfikacji wniosków przez upoważnione instytucje. W celu przyspieszenia procesu weryfikacji wniosków o płatność proponowane zmiany dają możliwość poprawienia wniosku o płatność przez pracownika instytucji przyjmującej wnioski w przypadku zaistnienia uchybień formalno - rachunkowych we wniosku, bez konieczności odsyłania wniosku do beneficjenta i wzywania go do uzupełnienia lub poprawienia wniosku, tak jak w świetle obecnych zapisów.

W I półroczu 2006 r. opracowany został pierwszy projekt nowelizacji ustawy *o finansach publicznych*, który przewiduje włączenie rozliczeń pomiędzy UE a Polską do budżetu państwa, zmianę regulacji dotyczących programów wieloletnich, modyfikację zapisów dotyczących zaciągania zobowiązań przez jednostki sektora finansów publicznych, ograniczenie znaczenia rezerw celowych kosztem rezerwy ogólnej budżetu państwa, modyfikację klasyfikacji wydatków budżetu państwa.

2. Program naprawczy zwiększający absorpcję funduszy strukturalnych w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006.

Obok zmian legislacyjnych przedstawionych powyżej, w ramach „Programu naprawczego zwiększającego absorpcję funduszy strukturalnych w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006”, prowadzono działania mające na celu usprawnienie innych elementów systemu wdrażania:

- uproszczono współfinansowanie programów i projektów poprzez wprowadzenie doraźnych zmian w systemie finansowania, które ułatwiają pozyskiwanie środków krajowych na współfinansowanie, w tym m.in. zapisano w ustawie budżetowej na rok 2006 część środków na współfinansowanie krajowe w budżetach ministrów odpowiadających za poszczególne działania wdrażane w ramach programów oraz uczyniono Ministra Rozwoju Regionalnego odpowiedzialnym za podział rezerwy na współfinansowanie krajowe funduszy strukturalnych,
- usprawniono procedury udzielania zamówień publicznych, w tym odstąpiono od stosowania przez beneficjentów funduszy strukturalnych procedury uproszczonej zamówień publicznych przyjętej przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dn. 27 kwietnia 2004 r. Wniosek został przyjęty przez KERM w dn. 13 stycznia br.
- wszczęto postępowania nt. przeprowadzenia audytu systemu SIMIK, którego celem jest ocena funkcjonowania systemu, możliwości uproszczenia go oraz zastosowania w okresie 2007 - 2013,
- zwiększono nadzór nad instytucjami wdrażającymi i pośredniczącymi poprzez określenie prognozowanych wskaźników finansowych,
- zatwierdzone zostały przez Radę Ministrów „Prognozy wydatkowania FS w 2006 r.”

3. Uproszczenia przyjęte w ramach poszczególnych programów operacyjnych

Działania zmierzające do uproszczenia systemu wdrażania funduszy strukturalnych, podejmowane były ponadto w ramach specjalnie utworzonych grup roboczych przy poszczególnych programach operacyjnych (dla SPO *Rozwój zasobów ludzkich*, SPO *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw*, PO *Pomoc techniczna*, IW *EQUAL*, Fundusz Spójności). Wypracowane zostały propozycje zmian dotyczące procesu kontraktowania, rozliczania

projektów, sprawozdawczości, monitoringu realizacji projektów, pomocy technicznej oraz wdrażania systemu SIMIK.

W ramach prac powyższych grup, a także innych działań ciągłych podejmowanych w ramach wszystkich programów operacyjnych przyjęto m.in. następujące rozwiązania:

- ograniczenie ilości załączników wymaganych przy składaniu wniosku o dofinansowanie,
- usprawnienie procesu oceny wniosków o dofinansowanie,
- uproszczenie wzoru umowy o dofinansowanie,
- ograniczenie procedury powtórnej oceny wniosków o refundację przez kolejne instytucje w systemie wdrażania,
- umożliwienie weryfikacji dokumentów księgowych przez instytucje wdrażające na próbie, dobranej w oparciu o opracowaną w tym celu metodologię,
- dopuszczenie możliwości dokonywania drobnych korekt technicznych we wnioskach o refundację bez konieczności odsyłania ich do poprawy,
- uproszczenie zasad sprawozdawczości (np. w ramach Funduszu Spójności przejście na kwartalny system w miejsce miesięcznego).

Podsumowanie udziału Polski w pracach nad projektami rozporządzeń polityki spójności UE w latach 2007-2013 w ramach Rady UE podczas Prezydencji austriackiej

Podczas prac Prezydencji austriackiej zakończyła się dyskusja w ramach Rady Unii Europejskiej nad kształtem rozporządzeń regulujących zasady realizacji wspólnotowej polityki spójności w latach 2007-2013. W dn. 5 maja 2006 r. Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN) osiągnęła porozumienie polityczne wobec pakietu pięciu aktów prawnych stanowiących podstawę wydatkowania środków strukturalnych UE w latach 2007-2013 (tj. rozporządzenia ogólnego oraz czterech rozporządzeń szczegółowych ws. Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności oraz Europejskiego Ugrupowania Współpracy Terytorialnej).

Prace nad pakietem legislacyjnym były prowadzone na forum Grupy roboczej Rady UE ds. środków strukturalnych od września 2004 r. Kluczowe w kontekście możliwości zakończenia prac były postanowienia szczytu Rady Europejskiej w grudniu 2005 r., na którym osiągnięty

został kompromis w sprawie perspektywy finansowej UE na lata 2007-2013 oraz uzgodniono najważniejsze finansowe aspekty polityki spójności. Na szczycie zapadły korzystne dla Polski decyzje dotyczące ułatwień w dostępie do środków polityki spójności (tj. podniesienie maksymalnego poziomu współfinansowania wspólnotowego do 85%, kwalifikowalność VAT oraz wydatków związanych z mieszkalnictwem, stosowanie zasady n+3 dla funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w latach 2007-2010).

Sukces grudniowego szczytu umożliwił Prezydencji austriackiej intensyfikację prac nad pakietem legislacyjnym. Ich przyspieszenie pozwoliło na przeniesienie dyskusji na temat kluczowych kwestii negocjacyjnych na poziom polityczny oraz doprowadziło do pomyślnego zakończenia negocjacji w ramach Rady UE na początku maja 2006 r., tj. z nieznacznym przesunięciem czasowym w odniesieniu do zakładanego kalendarza prac. Nie bez znaczenia dla sprawnej finalizacji prac nad pakietem legislacyjnym była aktywna i efektywna robocza współpraca Prezydencji austriackiej z Parlamentem Europejskim (PE) w zakresie uzgadniania treści rozporządzeń. W konsekwencji zdecydowana większość postulatów PE została uwzględniona na poziomie prac Rady UE. Do najważniejszych z nich należy zaliczyć zlikwidowanie podwójnych standardów w dostępie do środków polityki spójności dla państw członkowskich UE, jakie powstały w wyniku decyzji Rady Europejskiej w grudniu 2005 r. W rezultacie wszystkie kraje UE zostały objęte korzystniejszymi rozwiązaniami w ramach kwalifikowalności VAT i obliczania wkładu wspólnotowego w odniesieniu do całkowitych kosztów kwalifikowanych.

Ostateczne przyjęcie przez Radę UE tzw. wspólnego stanowiska (ang. *common position*) w odniesieniu do aktów prawnych przyjmowanych w procedurze współdecydowania (tj. rozporządzeń dot. EFRR, EFS i EUWT), po zakończeniu prac tłumaczy lingwistów Rady UE i PE, miało miejsce w dn. 12 czerwca br. Po akceptacji całego pakietu legislacyjnego przez Parlament Europejski na sesji plenarnej PE w dniu 4 lipca br., na posiedzeniu ECOFIN w dniu 11 lipca br. miało miejsce ostateczne przyjęcie pozostałych rozporządzeń podlegających procedurze zgody (tj. rozporządzenia ogólnego i rozporządzenia dot. Funduszu Spójności). Publikacja całego pakietu rozporządzeń planowana jest na koniec lipca br.

Najważniejsze polskie osiągnięcia negocjacyjne:

Obok postanowień, jakie zapadły na szczycie Rady Europejskiej w grudniu 2005 r., wśród najważniejszych osiągnięć negocjacyjnych RP należy wymienić:

Kwalifikowalność zaliczek na pomoc publiczną. Podczas negocjacji pakietu rozporządzeń Polska konsekwentnie zabiegała i popierała starania państw o uznanie kwalifikowalności zaliczek w ramach pomocy publicznej, tj. uznania zaliczek w całości za wydatek poniesiony, który może stanowić podstawę refundacji ze środków UE. Postulat ten spotkał się ze stanowczym sprzeciwem Komisji Europejskiej. Ostateczny, satysfakcjonujący stronę polską kompromis zakłada, że zaliczki uwzględnione w deklaracjach wydatków nie mogą przekraczać 35% kwoty wsparcia udzielonego beneficjentowi w ramach pomocy publicznej na dany projekt oraz, że zaliczki te zostaną potwierdzone odpowiednimi dokumentami w ciągu 3 lat po ich przyznaniu.

Rozpoczęcie okresu kwalifikowalności projektów. Wyjściowe propozycje Komisji dotyczące rozpoczęcia okresu kwalifikowalności projektów były bardziej restrykcyjne w porównaniu z obowiązującymi rozwiązaniami. Polsce oraz innym nowym państwom członkowskim udało się utrzymać obecnie obowiązujące zasady dotyczące okresu kwalifikowalności projektów, tzn. początkową datą kwalifikowalności projektów, w tym dużych projektów, będzie data przedłożenia Komisji programu operacyjnego lub 1 stycznia 2007 r., w zależności od tego, który z tych terminów będzie wcześniejszy.

Opcjonalny charakter rezerw. W trakcie negocjacji Polska była przeciwna ustanowieniu rezerwy wykonania (*performance reserve*), zarówno o charakterze wspólnotowym jak i krajowym, oraz opowiadała się za opcjonalnym charakterem rezerwy interwencyjnej na nieprzewidziane okoliczności (*national contingency reserve*). Ostatecznie Rząd opowiedział się za propozycją zapewniającą państwu członkowskiemu swobodę w wyborze obu rezerw, co zostało uzgodnione i zapisane w rozporządzeniu ogólnym.

Korzystne rozwiązania dotyczące Funduszu Spójności. Poza zasadą n+3 dla lat 2007-2010 Polska uzyskała inne korzystne rozwiązania w odniesieniu do Funduszu Spójności, takie jak: dostosowanie struktury rat zobowiązań do cyklu inwestycyjnego projektów; odniesienie zasady n+3/n+2 do całej alokacji Funduszu Spójności w ramach programu operacyjnego, a nie poszczególnych projektów, dzięki czemu opóźnienia w realizacji pojedynczych projektów będą mogły być zrekompensowane w przypadku szybszej realizacji innych projektów; zaliczka w wysokości 10,5% całości alokacji będzie wypłacana na początku okresu programowania i uwzględniana w ramach zasady n+3/n+2 a także traktowana jak dokonany wydatek.

Szczegółowe rozwiązania w zakresie finansowania mieszkalnictwa z EFRR. Jako korzystne należy uznać szczegółowe rozwiązania wypracowane wspólnie przez państwa

członkowskie objęte kwalifikowalnością mieszkalnictwa oraz Komisję Europejską. Zgodnie z uzgodnieniami, wydatki na mieszkalnictwo będą mogły być kwalifikowalne w okresie 2007-2013, pod warunkiem, że będą miały miejsce w ramach zintegrowanego programu rozwoju miejskiego (np. programu rewitalizacji) lub w ramach zdefiniowanego w programie operacyjnym priorytetu poświęconego obszarom doświadczającym, bądź też zagrożonym fizyczną degradacją lub wykluczeniem społecznym. Ponadto, wsparcie budownictwa z EFRR nie będzie ograniczone jedynie do mieszkalnictwa społecznego, lecz obejmować będzie także wydatki na rzecz budynków wielorodzinnych oraz budynków będących własnością władz publicznych, które będą przeznaczone na potrzeby mieszkaniowe dla gospodarstw domowych o niskich dochodach lub dla mieszkańców o specjalnych potrzebach. Należy podkreślić, że grupie zainteresowanych państw członkowskich udało się również uzgodnić korzystne kompromisowe zapisy dotyczące listy interwencji kwalifikowalnych do wsparcia z EFRR oraz listy kryteriów potrzebnych do wyznaczania obszarów interwencji funduszu w zakresie mieszkalnictwa, złożonej zarówno z kryteriów dotyczących aspektów społecznych, jak i fizycznych. Zapisy te zostały włączone do rozporządzenia Komisji wprowadzającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia ogólnego, które wciąż dyskutowane jest w trybie komitologii.

Mechanizmy koordynacji. Zapisy rozporządzenia ogólnego realizują postulat Polski dotyczący zapewnienia mechanizmów koordynacji między funduszami strukturalnymi a innymi instrumentami strukturalnymi dotyczącymi rozwoju obszarów wiejskich i rybołówstwa, zarówno na poziomie dokumentów wspólnotowych (*Community Strategic Guidelines*), jak i krajowego dokumentu strategicznego, tzw. Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia (*National Strategic Reference Framework*).

Rozszerzenie zakresu interwencji EFRR o połączenia sieci TEN-T. Polska oraz inne nowe państwa członkowskie UE, stojąc na stanowisku, że inwestycje infrastrukturalne powinny być dostosowane do specyficznych potrzeb poziomu rozwoju gospodarczego poszczególnych regionów i krajów, podkreślały potrzebę uwzględnienia w zakresie infrastruktury transportowej także inwestycji w drogi o drugorzędym znaczeniu (*secondary connections*) w kontekście zintegrowanej strategii transportu i komunikacji regionalnej obejmującej obszary miejskie i wiejskie. W odpowiedzi na postulaty państw, do zakresu interwencji EFRR dotyczącego inwestycji infrastrukturalnych włączono inwestycje związane z połączeniami sieci TEN-T (*links to TEN-T*).

Rozszerzenie zakresu interwencji EFRR o inwestycje w kulturę. Początkowe propozycje zapisów dotyczących zakresu interwencji ERFF przewidywały ograniczony katalog działań z zakresu kultury, wyłącznie w powiązaniu z rozwojem turystyki. Polsce udało się osiągnąć satysfakcjonujące zapisy rozszerzające zakres interwencji funduszu w celu umożliwienia realizacji projektów z zakresu ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego - nie tylko powiązanych z rozwojem turystyki – a także rozwoju infrastruktury kulturalnej oraz zwiększania dostępności usług kulturalnych i przemysłów kultury.

Rozszerzenie zakresu priorytetów współpracy transnarodowej. W trakcie negocjacji Polska wraz z innymi państwami dążyła do rozszerzenia palety możliwości współpracy ponadnarodowej o takie zagadnienia jak dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze, rozwój miast oraz międzynarodowe strefy rozwoju, co miało na celu uwzględnienie specyfiki i różnorodności poszczególnych makroregionów. Postulaty państw zostały zrealizowane poprzez odpowiednie uzupełnienie zapisów dotyczących priorytetów współpracy transnarodowej w rozporządzeniu ws. EFRR.

Korzystne rozwiązania dotyczące tworzenia Europejskiego Ugrupowania Współpracy Terytorialnej (EUWT). Mimo wstępnego udzielenia poparcia dla idei projektu rozporządzenia ws. EUWT, zakładającego potrzebę poprawy warunków współpracy transgranicznej i międzyregionalnej w ramach UE, Polska w trakcie negocjacji tego rozporządzenia zwróciła uwagę na szereg wątpliwości natury prawnej i interpretacyjnej. Do najważniejszych z nich należy zaliczyć: brak dokładnego określenia podmiotów uprawnionych do tworzenia EUWT; brak dokładnego określenia uprawnień kontrolnych państwa członkowskiego nad powstawaniem i działalnością EUWT; sprzeczność z polskim porządkiem prawnym w zakresie uprawnień do przekazywania przez jednostki samorządu terytorialnego zadań publicznych, praw majątkowych oraz środków finansowych na rzecz podmiotu o charakterze międzynarodowym, tj. EUWT; jak również nieograniczoną odpowiedzialność członków ugrupowania za zobowiązania EUWT. Ostateczne uzgodnienia wyjaśniają lub eliminują zapisy, co do których Polska zgłaszała uprzednio uwagi i zastrzeżenia. Z punktu widzenia interesów państwa polskiego najistotniejsze są zmiany, zgodnie z którymi państwo członkowskie przed wyrażeniem zgody na udział podmiotu w EUWT bada zapisy konwencji i statutu pod kątem zgodności z prawem krajowym, w tym w zakresie zadań, jakie EUWT ma wykonywać (kontrola *ex ante*). Państwo członkowskie posiada także uprawnienia kontrolne wobec ugrupowania, z prawem do zakazania realizacji danego działania bądź z nakazem opuszczenia EUWT. Ponadto, kompromis, jaki udało się

osiągnąć, wprowadza inne satysfakcjonujące dla Polski rozwiązania, takie jak ściśle określoną listę podmiotów uprawnionych do członkostwa w EUWT, możliwość wyłączenia odpowiedzialności za zobowiązania członków EUWT (wobec ogólnej zasady nieograniczonej odpowiedzialności), jeżeli prawo krajowe tak stanowi (np. w przypadku Polski), a także możliwość finansowania zadań EUWT ze źródeł innych niż fundusze strukturalne lub Funduszu Spójności.

Kwestie, w których nie udało się zrealizować w pełni polskich postulatów:

Części polskich postulatów nie udało się w pełni zrealizować, mimo podejmowanych przez stronę polską wielokrotnych formalnych i nieformalnych prób przekonania partnerów wspólnotowych. Biorąc pod uwagę potrzebę pilnego zakończenia prac nad pakietem legislacyjnym dotyczącym polityki spójności, Polska, uważając, że dotychczas osiągnięte rezultaty zapewniają możliwość efektywnego wykorzystywania funduszy UE w latach 2007-2013, postanowiła zaakceptować zaproponowany kompromis. Postulaty, których nie udało się w pełni zrealizować obejmują:

Zakres wydatków wliczanych w pułap 4%. Początkowo Polska postulowała, aby w kalkulacjach pułapu 4% nie były uwzględniane alokacje z tytułu obecnej Sekcji Orientacji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz nowego Europejskiego Instrumentu Rybołówstwa, ze względu na sztywny charakter tych wydatków, ustalanych w sposób niezależny od polityki spójności, a także przeniesienie ich do innych działów perspektywy finansowej. Biorąc pod uwagę szerszy kontekst dyskusji nt. perspektywy finansowej na lata 2007-2013, m.in. dot. redukcji wielkości budżetu oraz alokacji na poszczególne państwa i kategorie wydatków, postulat ten okazał się niemożliwy do realizacji.

Programowanie oparte na zasadzie jeden program – jeden fundusz. Polska była jedynym państwem, popieranym przez pewien czas przez Słowację, które postulowało przeniesienie obowiązującej w obecnym okresie programowania zasady wielofunduszowości na przyszły okres, tj. na lata 2007-2013. Stanowisko to musiało jednak ulec zmianie ze względu na brak poparcia zarówno ze strony Komisji Europejskiej, jak i innych państw członkowskich. Jako swoistą rekompensatę odejścia od zasady wielofunduszowości można uznać propozycję KE dotyczącą tzw. *cross-financingu*, tj. możliwości finansowania w ramach zakresów interwencji EFRR i EFS komplementarnych działań wchodzących odpowiednio w zakres drugiego funduszu. Komisja przychyliła się do postulatów państw członkowskich, w tym Polski, dotyczących podniesienia pułapu *cross-financingu* z proponowanych 5%, zatem uzgodniony

kompromis zakłada maksymalny pułap na poziomie 10% finansowania, liczony na poziomie priorytetów.

Ocena zgodności krajowego systemu zarządzania i kontroli funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności z wymaganiami rozporządzenia. Polska zakwestionowała obowiązek przygotowania na potrzeby Komisji Europejskiej raportu dotyczącego oceny zgodności krajowego systemu zarządzania i kontroli funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, ze względu na powiązanie między wypłatą płatności pośrednich a oceną raportu przez Komisję. Polska przedstawiła propozycję, w której postulowała ograniczenie możliwości zawieszania przez KE płatności okresowych w związku ze stwierdzeniem zastrzeżeń dotyczących zgodności systemów zarządzania i kontroli z wymogami rozporządzenia nie dla całego programu, lecz dla priorytetu/priorytetów zakwestionowanych. Jednocześnie Polska zaproponowała, by w uzasadnionych przypadkach możliwe było, po uzyskaniu akceptacji Komisji, przygotowanie raportu i opinii dla poszczególnych priorytetów. Jedyne kompromis, na jaki przystała Komisja, to możliwość uruchomienia płatności okresowej dla programu, jeśli zastrzeżenia odnoszące się do systemu zarządzania i kontroli dotyczą tylko jednego priorytetu w programie. Rozwiązanie to, choć nie w pełni realizuje nasze postulaty, wprowadza pewien element elastyczności.

Zasada warunkowości dla Funduszu Spójności. W trakcie negocjacji projektu rozporządzenia dotyczącego Funduszu Spójności, Polska konsekwentnie postulowała objęcie zasadą warunkowości tylko projektów już zatwierdzonych w momencie zawieszenia, argumentując, że zaproponowane przez Polskę zmiany przyczynią się do sprawnego wdrażania i absorpcji środków z Funduszu Spójności. Obawy Polski budziło nie samo powiązanie wsparcia z Funduszu z kryteriami konwergencji, co wynika z zapisów traktatowych, ale niejasne przepisy, które nie przenoszą obowiązującego dotychczas wyłączenia z środków objętych ewentualnym wstrzymaniem wsparcia dla projektów już zatwierdzonych i realizowanych. Postulat Polski nie spotkał się jednak z poparciem innych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej. Udało się jednak uzyskać pozytywne rozstrzygnięcie polegające na braku obligatoryjności stosowania zasady warunkowości. Rozwiązanie to pozwoli na podjęcie działań politycznych w Radzie, które mogą doprowadzić do uniknięcia zawieszenia wsparcia. Ponadto w trakcie prac nad Porozumieniem Międzyinstytucjonalnym Polska uzyskała korzystne rozwiązania dotyczące mechanizmów stosowania zasady dodatkowości, tj. wydłużenie okresu rebudżetyzacji zawieszonych zobowiązań Funduszu Spójności do roku $n+2$ (gdzie n jest rokiem decyzji o zawieszeniu

zobowiązań). Proponowany wcześniej przez Prezydencję okres $n+1$ pozostawiał zbyt mało czasu na podjęcie efektywnych działań, które przerwałyby procedurę nadmiernego deficytu i odwróciłyby decyzję o zawieszeniu zobowiązań Funduszu Spójności.

Zrównanie progu finansowego dla dużych projektów. Początkowo Polska nie znajdowała uzasadnienia dla propozycji Komisji dotyczącej obniżenia pułapu finansowego do 25 mln euro w definicji dużego projektu dla przedsięwzięć z zakresu środowiska uznając, że proponowany przepis może powodować problemy interpretacyjne, w szczególności wobec braku zdefiniowania projektu środowiskowego. Dlatego Polska postulowała podniesienie progu dla dużych projektów w sektorze środowiska do 50 mln euro. W związku ze zdecydowanym brakiem poparcia ze strony Komisji Europejskiej, Prezydencji oraz niewystarczającym państw członkowskich, Polska wycofała się z postulatu, uznając, iż poparcie propozycji Komisji może okazać się bardziej korzystne w świetle większej elastyczności zasady $n+2$ dla dużych projektów. Ostatecznie, proponowane przez Komisję rozwiązania zostały utrzymane.

Realizacja programów współpracy w ramach Celu 3. W początkowej fazie negocjacji Polska zaproponowała opcjonalne, w stosunku do propozycji Komisji, rozwiązanie dotyczące realizacji programów Celu 3, tj. postulowała, aby w nowym okresie programowania realizacja programów Celu 3 mogła odbywać się albo na zasadach proponowanych przez Komisję (wspólne instytucje odpowiedzialne za program oraz wzmocnienie roli partnera wiodącego), albo z wykorzystaniem istniejących struktur wdrażania i kontroli przygotowanych na potrzeby Celu 1 dla implementacji programów Celu 3. W związku z brakiem poparcia dla propozycji Polski ze strony państw oraz KE Polska zmuszona była wycofać się ze swego postulatu. Niemniej, kwestia ta nie ma decydującego znaczenia z punktu widzenia realizacji zadań w ramach Celu 3, zatem zaakceptowanie propozycji Komisji nie wpłynie niekorzystnie na wykorzystywanie środków z funduszy strukturalnych.

Okres trwałości projektu. Jako częściowo satysfakcjonujący należy uznać osiągnięty kompromis dotyczący okresu trwałości projektów. Polska znalazła się w licznej grupie państw, które postulowały utrzymanie obecnego – pięcioletniego okresu (propozycja KE – 7 lat), liczonego od daty wydania decyzji dotyczącej finansowania projektu. W wyniku negocjacji udało się wprowadzić skrócić okres trwałości projektu – do 5 lat jako zasady oraz 3 lat dla państw członkowskich, które skorzystają z możliwości ograniczenia tego okresu w związku z utrzymaniem inwestycji lub miejsc pracy utworzonych przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP). Niemniej oba okresy liczone będą od daty zakończenia realizacji

projektu, co jest rozwiązaniem mniej korzystnym niż obecnie stosowana i zaproponowana pierwotnie przez KE data decyzji finansowej dla projektu.

Podsumowując uzgodnienia dotyczące nowych rozporządzeń dla polityki spójności 2007-2013, należy uznać je za korzystne z punktu widzenia interesów Rzeczypospolitej Polskiej. Sukcesem negocjacyjnym Polski jest uwzględnienie w całości lub w części szeregu kluczowych postulatów, w tym dotyczących ułatwień w dostępie do środków polityki spójności, co miało na celu częściową rekompensatę za mniejszy, niż zakładany pierwotnie, budżet polityki spójności na lata 2007-2013. Nie należy przy tym zapominać, że priorytetowym dla Polski celem negocjacyjnym było jak najszybsze zakończenie prac nad pakietem aktów prawnych stanowiących podstawę wydatkowania środków strukturalnych UE od 2007 roku. Zakończenie prac nad pakietem umożliwi teraz kontynuację dyskusji i przyjęcie Strategicznych Wytycznych Wspólnoty – dokumentu wyznaczającego ramy dla polityki spójności na szczeblu wspólnotowym, a następnie formalne rozpoczęcie uzgodnień dokumentów krajowych, tj. Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia oraz programów operacyjnych. Sprawne ukończenie uzgodnień tych dokumentów warunkować będzie rozpoczęcie wdrażania programów współfinansowanych ze środków polityki spójności w nowym okresie programowania.

Informacja o stanie realizacji Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006, wg stanu na dzień 31 maja 2006 r.

Głównym źródłem finansowania wsparcia rolnictwa i obszarów wiejskich w krajach członkowskich UE jest Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR). Środki finansowe Sekcji Gwarancji są przeznaczone m.in. na realizację działań opisanych w dokumencie programowym – w *Planie Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW) na lata 2004-2006*.

Duża część zobowiązań w ramach PROW ma charakter wieloletni. Beneficjenci działań PROW nie muszą wносить własnego wkładu finansowego, by z nich skorzystać.

W ramach PROW wdrażanych jest 8 działań (działania 1-8), w budżecie PROW przewidziano także środki na finansowanie 2 działań wdrażanych na podstawie innych schematów wsparcia rolnictwa (działania 9-10). Łącznie z tytułu realizacji PROW na lata 2004–2006 dostępne jest 3 592,4 mln euro, z czego wkład wspólnotowy wyniesie 2866,4 mln euro, wkład polski – 726 mln euro.

Według stanu na dzień 31 maja 2006 r. w ramach działania 1 „Renty strukturalne” złożono 48 859 wniosków, w ramach których wydano już 37 588 decyzji, co stanowi 76,93% rozpatrywanych wniosków. Wsparcie otrzymało 35 912 beneficjentów, na łączną kwotę 674 966 160,75 zł. Wykorzystano 34,09% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

W ramach działania 2 „Wspieranie gospodarstw niskotowarowych” na 113 847 złożonych wniosków wydano 99 277 decyzji (87,20%). Wsparcie otrzymało 96 530 beneficjentów, na łączną kwotę 480 686 968,96 zł. Wykorzystano 42,52% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

W ramach działania 3 „Wspieranie działalności rolniczej na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania” w ramach kampanii 2004 złożono 628 762 wnioski i wydano 607 905 decyzji (96,68%), zaś w ramach kampanii 2005 złożono 706 807 wniosków i wydano 663 293 decyzje (93,84%). W ramach kampanii 2006 złożono 292 833 wnioski. W ramach kampanii 2004 wsparcie otrzymało 607 018 beneficjentów, na łączną kwotę 1 144 639 292,67 zł. W ramach kampanii 2005 wsparcie otrzymało 516 425 beneficjentów, na łączną kwotę 892 072 164,78 zł. Wykorzystano 56,90% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

Łącznie, we wszystkich terminach naboru wniosków na działanie 4 „Wspieranie przedsięwzięć rolno-środowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt” złożono 46 695 wniosków, wydano 25 313 decyzji (54,21%). Dokonano 25 980 płatności, na łączną kwotę 236 987 589,75 zł. Wykorzystano 27,77% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

Nabór wniosków dla działania 5 „Zalesianie gruntów rolnych” odbywał się w dwóch kampaniach. Złożono 6 408 wniosków, a decyzje otrzymało 3 088 wnioskodawców (48,19%). Wsparcie otrzymało 2 003 beneficjentów, na łączną kwotę 62 090 054,10 zł. Wykorzystano 17,07% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

W ramach działania 6 „Dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej” złożono 73 405 wniosków i wydano 61 552 decyzji (83,85%). Wsparcie otrzymało 54 888 beneficjentów, na łączną kwotę 963 890 006,29 zł. Wykorzystano 36,28% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

W ramach działania 7 „Grupy producentów rolnych” złożono 53 wnioski i wydano 24 decyzje (45,28%). Wsparcie otrzymało 17 grup producentów, na łączną kwotę 2 857 830,87 zł. Wykorzystano 4,21% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

W ramach działania 8 „Pomoc techniczna” złożono 36 wniosków i podpisano 15 umów (41,67%). Wsparcie otrzymało 10 beneficjentów, na łączną kwotę 1 098 630,01 zł. Wykorzystano 0,85% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

W ramach działania 9 „Uzupełnienie płatności obszarowych” w ramach kampanii 2004 złożono 1 366 055 wnioski i wydano 1 362 163 decyzje (99,72%), zaś w ramach kampanii 2005 złożono 1 450 595 wnioski i wydano 1 443 823 decyzje (99,53 %). W ramach kampanii 2004 wsparcie otrzymało 1 350 945 beneficjentów, na łączną kwotę 1 167 578 469,51 zł. W ramach kampanii 2005 wsparcie otrzymało 1 376 550 beneficjentów, na łączną kwotę 877 611 837,78 zł. Wykorzystano 66,71% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

W ramach działania 10 „Projekty w ramach rozporządzenia nr 1268/1999” (SAPARD) do sfinansowania zakwalifikowano 1829 projektów. Zrealizowano płatności w ramach 412 projektów, na łączną kwotę 145 191 577,24 zł. Wykorzystano 27,22% limitu środków przeznaczonych na to działanie.

Do dnia 31 maja 2006 r. w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006 Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przekazała beneficjentom łącznie 6 649 670 582,71 zł, co stanowi 45,80% całego budżetu PROW.

Prace w ramach Komitetu Zarządzającego KE (Komitetu ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich) w zakresie przygotowania podstaw prawnych programowania wsparcia rozwoju obszarów wiejskich

Strona polska uczestniczyła w pracach nad rozporządzeniami wykonawczymi do Rozporządzenia Rady (WE) 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz. U. UE z 21.10.2005 (L 277/1)) w ramach Komitetu ds. Rozwoju Obszarów Wiejskich. Są to następujące projekty Rozporządzeń KE:

- projekt Rozporządzenia Komisji ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.
- projekt Rozporządzenia Komisji ustanawiającego przepisy przejściowe dla rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1698/2005 (projekt rozporządzenia przedstawiony jeszcze w trakcie Prezydencji brytyjskiej).

- projekt rozporządzenia Komisji ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzania procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności dotyczącej środków wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich

Strona polska zgłosiła szereg uwag do ww. projektów rozporządzeń, spośród których część została uwzględniona.

Debata o przyszłości Unii Europejskiej

Przebieg debaty

Na okres od stycznia do czerwca 2006 r. przypadła druga połowa okresu refleksji poświęconego przyszłości UE, zapoczątkowanego przez Radę Europejską w czerwcu 2005 r. Ze względu na przedłużające się negocjacje nad nową perspektywą finansową w 2005 r., bardziej aktywna faza analizy okresu refleksji rozpoczęła się właśnie wraz z objęciem przez Austrię przewodnictwa w Radzie UE. Zgodnie z założeniami przewodnictwa austriackiego, kwestii przyszłości Traktatu Konstytucyjnego poświęcono więcej czasu i uwagi w drugiej połowie sprawowanego przewodnictwa. Pierwsza jego część, do końca marca 2006 r., poświęcona była działaniom na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, jak również dokończeniu negocjacji z Parlamentem Europejskim nad pakietem porozumień w ramach nowej perspektywy finansowej.

Przewodnictwo austriackie kierowało się w swoich działaniach założeniem, iż najważniejsze jest odzyskanie zaufania obywateli. Od samego początku zdawano sobie sprawę, że w 2006 r. nie uda się znaleźć rozwiązania dla kwestii Traktatu Konstytucyjnego. W ocenie Wiednia, zasadniczą rolę dla znalezienia rozwiązania ma stanowisko Francji i Holandii. Ponadto zdawano sobie sprawę, że dążenie do szybkich decyzji w sprawie przyszłości Traktatu Konstytucyjnego może być kontrproduktywne. Ostrożne podejście przewodnictwa do możliwości rozwiązania zagadnienia Traktatu Konstytucyjnego znalazło swój wyraz w wystąpieniu kanclerza Wolfganga Schüssela w Parlamencie Europejskim (18 stycznia 2006 r.). Kanclerz unikał bezpośrednich odniesień do Traktatu Konstytucyjnego, zapowiadając jedynie przygotowanie na zakończenie przewodnictwa „mapy drogowej” rozwiązania kwestii przyszłości TK.

4 stycznia 2006 r. minister spraw zagranicznych Austrii, Ursula Plassnik, rozesłała do swoich unijnych partnerów list, którego celem było wysondowanie stanowisk państw członkowskich w sprawie Traktatu Konstytucyjnego. W odpowiedzi, zdecydowana większość państw członkowskich podtrzymała swoje stanowisko z czerwca 2005 r., nie ułatwiając Austrii wyciągnięcia spójnych wniosków. Niektóre państwa członkowskie udzieliły jedynie ustnej odpowiedzi. Reakcja ze strony członków UE rozczarowała przewodnictwo: inicjatywa zmierzająca do stworzenia swoistej „fotografii” stanu Unii Europejskiej w styczniu 2006 r. nie przyniosła oczekiwanych rezultatów. Ujawniła jedynie raz jeszcze utrzymujące się rozbieżności w stanowiskach poszczególnych państw członkowskich.

Podczas wiosennej Rady Europejskiej, 23 marca 2006 r., z inicjatywy austriackiego przewodnictwa odbyło się w nieformalnej formule spotkanie Ministrów Spraw Zagranicznych poświęcone okresowi refleksji. Podobnie jak odpowiedzi na styczniowy list minister SZ Ursuli Plassnik potwierdziło ono brak znaczącej zmiany stanowisk zajmowanych przez państwa członkowskie. Rezultatem spotkania była zainspirowana przez przewodnictwo Austrii decyzja o zorganizowaniu dłuższego nieformalnego spotkania ministrów spraw zagranicznych, poświęconego przyszłości UE, w tym także procesowi rozszerzenia UE i przygotowaniom do Rady Europejskiej. Nie przewidywano przedstawiania nowych propozycji wyjścia z impasu związanego z Traktatem Konstytucyjnym. Nieformalne spotkanie ministrów spraw zagranicznych poświęcone tym zagadnieniom odbyło się w dniach 27-28 maja 2006 r. w Klosterneuburg.

Jakkolwiek dyskusja ministrów spraw zagranicznych wskazała ponownie na utrzymującą się rozbieżność stanowisk poszczególnych członków UE, to jednak nastąpiła pewna zmiana klimatu rozmów na temat Traktatu Konstytucyjnego. Państwa, w których ratyfikacja TK się nie powiodła oraz państwa zdecydowanie wobec niego krytyczne, zmieniły ton wypowiedzi na jego temat, unikając kategorycznych stwierdzeń, które mogłyby świadczyć o jednoznacznym porzuceniu myśli o powrocie do rozmów na jego temat. Wzrosła wśród nich świadomość, że jakiegokolwiek nowe rozwiązania będą bazować na dotychczasowym tekście TK. Z kolei wśród państw, które zakończyły proces ratyfikacji i które popierają TK, dawało o sobie znać poczucie, że prawdopodobnie w dokładnie tym samym brzmieniu nie ma on szans na wejście w życie. Spotkanie w Klosterneuburg zaowocowało ramowym porozumieniem w sprawie konieczności przedłużenia okresu refleksji, nie przynosząc jednak odpowiedzi na pytanie, o ile należałoby wydłużyć ten okres. Do rozstrzygnięcia pozostała również kwestia ewentualnego kalendarza działań dot. rozwiązania sytuacji patowej powstałej po odrzuceniu TK przez Francję i Niderlandy.

Decydującym momentem dla przebiegu debaty nt. przyszłości UE w okresie od stycznia do czerwca br. była Rada Europejska na zakończenie przewodnictwa Austrii (15-16 czerwca 2006 r.). Szefowie państw i rządów podsumowali proces ratyfikacji TK. Podkreślili, że od czerwca 2005 r. Traktat został ratyfikowany przez 5 następnych państw członkowskich (Łotwa, Malta, Luksemburg, Belgia, Estonia), co w sumie daje liczbę 15 państw członkowskich, które przyjęły TK (wcześniej Traktat ratyfikowały: Austria, Cypr, Grecja, Hiszpania, Litwa, Niemcy, Słowacja, Słowenia, Węgry i Włochy). Rada Europejska

przyznała ponadto, że 2 państwa członkowskie nie były w stanie ratyfikować TK (Francja i Holandia), a 8 państw członkowskich nie zakończyło procedury ratyfikacyjnej, przy czym jedno z tych państw rozpoczęło niedawno tę procedurę (chodzi o Czechy, Danię, Irlandię, Polskę, Portugalię, Szwecję, Wielką Brytanię i Finlandię, która zainicjowała już ratyfikację). Wyrażono nadzieję, że proces ratyfikacji zostanie zakończony zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2005 r. (Rada Europejska stwierdziła wówczas, iż fiasko referendum we Francji i Holandii nie zagraża zasadności kontynuowania procesów ratyfikacyjnych).

W opinii Rady Europejskiej, równoległe do trwającego procesu ratyfikacji konieczna jest dalsza praca, oparta na efektach osiągniętych podczas okresu refleksji, zanim zostaną podjęte decyzje ws. przyszłości Traktatu Konstytucyjnego.

Zgodnie z intencją Rady Europejskiej, UE powinna się skoncentrować na osiągnięciu konkretnych rezultatów i realizacji projektów. Rada Europejska przyjęła, jak wcześniej zaproponowała Komisja Europejska, dwutorowe podejście: z jednej strony należy optymalnie wykorzystać możliwości, jakie stwarzają istniejące traktaty, aby osiągnąć konkretne rezultaty, oczekiwane przez obywateli. Oznacza to *de facto* kontynuowanie prac nad wprowadzaniem w życie szeregu rozwiązań, które nie wymagają zmian traktatowych. Z drugiej strony zdecydowano, że przewodnictwo niemieckie w pierwszej połowie 2007 r. przedstawi Radzie Europejskiej raport, oparty na wyczerpujących konsultacjach z państwami członkowskimi. Raport powinien zawierać ocenę stanu dyskusji nt. Traktatu Konstytucyjnego oraz zarys możliwych, przyszłych rozwiązań. Analiza raportu przez Radę Europejską stanie się podstawą do dalszej dyskusji nt. sposobu kontynuowania procesu reform, przy czym „konieczne kroki w tym kierunku muszą zostać podjęte najpóźniej w drugiej połowie 2008r.”, tj. w okresie przewodnictwa Francji. Przyjęte rozwiązanie jest zbliżone do francusko-niemieckich uzgodnień poczynionych podczas nieformalnego spotkania z udziałem prezydenta J. Chiraca i kanclerz A. Merkel, w Rheinsberg 6 czerwca 2006 r. Potwierdza to przypuszczenia o kluczowej roli uzgodnień między tymi dwoma państwami.

25 marca 2007 r. w Berlinie z okazji 50-tej rocznicy podpisania Traktatów Rzymskich przywódcy państw i rządów UE mają przyjąć polityczną deklarację, zawierającą europejskie wartości i dążenia. W deklaracji powinno się także potwierdzić zaangażowanie na rzecz ich wypełnienia.

Stanowisko Polski

Rząd RP aktywnie uczestniczył w unijnej debacie nt. przyszłości UE. Problematyka przyszłości Unii Europejskiej zajmowała znaczące miejsce w rozmowach zwłaszcza Ministra/Minister Spraw Zagranicznych, a także Premiera Rządu RP z partnerami unijnymi. Tematyka ta była przedmiotem wymiany poglądów m.in. z Niemcami, Francją oraz Wielką Brytanią, Finlandią jak również z państwami Grupy Wyszehradzkiej.

Polska opowiadała się za przedłużeniem okresu refleksji, argumentując to m.in. długotrwałymi negocjacjami w sprawie nowej perspektywy finansowej, które utrudniały prowadzenie debaty nt. przyszłości. Podkreślała również, że dotychczasowy przebieg dyskusji nt. przyszłej bazy traktatowej nie pozostawia jakichkolwiek szans na rozwiązanie tej kwestii na obecnym etapie. Zbyt wcześnie jest, aby już obecnie decydować, czy do skutecznej walki z negatywnymi zjawiskami potrzeba pogłębionej metody wspólnotowej czy raczej międzyrządowej.

Strona polska wskazywała ponadto, że polskie społeczeństwo potrzebuje dalszej, szerokiej debaty przybliżającej wizję Europy, a oczekiwania Polaków koncentrują się na sprawach związanych z wysokim rozwojem gospodarczym, bezpieczeństwem i solidarnością. Wyjście naprzeciw tym oczekiwaniom jest niezbędne dla odzyskania obywateli dla projektu europejskiego. Za wszelką cenę trzeba starać się unikać błędów z przeszłości, polegających na pominięciu oczekiwań Europejczyków.

Polska wyrażała zainteresowanie podejmowaniem przez Unię działań zwiększających spójność społeczną i ekonomiczną wśród państw członkowskich. Kładła nacisk na konieczność skoncentrowania się na sprawach związanych z szeroko rozumianym bezpieczeństwem (także energetycznym), w tym walką z globalnymi zagrożeniami, jakimi są: terroryzm, korupcja, przestępczość zorganizowana.

W okresie od stycznia do czerwca 2006 r. ugruntowało się w Unii Europejskiej dążenie do jednoznacznego przezwyciężenia kryzysu, z jakim mamy do czynienia w związku z ratyfikacją Traktatu Konstytucyjnego. Horyzont czasowy, zarysowany przez Radę Europejską, dotyczący osiągnięcia porozumienia w tej kwestii, jest wynikiem kompromisu między państwami członkowskimi. Przyjęty harmonogram wyznacza ramy czasowe dla wypracowania przez Polskę stanowiska ws. przyszłej bazy traktatowej.

Z polskiego punktu widzenia, przyjęcie podejścia „dwutorowego” (tj. skupienia uwagi na realizacji konkretnych projektów równoległe do stopniowego poszukiwania porozumienia w sprawach nowych podstaw prawnych) jest właściwe. Powinno ono pozwolić również

społeczeństwu polskiemu silniej związać się z konstrukcją europejską i lepiej zrozumieć jej mechanizmy. Polska będzie aktywnie uczestniczyć w wypracowywaniu decyzji odnoszących się do realizacji konkretnych projektów służących pogłębieniu integracji w najbliższych latach.

Inicjatywy odnoszące się do debaty europejskiej

W następstwie organizowanych przez Prezydencję działań, zwłaszcza konferencji *Dźwięki Europy* w Salzburgu w styczniu 2006, rozpowszechniała się świadomość, że podnoszenie najważniejszych z punktu widzenia obywateli problemów integracji europejskiej jest szczególnie ważne w perspektywie wypracowywania nowych rozwiązań instytucjonalnych w Unii Europejskiej. Nie jest łatwo skłonić ogół obywateli do zainteresowania problematyką prawnego kształtowania instytucji.

Okres przeznaczony na refleksję i debaty starano się, także w Polsce, wypełnić treścią w taki sposób, by pokazać obywatelom, że są wysłuchiwanymi a rezultat debaty nie jest z góry znany i przesądzony.

Działania w ramach Europejskiej Debaty Publicznej realizowane w okresie od stycznia do czerwca 2006 roku były uwarunkowane przebiegiem debaty zorganizowanej przez Urząd KIE w regionach w ostatnim kwartale roku 2005.

Debata w regionach koordynowana była przez Urzędy Wojewódzkie, a finansowana środkami z rezerwy celowej budżetu państwa. UKIE zapewnił wsparcie eksperckie oraz materiały informacyjne. Działania w regionach nie miały formuły jednolitej (dyskusje, spotkania otwarte, współpraca z organizacjami pozarządowymi oraz mediami) – wspólnym elementem była jedynie konferencja organizowana na szczeblu regionalnym. Inne podjęte działania uzależnione były od potrzeb społeczności lokalnych oraz indywidualnych inicjatyw wypracowanych w województwach, np.: olimpiady wiedzy dla młodzieży, konkursy dotyczące UE w radiu i prasie. Departament Informacji Europejskiej UKIE przygotował kwestionariusz ankiety, przeznaczonej do wypełniania przez uczestników konferencji realizowanych w ramach Europejskiej Debaty Publicznej organizowanej w regionach, z pytaniami o ocenę samej konferencji, wskazanie najważniejszych kwestii poruszanych w debacie o przyszłości UE, chęci i preferowanych sposobów uczestnictwa w debacie w przyszłości oraz o ocenę dystrybuowanych w czasie konferencji materiałów informacyjnych.

Raport z debaty. Na podstawie zebranych ankiet oraz wywiadów telefonicznych z organizatorami debat i spotkań w regionach, w pierwszym kwartale 2006 r., stworzony został raport² podsumowujący debatę. Zawierał on także wnioski oraz rekomendacje dotyczące kierunków oraz metod prowadzenia dalszej debaty w Polsce i w poszczególnych regionach. W 16 województwach zorganizowano łącznie 201 spotkań oraz kilkadziesiąt działań towarzyszących – głównie akcji medialnych oraz konkursów. Łączna liczba uczestników Europejskiej Debaty Publicznej w regionach sięga 25 000 osób.

Ocenę Europejskiej Debaty Publicznej w regionach dostarczają opinie uczestników o tym, czy powinna odbyć się w Polsce publiczna debata na temat przyszłości Unii Europejskiej. Zdecydowana większość jest przekonana o takiej potrzebie, ponad trzy czwarte deklaruje chęć osobistego w niej udziału, lecz wskazać kwestie, które należy poruszyć w jej trakcie, chce i potrafi tylko ok. 60%.

Najbardziej oczekiwaną przez uczestników debat formą przyszłej dyskusji na temat przyszłości Unii Europejskiej są spotkania otwarte umożliwiające swobodną wypowiedź, bezpośrednie spotkania z ekspertami w dziedzinie konkretnych polityk UE oraz konferencje i możliwość korzystania ze specjalnego serwisu poświęconego debacie. Duża część uczestników wyraziła zainteresowanie dalszą debatą, deklarując chęć udziału w niej. Postulowane kwestie to najczęściej: bezrobocie, fundusze unijne, edukacja i problemy młodzieży oraz sprawy gospodarcze. Nad Traktatem Konstytucyjnym chce dyskutować niecałe 2%.

Publikacje. Na potrzeby Europejskiej Debaty Publicznej UKIE przygotował dwie publikacje: autorstwa dr Anny Gizy-Poleszczuk pt.: *Co Polacy myślą o Europie?* zawierającą analizę wyników badania ilościowego przeprowadzonego przez Instytut Pentor na temat postaw Polaków wobec Unii Europejskiej oraz autorstwa prof. Jana Barcza pt.: *Przyszłość Unii Europejskiej. Aspekty polityczne* na temat kierunków rozwoju Unii Europejskiej, uwarunkowań politycznych, instytucjonalnych oraz gospodarczych, na które należy zwracać uwagę z polskiej perspektywy. Broszury były i są nadal wykorzystywane podczas spotkań otwartych poświęconych debacie.

Serwis internetowy UKIE został poszerzony o dział poświęcony *Europejskiej debacie publicznej*. Internauci zapraszani są do udziału w interaktywnym module umożliwiającym dyskusję na temat propozycji regulacji prawnych Unii Europejskiej. Trwają prace nad

² Badanie ewaluacyjne oraz raport na temat Europejskiej Debaty Publicznej w regionach wykonał, na zlecenie UKIE, Sławomir Nowotny MEDIASKOP, kwiecień 2006 r.

poszerzeniem serwisu o kolejne działy poświęcone konsultacjom społecznym dotyczącym sposobu komunikowania się instytucji europejskich z obywatelami państw członkowskich oraz debacie o przyszłości UE. Nowy serwis obejmie trzy dodatkowe działy: *Twój głos w Unii Europejskiej* – poświęcony *Białej księdze*, umożliwiający zabranie głosu w dyskusji na temat metod komunikowania się instytucji unijnych ze społeczeństwami krajów UE; *Debate o przyszłości UE* – poświęcony *Planowi D* i dyskusji o nowym kształcie Unii, zawierający informacje na temat prowadzonych w ramach debaty działań, a także socjologiczne opracowanie syntetyzujące wyniki kilkuset debat przeprowadzonych w całej Polsce w 2005 r.; *Co Polacy myślą o Europie* – poświęcony opinii Polaków o UE, zawierający możliwość zapoznania się z wynikami badań opinii społecznej na najważniejsze tematy związane z UE i porównywanie własnego zdania z opiniami innych Polaków. W ramach strony planowane jest przeprowadzanie internetowych dyskusji w formie forów i sond. Ich wyniki będą stanowiły uzupełnienie comiesięcznych badań realizowanych przez Pentro na zlecenie UKIE.

Centrum Informacji Europejskiej UKIE w ramach *Europejskiej debaty publicznej* zrealizowało projekt Pt.: *Państwa UE – spotkania z przedstawicielami ambasad*. Celem programu było przybliżenie młodzieży licealnej informacji na temat poszczególnych krajów Unii Europejskiej. Spotkania prowadzone były w jednym z języków europejskich, w formie spotkań dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych z rozszerzonym językiem obcym z przedstawicielami ambasad państw członkowskich Unii Europejskiej – w każdym miesiącu jedno spotkanie na temat danego kraju.

Płyta multimedialna. W połowie maja 2006 r. została wydana przez UKIE płyta CD zawierająca informacje na temat europejskiej debaty publicznej przeprowadzonej w regionach, w nakładzie 5 tys. egzemplarzy. Dystrybucja płyty objęła punkty sieci informacyjnych RCIE i Europe Direct a także Urzędy Wojewódzkie, które koordynowały debaty regionalne.

Działania skierowane do młodzieży. Tegoroczna, czwarta edycja ogólnopolskiego programu edukacyjnego *Moja szkoła w Unii Europejskiej* uwzględnia założenia europejskiej debaty publicznej, zachęcając młodzież do refleksji na temat miejsca Polski w Unii Europejskiej, wzajemnych relacji krajów członkowskich, kierunków integracji oraz wizji Unii Europejskiej w przyszłości.

Program edukacyjny *Moja szkoła w Unii Europejskiej* jest realizowany przez UKIE we współpracy z Ministerstwem Edukacji i Nauki. Program adresowany jest do uczniów i nauczycieli gimnazjów oraz szkół ponadgimnazjalnych wszystkich typów. Jego celem jest

pogłębianie wśród młodzieży wiedzy o Unii Europejskiej, a także informowanie o szansach wynikających z polskiego członkostwa w UE. W ramach programu uczniowie wraz z nauczycielami oraz przy pomocy przygotowanych przez Urząd materiałów informacyjnych organizowali dyskusje, wystawy, konkursy wiedzy o UE oraz redagowali gazetki szkolne poświęcone tematyce konkursu. Do IV edycji programu, nawiązującej do europejskiej debaty publicznej, zgłosiło się blisko 1400 szkół z całej Polski. Działania informacyjne w szkołach prowadzone od stycznia 2006 roku dotyczyły: kształtowania postaw obywatelskich wśród młodzieży i zainteresowania sprawami o zasięgu ogólnoeuropejskim, zrozumienia procesu integrowania się państw i jego znaczenia dla kierunków rozwoju Unii Europejskiej w przyszłości. Jednym z elementów programu był konkurs prac pisemnych uczniów. Gimnazjaliści przygotowali prace na temat: *Przedstaw główne wyzwania i problemy, przed którymi stoi młodzież w Unii Europejskiej*, a uczniowie szkół ponadgimnazjalnych na temat: *My nie jednoczymy państw, my jednoczymy ludzi (Jean Monnet). Skomentuj cytat. Czy uważasz, że jest on wciąż aktualny?* W końcu czerwca odbędzie się uroczysty finał, a we wrześniu wszyscy laureaci konkursu wezmą udział w kilkudniowej wizycie studyjnej w instytucjach europejskich.

Drugim działaniem adresowanym do młodzieży był konkurs pod hasłem *My w Unii Europejskiej* przeznaczony dla uczniów szkół plastycznych. Prace konkursowe prezentują w formie graficznej wkład wnoszony przez Polskę do wspólnej Europy z uwzględnieniem polskiej tożsamości. Udział w konkursie umożliwił zabranie głosu w debacie w formie właściwej dla tej grupy młodzieży.

Najlepsze prace zostały wydane w formie katalogu i będą wykorzystane w działalności promocyjnej (ekspozycje na wystawach w Polsce, a także za pośrednictwem polskich placówek dyplomatycznych w innych państwach europejskich), skłaniając odbiorców do refleksji nad polską kulturą i tożsamością.

Warsztaty szkoleniowe dla nauczycieli. Spotkania, pod wspólnym hasłem: *Polska w Unii Europejskiej – dwa lata po akcesji*, zostały zorganizowane przez UKIE we współpracy z Centralnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli we wszystkich województwach dla nauczycieli realizujących w szkołach ścieżkę edukacji europejskiej. Celem projektu było przygotowanie merytoryczne i metodyczne nauczycieli w obszarze edukacji europejskiej, zapoznanie z założeniami europejskiej debaty publicznej, kompetencjami nauczycieli w UE, zmianami w europejskich programach edukacyjnych oraz możliwościami pozyskiwania funduszy na edukację w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. W spotkaniach wzięło

udział blisko tysiąc nauczycieli. Każdy uczestnik otrzymał pakiet edukacyjny *Polska w Unii Europejskiej* wydany przez organizatorów.

Spotkania otwarte w Regionalnych Centrach Informacji Europejskiej (RCIE).

W ramach Europejskiej debaty publicznej punkty informacyjne sieci Regionalnych Centrów Informacji Europejskiej organizowały regularne spotkania otwarte prowadzone przez konsultantów RCIE. Dotyczyły one tych obszarów tematycznych, które cieszą się największym zainteresowaniem uczestników, m.in.: możliwości zatrudnienia obywateli polskich w krajach członkowskich UE, zasad funkcjonowania UE, pozyskiwania i wykorzystania środków pomocowych UE.

Badania społeczne. Począwszy od marca 2006 r. Departament Informacji kontynuuje zapoczątkowany w 2005 r. monitoring nastawień społecznych wokół przyszłości Unii Europejskiej. Z pierwszego przeprowadzonego w br. pomiaru wynika, że tematami, które Polacy podjęliby najchętniej w debacie na temat przyszłości Europy są praca i problemy bezrobocia (zainteresowanie tą kwestią deklarowało aż 70% respondentów) oraz wyrównanie poziomów życia w krajach UE. Kolejnymi najbardziej interesującymi dla badanych potencjalnymi tematami debaty byłyby – edukacja i problemy młodzieży oraz problemy wsi i obszarów wiejskich. Kwestie takie jak polityka zagraniczna UE, rozszerzenie UE czy zasady ustrojowe Unii Europejskiej wskazane zostały w badaniu w odsetku nieprzekraczającym wielkością poziomu błędu statystycznego Co istotne, zdecydowana większość (60%) badanych przez Pentor w marcu br. pragnie, by w ramach spotkań otwartych poświęconych przyszłości UE więcej czasu poświęcać na swobodną dyskusję, aniżeli na wykłady i prelekcje.

W marcu 2006 r. zaktualizowano również wyniki wcześniejszych realizowanych na zlecenie Departament Informacji Europejskiej UKIE pomiarów dotyczących kwestii, które Polacy uznają za najważniejszy cel polskiej obecności w UE. Podobnie jak w czerwcu 2005 r., badani jednoznacznie wskazują tu na: wysokie wsparcie finansowe Unii dla Polski oraz zagwarantowanie Polakom możliwości podejmowania pracy we wszystkich krajach UE.

Konferencje międzynarodowe. Ministerstwo Spraw Zagranicznych starało się pobudzić krajową debatę publiczną poprzez współorganizowanie międzynarodowych konferencji z partnerami z pozostałych państw członkowskich. Inicjatywa ta ma służyć przybliżaniu narodowych koncepcji na temat przyszłości Europy, w tym przyszłości instytucjonalnej, obywatelom i partnerom z poszczególnych państw członkowskich. Podczas konferencji

akcentowany jest również fakt, że kwestia przyszłości UE nurtuje przywódców i społeczeństwa wszystkich państw europejskich.

Pierwszą konferencję, we współpracy ze stroną francuską, zorganizowano 27 kwietnia 2006 r. w Warszawie. Druga odbyła się w dniach 11-13 maja. Została zrealizowana wspólnie z Prezydencją austriacką, kładąc nacisk na kulturową tożsamość Europejczyków, z uwzględnieniem komponentów wschodnioeuropejskich, zgodnie z hasłem konferencji: *Ex Oriente Lux* („Światło przychodzi ze Wschodu”). Problematyka przyszłości UE odgrywała też wiodącą rolę podczas międzyrządowych konferencji przeprowadzonych ze Szwecją, 23 maja, i z Holandią, 5-6 czerwca 2006 r. Obecnie przygotowywana jest konferencja z Prezydencją fińską, której tematyka koncentrować się będzie wokół kreatywności technologicznej i organizacyjnej w kontekście konkurencyjności UE w wymiarze globalnym.

Café d’Europe. Nowym akcentem w debacie o Europie była inauguracja ogólnoeuropejskiego projektu kulturalnego – Café d’Europe. Prezydencja austriacka dołożyła starań, by cała Unia Europejska w identyczny sposób świętowała Dzień Europy – w każdej unijnej stolicy odbyło spotkanie literackie, służące dialogowi na temat różnic i podobieństw kulturowych Starego Kontynentu. Dyskusja w Warszawie w kawiarni Nowy Świat dotyczyła rozważań wokół tekstu Krzysztofa Lipińskiego.

Rozszerzenie

W toczącej się dyskusji wśród państw członkowskich UE nt. dalszego rozszerzenia na pierwszy plan wybija się pojęcie zdolności absorpcyjnej UE do przyjęcia nowych członków. Szczególną wagę dla tego sformułowania oraz chęci nadania mu cech dodatkowego kryterium członkostwa można zauważyć przede wszystkim w stanowisku Francji, której zdaniem należy szczegółowo zdefiniować to pojęcie. Kompromisową propozycję zaproponowała Holandia, w której kraj ten sugeruje skoncentrowanie się przede wszystkim na tzw. „3c”: *consolidation, conditionality, communication*.

Ponadto niektóre państwa członkowskie zaprezentowały *non papers*: np. Wielka Brytania, według której w kryteriach rozszerzenia należy uwzględnić zdolność absorpcyjną, przy założeniu jednak, że głównym kryterium powinno pozostać wypełnianie kryteriów przez państwa kandydujące. Szwecja przedstawiła własną wersję konkluzji Rady Europejskiej w obszarze rozszerzenia, proponując przede wszystkim skoncentrowanie się na wypełnianiu dotychczas przyjętych zobowiązań, jak również na obszarze Bałkanów Zachodnich.

Ostatecznie w konkluzjach Rady Europejskiej z 16 czerwca 2006 r. zarekomendowano opracowanie przez Komisję Europejską do końca tego roku specjalnego raportu nt. zdolności absorpcyjnej, oprócz corocznego raportu nt. rozszerzenia i procesów przedakcesyjnych (Polska opowiadała się we wcześniejszej dyskusji przeciw specjalnemu raportowi). Raport ten będzie uwzględniał konieczność wyjaśnienia procesu opinii publicznej. Rada Europejska przeprowadzi w grudniu specjalną debatę nt. wszystkich aspektów rozszerzenia, w tym zdolności absorpcyjnej. Zastanowi się przy tym nad poprawą jakości procesu rozszerzenia na bazie dotychczasowych pozytywnych doświadczeń. Podkreślono, że należy uwzględniać zdolność absorpcyjną przy określaniu tempa rozszerzenia.

W publicznej wypowiedzi po zakończeniu Rady Europejskiej kanclerz Wolfgang Schäuble stwierdził, że zdolność absorpcyjna nie będzie jednym z kryteriów rozszerzenia.

Postęp Bułgarii i Rumunii na drodze do członkostwa w Unii Europejskiej

W opublikowanym 16 maja br. Raporcie Okresowym Komisja Europejska odsunęła przyjęcie rekomendacji w sprawie terminu przyjęcia Bułgarii i Rumunii do następnego raportu okresowego, który zostanie opublikowany w październiku br. Również w październikowym raporcie KE zamieści rekomendacje w sprawie ewentualnego zastosowania klauzul

ochronnych. W przypadku Bułgarii, KE odnotowuje 6 obszarów, gdzie mają miejsce poważne niedociągnięcia i potrzebne są pilne działania:

- budowa systemu IACS (rozdział 7);
- budowa systemu zbiórki i utylizacji odpadów zwierzęcych, w tym mózgowo-rdzeniowych (rozdział 7);
- bardziej widoczne rezultaty zwalczania zorganizowanej przestępczości (rozdział 24);
- skuteczniejsze wdrażanie ustawodawstwa dotyczącego walki z nadużyciami i korupcją (rozdział 24);
- intensywniejsze wdrażanie przepisów zapobiegających praniu brudnych pieniędzy (rozdział 24);
- wzmocniona kontrola finansowa nad przyszłym wykorzystaniem funduszy strukturalnych i spójności (rozdział 28).

W przypadku Rumunii, KE odnotowuje 4 obszary, gdzie mają miejsce poważne niedociągnięcia i potrzebne są pilne działania:

- akredytacja w pełni działających agencji płatniczych dla wypłat płatności bezpośrednich oraz operatorów w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, z uwzględnieniem dokonanych już postępów (rozdział 7);
- budowa systemu IACS, z uwzględnieniem dokonanych już postępów (rozdział 7);
- budowa systemu zbiórki i utylizacji odpadów zwierzęcych, w tym mózgowo-rdzeniowych (rozdział 7);
- uruchomienie sprawnego systemu komputerowego informacji podatkowej, kompatybilnego z systemami UE, w celu wymiany informacji na temat pobierania podatku VAT na obszarze Rynku Wewnętrznego UE (rozdział 10).

W swych konkluzjach z 16 czerwca 2006 r. Rada Europejska potwierdziła, że wejście Rumunii i Bułgarii z dniem 1 stycznia 2007 r. jest celem Unii Europejskiej. Wezwała Rumunię i Bułgarię do wzmożenia wysiłków w celu nadrobienia zaległości, zaś państwa członkowskie zachęciła do zakończenia ratyfikacji w odpowiednim czasie.

Po konsultacjach międzyresortowych i zatwierdzeniu projektu ustawy przez Radę Ministrów, w dniu 10 marca 2006 r. została uchwalona przez Sejm ustawa o ratyfikacji Traktatu między

Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej a Republiką Bułgarii i Rumunią dot. przystąpienia Bułgarii i Rumunii do UE. Senat jednomyślnie przyjął uchwałę, w której wyraził zgodę na ratyfikację Traktatu Akcesyjnego w dniu 30 marca br. W dniu 10 maja 2006 r. ustawa została opublikowana w Dzienniku Ustaw z terminem wejścia w życie 14 dni po jej podaniu do publicznej wiadomości.

Dyskusja na forum Grupy Roboczej ds. Rozszerzenia dotycząca kolejnych dwóch kandydatów tj. Chorwacji i Turcji.

W okresie od stycznia do połowy kwietnia 2006 r. przedmiotem obrad Grupy Roboczej ds. Rozszerzenia były raporty ze *screeningu* w rozdziałach: 25. „Nauka i Badania” oraz 26. „Edukacja i Kultura” z Chorwacją i Turcją. Na posiedzeniu COREPER II w dniu 23 lutego br. podjęto decyzję o rozpoczęciu negocjacji w obszarze „Nauka i badania” z obydwoma krajami.

W trakcie rozmów na forum Grupy w związku z podnoszonym przez Francję, Grecję i Cypr problemem dostępu do systemu edukacji w Turcji niektórych grup społecznych, podjęto kwestię procedury omawiania kryteriów politycznych w trakcie prowadzenia negocjacji. Państwa te oraz Włochy opowiedziały się za stosowaniem podejścia horyzontalnego i sektorowego, uznanego za najlepszą metodę weryfikacji spełniania przez kraje kandydujące kryteriów kopenhaskich. W toku dyskusji, doszło do ukształtowania się trzech koncepcji prowadzenia rozmów na temat ww. kryteriów. Polska wraz z grupą państw /m.in. Finlandią, Szwecją/ opowiedziała się za podejściem kompleksowym, tj. omawianiem całości kwestii przestrzegania praw człowieka w ramach rozdziału 23. „Prawa podstawowe”. Niemcy, Holandia, Dania, zaproponowały pozostawienie możliwości odwoływania się do kwestii przestrzegania praw człowieka w ramach każdego rozdziału negocjacyjnego, jednak bez konieczności ustanawiania formalnych reguł postępowania, które prowadziłyby do automatycznego podnoszenia kwestii politycznych przy okazji omawiania wyników *screeningu* każdego z obszarów.

W dniu 28 marca br. Prezydencja przedstawiła projekt kompromisowej propozycji ws. otwarcia negocjacji z Turcją i Chorwacją w rozdziale 26. „Edukacja i kultura” i zaproponowała skierowanie do krajów kandydujących listu o podobnej treści jak w rozdziale 25. „Nauka i badania”. Jednocześnie w nocy do COREPER II, zaprezentowanej na posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Rozszerzenia w dniu 28 marca 2006 r., Prezydencja zawarła

sformułowanie wskazujące na możliwość odwołania się w trakcie negocjacji rozdziału 26. do kopenhaskich kryteriów politycznych, które będą przedmiotem *screeningu* w rozdziale 23.

W efekcie dyskusji podczas posiedzenia COREPER II w dniu 6 kwietnia br., Prezydencja otworzyła dyskusję nt. proceduralnej strony prowadzenia negocjacji. Według Prezydencji, kwestią o zasadniczym znaczeniu będzie rozstrzygnięcie formy informowania krajów kandydujących o ustanowionych *benchmarks* oraz sposobu monitoringu ich realizacji przez te państwa. Podczas posiedzenia Grupy Roboczej ds. rozszerzenia w dniu 11 kwietnia 2006 r., Komisja Europejska zwróciła uwagę, iż *benchmarks* ws. otwarcia rozdziału są ściśle związane z procesem *screeningu*, natomiast ewentualne *benchmarks* ws. zamknięcia rozdziału mogą zostać zawarte w projekcie wspólnego stanowiska UE ws. negocjacji w danym rozdziale (*Draft Common Position-DCP*). W dniu 26 kwietnia br. na posiedzeniu COREPER II osiągnięto porozumienie w sprawie otwarcia negocjacji akcesyjnych z Turcją w rozdziale 26. oraz formy przekazu krajom kandydującym informacji dot. otwarcia i zamknięcia negocjacji w poszczególnych rozdziałach lub zastosowania *benchmarks*.

Poruszano również kwestię (strona cypryjska) przygotowania prawnego Turcji do przyszłego członkostwa w UE w zakresie zobowiązań do respektowania różnorodności kulturowej i współpracy w tej dziedzinie. Grupa Robocza ds. Rozszerzenia dyskutuje obecnie nad raportami ze *screeningu* UE – Turcja i UE - Chorwacja, w rozdziale 5. „Zamówienia publiczne”. Decyzja zostanie najprawdopodobniej przeniesiona na poziom COREPER. Prezydencja zaproponowała tzw. *stand still clause*, czyli warunek otwarcia rozdziału dot. powstrzymania się od udzielania pomocy państwowej podmiotom gospodarczym do czasu powołania agencji odpowiedzialnej za prowadzenie przejrzystej i zgodnej z regułami unijnymi polityki w tej dziedzinie. Polska stoi na stanowisku, iż tak sformułowane warunki mogą dotyczyć zamknięcia, a nie otwarcia rozdziału.

Grupa Robocza dyskutowała także nad projektem rozporządzenia Rady ws. ustanowienia instrumentu pomocy przedakcesyjnej IPA (zastąpienie CARDS, PHARE, SAPARD). Do głównych obszarów problematycznych tej dyskusji należały m.in.: procedura przyjmowania tego instrumentu (KE stała na stanowisku poddania aspektu komitologicznego analizie połączonych Służb Prawnych i Komisji) oraz relacje między Radą a Parlamentem w jego przyjmowaniu (Francja opowiadała się za zwiększeniem pozycji Rady). Obecnie Grupa Robocza ds. Rozszerzenia dyskutuje nad raportami ze *screeningu* z Turcją i Chorwacją w rozdziale 8. „Polityka konkurencji” i omawia zasadność stosowania *benchmarks* w przypadku tego rozdziału, jak i kolejnych. Polska uważa, że zaproponowane przez Francję

benchmarks powinny stanowić warunek zamknięcia, a nie otwarcia, w tym przypadku rozdziału 8. Na posiedzeniu GAERC w dniu 12 czerwca br. zapadła decyzja ws. tymczasowego zamknięcia **rozdziału 25**. "Nauka i Badania" z Turcją i z Chorwacją. Ostateczna kompromisowa wersja wspólnego stanowiska UE ws. negocjacji akcesyjnych z Turcją w tym rozdziale zawiera odniesienie do Deklaracji WE z dnia 21 września 2005 r. oraz podkreśla konieczność wypełniania przez Turcję zobowiązań wynikających również z Protokołu Dodatkowego i Unii Celnej. Przy tej okazji należy wspomnieć, iż znacznie uszczegółowiono w porównaniu do pierwotnej propozycji zapisy konkluzji Rady Europejskiej z 16 czerwca 2006 r. dotyczące negocjacji akcesyjnych Turcji, kładąc szczególny nacisk na wypełnianie przez Turcję zobowiązań wynikających z Umowy Stowarzyszeniowej i Protokołu Dodatkowego do Umowy Stowarzyszeniowej oraz zobowiązania do utrzymywania stosunków dobrosąsiedzkich.

Grupa kontynuuje również prace nad raportami ze *screeningu* w rozdziale 24. „Sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo”. KE zaproponowała *benchmark* ws. readmisji.

Sprawozdanie Parlamentu Europejskiego nt. strategicznej debaty o rozszerzeniu UE

W przyjętym 16 marca 2006 r. sprawozdaniu Parlamentu Europejskiego powtórzone zostały wymogi dotyczące dalszych rozszerzeń: sprawiedliwa i rygorystyczna warunkowość, sprawnie działająca administracja publiczna i system sądowniczy państw kandydujących. Ze swej strony PE potwierdza konieczność gotowości ze strony Unii i gwarancji odpowiedniego poziomu finansowania z budżetu UE. PE podkreśla, że musi uwzględniać zaangażowanie państw kandydujących na rzecz demokracji, wolności i praw człowieka. Według PE, w związku z impasem w sprawie ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego, Unia nie jest na razie w stanie zwiększyć swojej zdolności absorpcyjnej. Jednocześnie zdefiniowanie charakteru UE, w tym jej granic geograficznych, miałyby mieć kluczowe znaczenie dla wyznaczenia takiej zdolności.

Parlament Europejski rekomenduje przedstawienie wszystkim krajom bez perspektyw członkowskich propozycji „wielostronnych bliskich stosunków z UE”, bez precyzowania kształtu tego rodzaju stosunków. Jednocześnie kraje z perspektywą członkostwa mogłyby przyłączyć się do tego rodzaju ram współpracy, co stanowiłoby krok pośredni na drodze do akcesji. Parlament Europejski nie przywołuje w swoim sprawozdaniu traktatowych podstaw

(art. 49 TUE) ewentualnych dalszych rozszerzeń. Przywoływane są jedynie kryteria kopenhaskie z 1993 r.

Spotkanie Ministrów Spraw Zagranicznych państw UE (Gymnich) w dniach 10-11 marca 2006 r. w Salzburgu.

W trakcie dyskusji w dniach 10-11 marca 2006 r. podczas nieformalnego spotkania ministrów SZ UE (Gymnich) zostało potwierdzone poparcie dla M. Ahtisaari oraz dotychczasowe stanowisko UE ws. Kosowa i stosunków z państwami Bałkanów Zachodnich (BZ).

Wiele uwagi, zwłaszcza na spotkaniu z udziałem Ministrów SZ państw BZ poświęcono kwestii ułatwień wizowych dla tych państw BZ. Strona unijna wyraziła gotowość rozmów na ten temat, podkreślając, iż będą one prowadzone indywidualnie z poszczególnymi państwami regionu, równoległe do negocjacji umów ws. readmisji, a zakres i tempo wprowadzenia ułatwień wizowych zależeć będzie od postępów państw regionu we wzmacnianiu kontroli granic, bezpieczeństwa dokumentów podróży oraz w walce z przestępczością zorganizowaną.

Na uwagę zasługuje silne akcentowanie zarówno na spotkaniu wewnętrznym UE-27, jak też na spotkaniu UE-BZ przez ministrów SZ Belgii, Holandii i Francji potrzeby uznania warunku gotowości UE do dalszego rozszerzania i dyskusji, która miałaby służyć wyjaśnieniu wątpliwości podnoszonych przez opinię publiczną tych państw oraz określeniu granic UE. W podsumowaniu dyskusji w gronie UE Minister U. Plassnik stwierdziła, że UE powinna określić wyraźny cel dla państw regionu, podobnie jak dla Turcji i realizować go bez pośpiechu, ale też bez „włączania hamulców, które nie mają wiele wspólnego z państwami regionu”. Minister U. Plassnik uważa, iż konieczne będzie wyjaśnienie tej polityki zarówno opinii publicznej w państwach UE, jak też partnerom z BZ.

Minister SZ Chorwacji udzielił silnego poparcia stworzeniu w regionie BZ strefy wolnego handlu, wskazując iż najszybszą i najbardziej efektywną drogą realizacji tego celu jest rozszerzenie CEFTA i jednocześnie modernizacja porozumienia – zgodnie z deklaracją premierów państw CEFTA z listopada 2005r.

Podczas spotkania ministerialnego w Bukareszcie, zorganizowanego przez premiera Rumunii Popescu-Tariceanu i koordynatora Paktu Stabilności dla Europy Południowo-Wschodniej E. Buska, w dniu 6 kwietnia br. przyjęto deklarację w sprawie rozpoczęcia rozmów na temat tworzenia wspomnianej strefy wolnego handlu w regionie Europy Południowo-Wschodniej, obejmującej dotychczasowych członków CEFTA – Bułgarię, Rumunię, Chorwację oraz

państwa Bałkanów Zachodnich i Mołdowę. Zastąpić ma ona 31 dotychczasowych bilateralnych umów handlowych pomiędzy państwami regionu i będzie stanowić rozszerzenie i modernizację CEFTA. Celem strefy wolnego handlu jest liberalizacja handlu oraz przyciągnięcie inwestycji zagranicznych. Według Komisarza P. Mandelsona rozwój ekonomicznej współpracy regionalnej jest istotnym elementem w budowie stosunków handlowych i politycznych z Unią Europejską, stanowiąc uzupełnienie procesu integracji. Okres trwania negocjacji ustalono wstępnie do końca 2006 r. Według Komisarza O. Rehna zmodyfikowane i rozszerzone porozumienie CEFTA mogłoby wejść w życie już na początku 2007 r.

Minister SZ Słowenii zaproponował otwarcie przez UE dla państw BZ programów studiów uniwersyteckich oraz wspieranie przez UE ośrodków wiedzy („*knowledge hubs*”) w państwach BZ.

Uznano znaczenie współpracy w walce z przestępczością zorganizowaną i korupcją – nie tylko z UE, ale także w regionie.

Wiele uwagi poświęcono Procesowi Współpracy Europy Południowo Wschodniej – SEECP, wskazując go jako sukcesora Paktu Stabilności. Minister SZ Chorwacji poinformowała o przygotowaniach do objęcia w czerwcu br. przewodnictwa w SEECP, zapowiadając przełożenie priorytetów i wspólnych interesów na konkretne działania w takich dziedzinach jak walka z przestępczością zorganizowaną i korupcją, ożywienie handlu, liberalizacja reżimu wizowego, rozwój współpracy w dziedzinie transportu, infrastruktury oraz energii, a także rozwój współpracy z UE. Z inicjatywy państw BZ do tekstu wspólnego oświadczenia prasowego wprowadzono uzupełnienie wskazujące, iż regionalna strefa wolnego handlu będzie tworzona na bazie CEFTA, oraz drugie potwierdzające, iż ostatecznym celem jest, zgodnie z deklaracją z Salonik, członkostwo państw regionu w UE.

Konkluzje Rady Europejskiej w odniesieniu do kwestii strategii rozszerzenia oraz poszczególnych państw kandydujących do członkostwa w UE.

Rada Europejska odniosła się zarówno do zastrzeżeń państw obawiających się o właściwe funkcjonowanie UE w przypadku dalszego rozszerzenia i tych, które pozytywnie oceniają dotychczasowe rozszerzenie i popierają kontynuację procesu. Obie grupy państw zgodziły się co do potrzeby poprawy polityki informacyjnej nt. rozszerzenia. Rada Europejska zwróciła się

do Komisji Europejskiej z prośbą o opracowanie specjalnego raportu nt. zdolności absorpcyjnej łącznie z regularny raportem nt. rozszerzenia i procesów przedakcesyjnych.

Podczas posiedzenia Rady Europejskiej w grudniu 2006 r. ma zostać przeprowadzona dyskusja nt. wszystkich aspektów rozszerzenia z uwzględnieniem zdolności absorpcyjnej oraz sposobów poprawy jakości procesu rozszerzenia na bazie dotychczasowych pozytywnych doświadczeń.

Ponadto Rada Europejska uznała, że akcesja Bułgarii i Rumunii jest integralną częścią piątej fali rozszerzenia, której skutki ekonomiczne zostały pozytywnie ocenione w raporcie KE z 3 maja br. „Rozszerzenie dwa lata po – sukces ekonomiczny”. Rada Europejska zachęca państwa członkowskie do ratyfikacji Traktatu Akcesyjnego z obydwoma państwami.

Rada Europejska odniosła się także do negocjacji akcesyjnych Turcji, kładąc szczególny nacisk na wypełnianie zobowiązań wynikających z Umowy Stowarzyszeniowej i Protokołu Dodatkowego do Umowy Stowarzyszeniowej oraz utrzymywanie stosunków dobrosąsiedzkich.

POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ I RADY UNII EUROPEJSKIEJ

Rada Europejska

Podczas Prezydencji Austriackiej odbyły się dwa posiedzenia Rady Europejskiej:

- w dniach 23-24 marca 2006 r.
- w dniach 15-16 czerwca 2006 r.

W dniach 23 – 24 marca 2006 r. szefowie państw i rządów państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw przystępujących spotkali się w Brukseli. Delegacji polskiej przewodniczył Prezes Rady Ministrów, pan Kazimierz Marcinkiewicz.

Głównym tematem posiedzenia Rady Europejskiej były kwestie zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, wyodrębnienie konkretnych dziedzin wymagających działań priorytetowych, a dotyczących inwestycji w wiedzę i innowacje, potencjału do działalności gospodarczej – szczególnie potencjału małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz zatrudniania grup priorytetowych, zdefiniowanie europejskiej polityki energetycznej, a także określenie kroków, jakie należy podjąć we wszystkich dziedzinach, by utrzymać dynamikę prac w ramach wszystkich filarów partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

W przyjętych na zakończenie posiedzenia Rady Europejskiej konkluzjach w zakresie zmodyfikowanej Strategii Lizbońskiej na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego szefowie państw i rządów UE, przywołując po raz kolejny konieczność sprostania wyzwaniom demograficznym oraz generowanym przez procesy globalizacji, potwierdzili nadanie priorytetu kwestiom wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Potwierdzone i utrzymane zostały Zintegrowane Wytyczne na rzecz wzrostu i zatrudnienia na lata 2005-2008 oraz konieczność realizacji Krajowych Programów Reform. Odnosząc się do działań, jakie należy podjąć, by utrzymać dynamikę prac w ramach wszystkich filarów partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, Rada Europejska wskazała obszary wymagające priorytetowego potraktowania, do których zaliczono: inwestycje w wiedzę i innowacje, wzmacnianie potencjału przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich, a także zwiększanie zatrudnienia, zwłaszcza wśród osób będących w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy.

Rada Europejska zawarła w Konkluzjach odniesienia do roli edukacji i szkoleń jako czynników warunkujących osiągnięcie celów lizbońskich. Rada Europejska zaleciła ponadto zwiększenie nakładów na badania i rozwój do 3% PKB Unii Europejskiej w 2010 r. Odniosła się również do ustanowienia Siódmego Programu Ramowego B+R oraz nowego Programu na

rzecz Konkurencyjności i Innowacyjności, a także utworzenia Europejskiej Rady Badań Naukowych, wspierającej badania podstawowe w 7PR.

Szczególną rolę w procesie pobudzania konkurencyjności europejskiej gospodarki przypisano małym i średnim przedsiębiorstwom. Rada Europejska podkreśliła, że głównym celem reform jest zwiększenie udziału różnych grup społecznych w rynku pracy, zwłaszcza młodzieży, kobiet, osób starszych, osób niepełnosprawnych, imigrantów i przedstawicieli mniejszości. Rada widzi potrzebę dalszego starania o to, by zatrudnienie w Europie zwiększać do roku 2010 co najmniej o 2 miliony miejsc pracy rocznie, co stanowić będzie kolejny krok w realizacji lizbońskich celów zatrudnienia. Ponadto Rada zaakcentowała znaczenie polityki równości płci dla osiągania wzrostu gospodarczego, dobrobytu i konkurencyjności, zatwierdzając Europejski Pakt na rzecz Równości Płci.

Rada Europejska zwróciła uwagę na propozycję Komisji, by utworzyć fundusz dostosowania do globalizacji i zapewnić w ten sposób dodatkowe wsparcie pracownikom, którzy utracili pracę w wyniku poważnych zmian strukturalnych w światowych systemach handlu, oraz pomóc im w zmienianiu kwalifikacji i poszukiwaniu pracy.

Rada Europejska wezwała Państwa Członkowskie do sformułowania europejskiej polityki energetycznej, która w perspektywie zapewnić powinna skuteczną politykę wspólnotową i która spełniać będzie równorzędnie następujące trzy warunki, stanowiące jednocześnie jej główne cele: bezpieczeństwo dostaw, konkurencyjność, długoterminową równowagę ekologiczną (stanowiące filary Nowej Polityki Energetycznej dla Europy).

Rada Europejska poinformowała, że dwanaście państw członkowskich UE wykazuje nadmierny deficyt, a kilka państw – zadłużenie przekraczające 60% PKB.

Rada Europejska uważa, że kluczowe znaczenie dla strategii lizbońskiej ma bardziej produktywnie korzystanie z technologii informacyjnych i komunikacyjnych w przedsiębiorstwach i administracji w całej Unii Europejskiej. Polityka dotycząca tych technologii — celowa, skuteczna i zintegrowana zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym — jest nieodzowna, jeśli lizbońskie cele wzrostu gospodarczego i wydajności mają zostać osiągnięte. Dlatego Rada Europejska zaapelowała do Komisji i państw członkowskich o intensywne wdrażanie nowej strategii i2010.

Rada Europejska zwróciła także uwagę, jak ważne jest zagwarantowanie otwartych i konkurencyjnych rynków w Europie i poza nią. Ambitny i zbilansowany wynik negocjacji

WTO w ramach Rundy Rozwojowej Doha może mieć istotny wpływ na wzrost gospodarczy Europy.

Na zakończenie posiedzenia Rada Europejska przyjęła deklarację ws. Białorusi. Potępiono w niej w sposób jednoznaczny działania reżimu A. Łukaszenki wymierzone w pokojowych demonstrantów wyrażających niezadowolenie z przebiegu wyborów prezydenckich, zapowiadając podjęcie przez UE restrykcji wobec osób odpowiedzialnych za łamanie międzynarodowych standardów demokratycznych, a jednocześnie dalsze wzmocnienie wsparcia UE dla społeczeństwa obywatelskiego Białorusi, intensyfikację kontaktów międzyludzkich oraz rozszerzenie dostępu do niezależnej informacji.

Drugie posiedzenie Rady Europejskiej podczas Prezydencji austriackiej miało miejsce w Brukseli w dniach 15-16 czerwca 2006 r. Delegacji polskiej przewodniczył Prezes Rady Ministrów, pan Kazimierz Marcinkiewicz.

Głównymi tematami tego posiedzenia były kwestie możliwości stawienia czoła przez Unię Europejską obecnym wyzwaniom, szczególnie poprzez skupienie się na konkretnych projektach, mających znaczenie dla jakości i poziomu życia obywateli państw członkowskich, przedłużenia okresu refleksji, poprawy funkcjonowania UE w zakresie jawności oraz subsydiarności, rozszerzenia Unii Europejskiej oraz przystąpienia Słowenii do obszaru euro. Ministrowie spraw zagranicznych omówili również sytuację na Bałkanach Zachodnich ze szczególnym uwzględnieniem Serbii, oraz kwestię migracji.

W przyjętych podczas omawianej Rady Europejskiej konkluzjach szefowie państw i rządów zdecydowali o przedłużeniu okresu refleksji we wszystkich państwach członkowskich. Drugi rok debaty publicznej powinien poszerzyć grono obywateli zaangażowanych w wyrażanie swych preferencji, doprowadzić do pełnego ujawnienia potencjału społeczeństwa obywatelskiego oraz do sformułowania wkładu koncepcyjnego partnerów społecznych, parlamentów krajowych i partii politycznych. Rada Europejska przeprowadziła również pierwszą ocenę okresu refleksji. Odnotowano, że choć podczas wszystkich debat publicznych wyrażano niepokoje i obawy, obywatele nadal popierają ideę integracji europejskiej.

Podczas posiedzenia Rady Europejskiej zapowiedziano przegląd w grudniu 2006 r. Programu Haskiego *Wzmacnianie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej*.

Biorąc pod uwagę planowane rozszerzenie strefy Schengen o nowe Państwa Członkowskie w 2007 r., Rada Europejska podkreśliła konieczność prowadzenia dalszych prac nad

wdrażaniem Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji, tak by mógł on zacząć działać w kwietniu 2007 r. oraz nad Systemem Informacji Wizowej.

Rada Europejska postanowiła ponadto o wzmacnianiu współpracy, zwłaszcza od strony praktycznej, w zakresie rozwoju europejskiego systemu azylowego, Europejskiego Funduszu Uchodźczego oraz Regionalnych Programów Ochrony. Podkreśliła potrzebę osiągnięcia dalszych postępów w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych, wdrażania zasady wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych oraz walki z przemytem ludzi.

Podczas szczytu podkreślono konieczność wzmocnienia współpracy w zakresie migracji z Afryką i krajami sąsiadującymi oraz potrzebę zrównoważonego dialogu z krajami Afryki i organizacjami regionalnymi.

Rada Europejska zachęciła do dalszych prac nad powołaniem Agencji Praw Podstawowych UE, tak by mogła ona rozpocząć swoją działalność z dniem 1 stycznia 2007 r.

Podczas szczytu podkreślono także konieczność dalszych prac w zakresie zdolności UE do reagowania na sytuacje kryzysowe i katastrofy, zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz UE.

Przywołując konieczność sprostania wyzwaniom demograficznym oraz generowanym przez procesy globalizacji, Rada Europejska potwierdziła kierunek wyznaczony w trakcie dyskusji w Hampton Court oraz wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej, poświęconego przeglądowi zmodyfikowanej Strategii Lizbońskiej, skoncentrowanej na kwestiach wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Rada Europejska potwierdziła, wskazane w marcu 2006 r., obszary wymagające priorytetowego potraktowania.

Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła osiągnięcie uzgodnienia politycznego w sprawie dyrektywy dot. usług na rynku wewnętrznym i wezwała do szybkiego zakończenia procesu legislacyjnego.

W konkluzjach Rada Europejska zachęciła Prezydencję wraz z Komisją i Wysokim Przedstawicielem do kontynuacji prac na rzecz rozwoju i wdrożenia zewnętrznej polityki energetycznej w sposób spójny i skoordynowany, z wykorzystaniem wszelkich dostępnych narzędzi, w tym WPZiB oraz EPBiO. Powinno to objąć rozwój partnerstwa strategicznego z głównymi państwami produkującymi energię, państwami tranzytowymi i państwami-konsumentami

Rada Europejska podjęła decyzję o rozszerzeniu strefy Euro o Słowenię z dniem 1 stycznia 2007 roku. W kwestii Litwy uzgodniony został zapis konkluzji, w którym Rada Europejska

gratuluje postępu w zakresie wypełnienia kryteriów konwergencji przez Litwę i wyraża poparcie dla prowadzonej przez władze litewskie polityki zmierzającej do osiągnięcia pełnej stabilności.

Rada Europejska podkreśliła współzależność pomiędzy europejskim i krajowym procesem legislacyjnym. Z tego powodu RE poparła inicjatywę Komisji Europejskiej polegającą na udostępnianiu parlamentom narodowym nowych wniosków legislacyjnych i dokumentów konsultacyjnych z prośbą o odniesienie się do nich. Komisja powinna „należycie uwzględnić” opinie wyrażone przez parlamenty narodowe. RE zachęciła parlamenty narodowe do wzmocnienia współpracy w zakresie monitorowania zasady pomocniczości w ramach konferencji komisji wyspecjalizowanych w sprawach wspólnotowych (Konferencja Komisji ds. Europejskich COSAC).

Rada Europejska z zadowoleniem odnotowała fakt osiągnięcia kompromisu przez wszystkich partnerów – państwa członkowskie, Komisję Europejską i Parlament Europejski w sprawie reformy systemu komitetowego. Nowy kształt przepisów zapewni horyzontalne i satysfakcjonujące rozwiązanie, zwiększając nadzór prawodawcy nad uprawnieniami wykonawczymi komisji w obszarach polegających współdecyzji. Polska z zadowoleniem odnotowała pozytywny wynik negocjacji pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską w sprawie reformy procedury komitologii, zwłaszcza w kontekście problemów związanych z refinansowaniem kosztów udziału ekspertów w pracach komitetów. Wyrażamy nadzieje, że reforma, znacznie wzmacniając rolę Parlamentu Europejskiego w procesie nadzoru nad działalnością wykonawczą Komisji Europejskiej w obszarach objętych współdecyzją, zapewni trwałe rozwiązanie dla międzyinstytucjonalnego sporu.

W kontekście poprawy funkcjonowania Unii oraz zwiększenia zaufania obywateli do jej instytucji Rada Europejska odniosła się do inicjatywy na rzecz poprawy jakości regulacji prawnych (ang.: *better regulation*) oraz jej elementów składowych (przegląd i uproszczenie istniejących przepisów, stosowanie oceny wpływu przy konstruowaniu nowych). Wskazała przy tym na konieczność likwidowania barier administracyjnych, hamujących rozwój przedsiębiorczości oraz stanowiących przeszkodę w rozwoju gospodarki opartej na wiedzy zarówno na szczeblu wspólnotowym, jak i krajowym.

Rada Europejska podsumowała proces ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego odnotowując fakt, że od czerwca 2005 r. Traktat został ratyfikowany przez 5 następnych państw członkowskich, co w sumie daje liczbę 15 państw członkowskich, które przyjęły TK.

Rada wskazała na konieczność zwiększenia przejrzystości swoich prac jako elementu odbudowy zaufania obywateli do instytucji UE. Głównym elementem ma być otwarcie wszystkich debat odnoszących się o aktów prawnych przyjmowanych w procedurze współdecydowania. Na podstawie konkluzji (oraz aneksu I) przygotowane i przeprowadzone zostały zmiany w Regulaminie Rady.

Konkluzje przewidują również dokonanie w ciągu sześciu miesięcy przeglądu nowych rozwiązań w celu oceny ich wpływu na proces decyzyjny w Radzie UE. Polska, mając na uwadze konieczność zachowania równowagi między przejrzystością prac instytucji a skutecznością ich działania, za zasadną uważa decyzję Rady Europejskiej o przeprowadzeniu w grudniu 2006 r. oceny funkcjonowania przyjętych rozwiązań w praktyce.

Ponadto Rada Europejska uznała, że akcesja Bułgarii i Rumunii jest integralną częścią piątej fali rozszerzenia, której skutki ekonomiczne zostały pozytywnie ocenione w raporcie KE. Rada Europejska odniosła się także do negocjacji akcesyjnych Turcji, kładąc szczególny nacisk na wypełnianie przez Turcję zobowiązań wynikających z Umowy Stowarzyszeniowej i Protokołu Dodatkowego do Umowy Stowarzyszeniowej oraz zobowiązanie do utrzymywania stosunków dobrosąsiedzkich. Rada Europejska ponownie potwierdziła europejską perspektywę dla Bałkanów Zachodnich określoną w procesie stabilizacji i stowarzyszenia, Agendzie z Salonik i deklaracji z Salzburga z marca 2006 r. Rada Europejska potwierdziła, że przyszłość Bałkanów Zachodnich znajduje się w Unii Europejskiej oraz iż postępy każdego państwa na drodze do Unii Europejskiej będą nadal zależeć od własnych osiągnięć poszczególnych państw w spełnianiu warunków i wymagań ustalonych w kryteriach kopenhaskich oraz w procesie stabilizacji i stowarzyszenia, w tym pełnej współpracy z MTKJ oraz utrzymywania dobrych stosunków sąsiedzkich.

W części dotyczącej stosunków zewnętrznych, konkluzje Rady Europejskiej dotyczą kwestii migracji, reagowania kryzysowego, zewnętrznych aspektów bezpieczeństwa energetycznego, nowych instrumentów działań zewnętrznych Unii Europejskiej. Rada Europejska przyjęła deklaracje poświęcone poszczególnym państwom i regionom: Bałkanom Zachodnim (aneks II), Iranowi (aneks III), Irakowi (aneks IV), procesowi pokojowemu na Bliskim Wschodzie (aneks V), Afryce (aneks VI), Libanowi (aneks VII) oraz Timorowi Wschodniemu (aneks VIII).

Konkluzje Rady Europejskiej 15-16 czerwca 2006 r. w Brukseli w części dotyczącej stosunków zewnętrznych stanowią potwierdzenie wzrastającej roli Unii Europejskiej jako aktora globalnego. Rada nadała dalszy impuls działaniom na rzecz wykorzystania

instrumentów WPZiB w dziedzinie polityki energetycznej, zachęcając Komisję do rozwoju tego komponentu w przygotowywanym na wiosnę 2007 r. Planie Działania. Rada wskazała na możliwości związane z wykorzystywaniem mechanizmów Europejskiej Polityki Sąsiedztwa dla celów zewnętrznej polityki energetycznej oraz podkreśliła wolę wspierania projektów infrastrukturalnych odpowiadających wymogom ochrony środowiska i korzystnych dla wszystkich państw członkowskich.

Rada Europejska przyjęła odnowioną strategię zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej (dok. 10117/06). Ze względu na horyzontalny charakter zagadnienia oraz konieczność zapewnienia spójności pomiędzy poszczególnymi obszarami Prezydencja prowadziła proces przeglądu strategii poprzez dyskusje na forum poszczególnych rad sektorowych. Pierwszą dyskusję o kierunkach polityki zrównoważonego rozwoju podjęła Rada ds. Środowiska (9 marca 2006 r.), następnie Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (20 marca 2006 r.), Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (zagadnienia transportu - 27 marca 2006 r., zagadnienia energetyczne – 8-9 czerwca 2006 r.), Rada GAERC (10 kwietnia 2006 r.), Rada ECOFIN (5 maja 2006 r.), Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury (18 maja 2006 r.), Rada ds. Konkurencyjności (29-30 maja 2006 r.) oraz Rada EPSCO (1-2 czerwca 2006 r.).

Strona polska pozytywnie ocenia zakończoną rewizję Strategii Zrównoważonego Rozwoju UE. Dokument ten ustala jedną, spójną strategię, której celem jest bardziej efektywne dążenie do zrównoważonego rozwoju UE, w tym rozwój działań prowadzących do wzrostu jakości życia obecnych i przyszłych pokoleń i racjonalnego wykorzystania zasobów naturalnych, oraz zapewnienie dobrobytu, ochrony środowiska i spójności społecznej.

Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury

Podczas Prezydencji austriackiej odbyły się dwa posiedzenia Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury:

- w dniu 23 lutego 2006 r.
- w dniach 18-19 maja 2006 r.

Posiedzenie Rady dnia 23 lutego 2006 r. poświęcone było zagadnieniom dotyczącym edukacji i młodzieży (porządek obrad: dok. 6502/06). Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM w dniu 21 lutego 2006 r.

W części dotyczącej edukacji Rada przyjęła wspólny raport okresowy Rady i Komisji z 2006 r. z postępów w realizacji programu prac „Edukacja i Szkolenie 2010” (dok. 5767/06). Raport ten informuje o postępie w zakresie wdrażania programu realizacji celów Strategii Lizbońskiej w zakresie edukacji i szkoleń oraz zawiera propozycje działań.

Rada przyjęła również dokument pt. „Kluczowe przesłania na wiosenne posiedzenia Rady Europejskiej” (dok. 6262/06). Dokument ten zawiera najważniejsze treści, które ministrowie edukacji chcieliby przekazać Radzie Europejskiej.

Podczas posiedzenia Rada wymieniła poglądy na temat wniosku dotyczącego zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kluczowych kompetencji w uczeniu się przez całe życie (dok. 13425/05).

Ponadto odbyła się debata polityczna w sprawie komunikatu Komisji „Europejski Wskaźnik Kompetencji Językowej” (dok. 11704/05).

Komisja Europejska przedstawiła Radzie komunikat na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej: „Pora przyspieszyć – Nowe partnerstwo na rzecz wzrostu i zatrudnienia” (dok. 5745/06) oraz komunikat „Nowa strategia ramowa w sprawie wielojęzyczności”(dok. 14908/05).

W części posiedzenia Rady poświęconej młodzieży przeprowadzona została wymiana poglądów w sprawie komunikatu Komisji na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej: „Pora przyspieszyć – nowe partnerstwo na rzecz wzrostu i zatrudnienia” (dok. 5745/06).

Ponadto Rada przyjęła konkluzje dotyczące wkładu Rady do wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w sprawie wdrożenia Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży (dok. 5708/06).

Rada przyjęła bez dyskusji listę punktów A (dok. 6573/06).

Kolejne posiedzenie Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury w dniach 18-19 maja 2006 r. poświęcone było sprawom kultury, polityce audiowizualnej oraz edukacji (porządek obrad: dok. 9267/06). Instrukcja dla delegacji polskiej na to posiedzenie została przyjęta przez KERM w dniu 17 maja 2006 r.

Podczas posiedzenia w części poświęconej kulturze oraz polityce audiowizualnej Rada przyjęła porozumienie polityczne w odniesieniu do projektu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program Kultura 2007 (2007-2013) (dok 8950/06). Obecnie funkcjonujący program Kultura 2000 zostanie zastąpiony przez nowy program w roku 2007. Programowi postawiono trzy nadrzędne cele: wspieranie transnarodowej mobilności osób pracujących w sektorze kultury, zachęcanie do transnarodowego przepływu dzieł sztuki oraz produktów artystycznych i kulturalnych, promocję dialogu międzykulturowego. Nowy program ma stanowić spójne (łączy dotychczas funkcjonujące programy i inicjatywy w dziedzinie kultury) i kompletne narzędzie polityki kulturalnej Unii Europejskiej. Jednocześnie uproszczone zostaną warunki ubiegania się o wsparcie finansowe projektów. Rzeczpospolita Polska nie zgłosiła uwag i poparła przyjęcie porozumienia politycznego, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM na posiedzeniu 17 września 2004 r.

Rada przyjęła również podejście ogólne ws. projektu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego (2008) (dok. 8951/06). Celem Roku jest zwiększenie roli dialogu międzykulturowego, wzajemne poznanie kultury i obyczajów państw członkowskich, jak i poszczególnych grup społecznych oraz zwiększenie wzajemnej tolerancji. Przewidziane działania mogą przyczynić się do lepszej integracji przedstawicieli wielu kultur, a przez to nie tylko do spadku ksenofobii, ale również do zmniejszenia poczucia zagrożenia ze strony imigrantów. Kompromisowa propozycja Prezydencji (przedstawiona po raz pierwszy podczas posiedzenia Komitetu ds. Kultury 3 maja 2006 r. i przyjęta bez dyskusji na posiedzeniu COREPER I 10 maja 2006 r.) odpowiada polskiemu stanowisku, przyjętemu przez KERM 21 października 2005 r., ponieważ zakłada przekazanie większej części środków finansowych na bezpośrednie wdrażanie projektów na poziomie wspólnotowym i narodowym realizujących założenia Roku kosztem kampanii informacyjno-promocyjnej. Dlatego też RP mogła poprzeć przyjęcie ogólnego podejścia.

Następnie Rada przyjęła porozumienie polityczne dotyczące projektu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia programu „Obywatele dla Europy” na rzecz promowania aktywnego obywatelstwa europejskiego w okresie 2007-2013 (dok.: 8952/06). Stanowisko Rządu do projektu zostało przyjęte przez KERM 20 maja 2005 r. Na posiedzeniu COREPER I 10 maja 2006 r. nie osiągnięto porozumienia w kwestii wyznaczania organizacji, którym przysługiwałoby dofinansowanie bez konieczności udziału w konkursach. Kompromisowa propozycja Prezydencji została zaakceptowana przez większość delegacji państw członkowskich. Przeciwnie okresowi przejściowemu pozostały tylko Francja i Niemcy. W pierwotnym tekście propozycji Komisji wymieniono nazwy 6 organizacji – przyszłych beneficjentów programu, którym przysługiwałoby dofinansowanie bez konieczności udziału w konkursach:

- Rada Europejskich Władz Miejskich i Regionów (CEMR)
- Groupement d'études et de recherches Notre Europe
- Platforma europejskich społecznych organizacji pozarządowych
- Ruch Europejski (European Movement)
- Stowarzyszenie Jean Monnet
- Centrum Europejskie Robert Schuman

Parlament Europejski w swoich poprawkach (tekst po pierwszym czytaniu) domaga się dodania jeszcze 3 organizacji:

- Maisons de l'Europe – sieć organizacji (działa tylko we Francji)
- Institut für Europäische Politik (działa tylko w Niemczech)
- European Council on Refugees and Exiles

Podczas Rady delegacja polska zgodziła się na rozszerzenie listy organizacji, które otrzymają dofinansowanie bez konieczności ubiegania się o nie w postępowaniu konkursowym, o trzy organizacje zaproponowane przez Parlament Europejski oraz nie poparła przedłużenia okresu przejściowego do trzech lat (po upływie którego organizacje te będą traktowane na równi ze wszystkimi innymi organizacjami starającymi się o dofinansowanie), jak zaproponowała Prezydencja w kompromisowej propozycji przedstawionej podczas posiedzenia. W związku z faktem, że Polsce zależy na przyjęciu Programu, podczas głosowania nad kompromisową propozycją Prezydencji Polska wstrzymała się od głosu, nie blokując tym samym przyjęcia porozumienia politycznego.

Rada przyjęła porozumienie polityczne dotyczące projektu zalecenia Parlamentu Europejskiego oraz Rady na temat ochrony małoletnich oraz godności ludzkiej a także prawa

do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiej branży audiowizualnej oraz internetowych usług informacyjnych (dok.: 8956/06). Polska nie zgłosiła uwag do projektu, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 7 lutego 2006 r. Celem projektowanego zalecenia jest osiągnięcie porównywalnego i efektywnego poziomu ochrony małoletnich i godności ludzkiej; zapewnienie bardziej skutecznego sposobu ochrony dzieci i młodzieży oraz poszanowania godności ludzkiej, uwzględniając poziom upowszechnienia nowych technologii, usług na nich opartych, nowych platform oferujących dostęp do treści usług informacyjnych.

W oparciu o pytania przygotowane przez Prezydencję Rada odbyła pierwszą wymianę poglądów na temat projektu nowelizacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej Dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (dyrektywa o telewizji bez granic) (dok.: 9134/06). Celem nowelizacji dyrektywy jest zagwarantowanie swobody przepływu usług audiowizualnych i zachowanie odpowiedniego poziomu ochrony widzów. Projekt przewiduje wprowadzenie zróżnicowanych wymogów dla usług linearnych i nielinearnych. Uelastycznione mają być zasady emisji reklam, ale zachowane wymogi jakościowe. Zamiast konieczności zapewnienia upływu 20 min. pomiędzy blokami reklamowymi, nadawcy będą mieli wybór, gdzie w programie umieścić blok reklamowy w ramach limitu godzinowego. Filmy fabularne, programy dla dzieci i informacyjne będą mogły być przerywane raz na 35 min. Projekt zakłada wprowadzenie jasnych zasad lokowania produktów. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym 6 stycznia 2006 r. delegacja polska wyraziła poparcie dla wprowadzenia tzw. „stopniowanej regulacji” polegającej na zróżnicowaniu obowiązków dla dwóch kategorii dostawców audiowizualnych usług medialnych: usług linearnych i usług nielinearnych. Podkreśliła jednocześnie kluczowe znaczenie wyznaczenia jasnego podziału definicyjnego pomiędzy tymi dwiema kategoriami usług. W związku z objęciem nowelizowaną dyrektywą usług audiowizualnych innych niż tradycyjnie rozumiana telewizja, delegacja polska wskazała na konieczność zapewnienia małoletnim odpowiedniej ochrony w środowisku szeroko pojętych audiowizualnych usług medialnych, a także realizację celów związanych z ochroną godności ludzkiej i ochroną konsumentów, zwłaszcza w kontekście planowanej liberalizacji przepisów dotyczących nadawania przekazów reklamowych i dopuszczenia *explicité* lokowania produktów. Strona polska zaznaczyła, że rozwiązania zawarte w projekcie odnoszące się do kwestii przenoszenia działalności przez nadawców do

innego państwa niż państwo odbioru programu w celu uniknięcia jurysdykcji tego państwa idą w dobrym kierunku, są jednak niewystarczające. RP z uznaniem przyjęła dostrzeżenie w projekcie dyrektywy roli niezależnych organów regulacyjnych w zakresie właściwej implementacji zasad określonych w dyrektywie, a w szczególności monitorowania odpowiedniego wykonywania wynikających z niej obowiązków. Podkreślona w projekcie rola współpracy pomiędzy Komisją a takimi instytucjami jest ważna dla właściwej implementacji dyrektywy.

Rada przyjęła również decyzję Rady w sprawie przyjęcia Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i propagowania różnorodności form ekspresji kulturowej (dok. 8953/06). Ponadto w oparciu o pytania zaproponowane przez Prezydencję odbyła się dyskusja na temat wzmocnienia europejskich branż twórczych: wkład na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Delegacje francuska, hiszpańska i węgierska przedstawiły informację na temat wykazu „Europejskiego dziedzictwa kulturowego”, a delegacja polska na temat wniosku o zmianę na liście UNESCO dotychczasowej nazwy obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau na „Były Nazistowski Niemiecki Obóz Koncentracyjny Auschwitz-Birkenau”.

Podczas posiedzenia Rady w części poświęconej edukacji przeprowadzona została wymiana poglądów na temat aspektów finansowych w odniesieniu do propozycji decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej zintegrowany program działań w zakresie uczenia się przez całe życie (dok. 14690/05).

Decyzja ma celu ustanowienie nowego zintegrowanego programu „Uczenie się przez całe życie na lata 2007-2013”, celem zastąpienia wygasających pod koniec 2006 r. aktualnych programów Socrates, Leonardo da Vinci, eLearning i innych programów związanych z tą dziedziną.

Program „Uczenie się przez całe życie” obejmie cztery programy szczegółowe: Comenius program działań w zakresie kształcenia ogólnego, przeznaczony dla szkół do poziomu końca szkoły średniej włącznie; Erasmus, program działań w zakresie kształcenia i zaawansowanego szkolenia na poziomie szkolnictwa wyższego; Leonardo da Vinci, program dotyczy wszystkich pozostałych aspektów w zakresie kształcenia zawodowego i szkolenia; oraz Grundtvig, program kształcenia dorosłych. Dodatkowo propozycja zawiera program „międzysektorowy” obejmujący cztery główne rodzaje działań, który uwzględni określone powyżej kwestie polityczne i zawiera szczególne postanowienia odnośnie do nauki języków obcych i działań związanych z technologiami informacyjno-komunikacyjnymi – ICT

(information and communication technologies), nieobjęte zakresem poszczególnych programów; jak również postanowienia dotyczące intensyfikacji działań w zakresie upowszechniania programów; wreszcie program Jean Monnet, wspierający działania związane z integracją europejską oraz europejskie instytucje i stowarzyszenia prowadzące działalność w dziedzinie kształcenia i szkolenia.

Projekt porusza ważne potrzeby w zakresie modernizacji i dostosowania systemów kształcenia i szkolenia w państwach członkowskich, w szczególności w kontekście celów strategii lizbońskiej i stanowi europejską wartość dodaną bezpośrednio dla poszczególnych osób uczestniczących w odpowiednich działaniach w ramach mobilności i innych formach współpracy.

W wyniku trójstronnego spotkania międzyinstytucjonalnego, które odbyło się w dniu 4 kwietnia 2006 r. w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007-2013, środki budżetowe przydzielone na program dotyczący uczenia się przez całe życie wynoszą 6.970 mln EUR.

Polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 17 września 2004 r. poparła projekt decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej zintegrowany program działań w zakresie uczenia się przez całe życie. Delegacja polska opowiedziała się za utrzymaniem zaproponowanej wysokości środków dla programów Erasmus i Comenius. Ponadto poparła uruchomienie nowej akcji Comenius Regio. Delegacja polska zaproponowała również rozważenie możliwości zwiększenia środków na projekty w ramach akcji Grundtvig.

Pozostałe delegacje wyraziły poracie dla proponowanego podziału środków budżetowych pomiędzy poszczególne programy podkreślając konieczność położenia większej uwagi na program Grundtvig i Leonardo.

Ponadto Rada przyjęła konkluzje w związku z komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady: europejski wskaźnik kompetencji językowych (dok. 10477/06).

Rada zgodziła się, co do ogólnego kierunku zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kluczowych kompetencji w uczeniu się przez całe życie (dok. 8641/06) z zastrzeżeniem parlamentarnym UK.

Ponadto Rada uzgodniła ogólne podejście w odniesieniu do projektu zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transnarodowej mobilności wewnątrz Wspólnoty dla celów edukacji i szkolenia: Europejska Karta na rzecz Mobilności (dok. 8958/06).

Przeprowadzona została również debata polityczna na temat wkładu edukacji w zrównoważony rozwój „Przegląd Strategii Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej” (dok. 9164/06).

Rada przyjęła bez dyskusji listę punktów A (dok. 9369/06).

Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych

Podczas Prezydencji austriackiej odbyło się 5 posiedzeń Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych:

- w dniu 21 stycznia 2006 r.
- w dniu 14 lutego 2006 r.
- w dniu 14 marca 2006 r.
- w dniu 5 maja 2006 r.
- w dniu 7 czerwca 2006 r.
- w dniu 16 czerwca 2006 r. (w składzie szefów państw lub rządów).

W dniu 21 stycznia 2006 roku w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: dok. 5473/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 24 stycznia 2006 r.

Ministrowie przedyskutowali i przyjęli program działań Prezydencji austriackiej i fińskiej (dok. 16088/06). Za główne priorytety Rady ECOFIN uznano m.in. wzmocnienie stabilności i przejrzystości finansów publicznych państw członkowskich zgodnie ze zreformowanym Paktem Stabilności i Wzrostu, dalszą integrację rynków finansowych, w tym m.in. stworzenie nowych ram prawnych dla systemu płatności na rynku wewnętrznym oraz dla transgranicznej konsolidacji sektora finansowego oraz poprawę jakości stanowionego prawa, a także odnowienie mandatu zewnętrznego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI).

Rada rozpoczęła coroczną ocenę aktualizacji programów konwergencji i stabilności, po raz pierwszy w oparciu o zreformowany w 2005 r. Pakt Stabilności i Wzrostu. Rada przyjęła opinie w sprawie programów konwergencji Czech (dok. 5613/06), Węgier (dok. 5615/06), Słowacji (dok. 5614/06), Szwecji (dok. 5617/06) i Danii (dok. 5616/06) oraz programu stabilności Finlandii (dok. 5612/06). Podczas dyskusji Komisja Europejska oceniła sytuację budżetową państw skandynawskich jako wzorcową (nadwyżka sektora finansów publicznych). Dobrze ocenione zostały również aktualizacje programów Czech i Słowacji, które są na właściwej drodze do zlikwidowania nadmiernego deficytu. Węgry zostały poproszone o przygotowanie do 1 września 2006 r. poprawionej aktualizacji programu.

Rada kontynuowała ocenę aktualizacji programów konwergencji i stabilności podczas dwóch kolejnych posiedzeń. W dniu 14 lutego 2006 r. przyjęła opinie w sprawie programów

konwergencji Estonii (dok. 6326/06), Łotwy (dok. 6327/06) i Słowenii (dok. 6328/06) oraz programów stabilności Austrii (dok. 6325/06), Belgii (dok. 6323/06) i Luksemburga (dok. 6324/06). Na posiedzeniu w dniu 14 marca 2006 r. Rada zakończyła proces corocznej oceny przyjmując opinie w sprawie programów konwergencji Cypru (dok. 7380/06), Litwy (dok. 7381/06), Malty (dok. 7382/06), Polski (dok. 7383/06) i Wielkiej Brytanii (dok. 7384/06) oraz programów stabilności Niemiec (dok. 7370/06), Grecji (dok. 7371/06), Hiszpanii (dok. 7372/06), Francji (dok. 7373/06), Włoch (dok. 7374/06), Irlandii (dok. 7375/06), Królestwa Niderlandów (dok. 7378/06) i Portugalii (dok. 7379/06).

W opinii nt. aktualizacji programu konwergencji Polski na lata 2005-2008 Rada stwierdziła, że aktualizacja programu konwergencji zakłada pewien postęp w ograniczaniu nadmiernego deficytu, ale nie zapewnia jego skutecznej korekty w 2007 r. Rada odnotowała także zamiar Komisji dotyczący przygotowania projektu decyzji Rady na podst. art. 104 ust. 8 TWE - stwierdzenie braku skutecznych działań celem ograniczenia nadmiernego deficytu oraz projektu kolejnego zalecenia Rady na podst. art. 104 ust. 7 TWE, określającego sposób i termin korekty nadmiernego deficytu. Zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami Rady zawartymi w opinii, Polska powinna:

- zwiększyć skalę ograniczenia deficytu w 2006 r., w szczególności poprzez wykorzystanie wyższych od zaplanowanych dochodów lub niższych niż zaplanowane wydatków do redukcji deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych;
- podtrzymać efekty reformy emerytalnej;
- wzmocnić instytucjonalne ramy finansów publicznych, uzupełniając kotwicę budżetową innymi narzędziami, np. zasadą wydatkową obowiązującą w średnim okresie.

W ramach procedury nadmiernego deficytu Rada przyjęła na podstawie art. 104 ust. 6 TWE decyzję w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Wielkiej Brytanii (dok. 5366/06) oraz zalecenie zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE w sprawie działań, jakie ma podjąć Wielka Brytania w celu likwidacji nadmiernego deficytu (dok. 5367/06).

Rada rozpoczęła przygotowania do wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej, kontynuowane na dwóch kolejnych posiedzeniach. Rada wysłuchała prezentacji Komisji nt. jej komunikatu w sprawie realizacji Strategii Lizbońskiej pt. „Czas wrzucić wyższy bieg. Nowe partnerstwo na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM (2006) 30). Na posiedzeniu w dniu 14 lutego 2006 r. Rada odbyła debatę polityczną na temat powyższego

komunikatu, na podstawie pytań przygotowanych przez Prezydencję w tzw. *Key Issues Paper* (dok. 6116/06). Przedstawiciel RP wskazał w dyskusji, że dokończenie budowy wspólnego rynku jest jednym z najważniejszych wyzwań, które stoją obecnie przed UE, dlatego też konkluzje Rady Europejskiej, które zostaną przygotowane na podstawie *Key Issues Paper*, powinny zawierać jasne potwierdzenie, że swoboda świadczenia usług stanowi jedną z fundamentalnych traktatowych zasad UE. Zdaniem delegacji polskiej, opublikowany w dniu 8 lutego 2006 r. raport Komisji Europejskiej dotyczący oceny okresów przejściowych zawartych w Traktacie Akcesyjnym jednoznacznie wskazuje, że zapewnienie swobody przepływu pracowników w UE ma pozytywny wpływ na przyspieszenie wzrostu gospodarczego we wszystkich państwach członkowskich. Strona polska wskazała na potrzebę uwzględnienia również tego faktu w konkluzjach Rady Europejskiej. Na posiedzeniu w dniu 14 marca 2006 r. Rada osiągnęła porozumienie w sprawie *Key Issues Paper* (dok. 7377/06), które będą stanowić podstawę do opracowania konkluzji Rady Europejskiej. Wśród najważniejszych działań koniecznych dla zwiększenia wzrostu i zatrudnienia w UE wskazano na konsolidację budżetu i poprawę jakości wydatków publicznych.

Na podstawie projektu uzgodnionego przez Komitet Ekonomiczny i Finansowy (*Economic and Financial Committee- EFC*) oraz Komitet Polityki Gospodarczej (*Economic Policy Committee- EPC*) (dok. 5431/06) Rada przyjęła konkluzje w sprawie raportu Komitetu Polityki Gospodarczej nt. jakości finansów publicznych, w których wskazała, że poprawa jakości finansów publicznych ma duży wpływ na przyspieszenie wzrostu gospodarczego oraz zwiększenie liczby miejsc pracy.

Prezydencja austriacka zaproponowała w dokumencie nr 5453/06 w dniu 20 stycznia br. kompromis w sprawie obniżonych stawek podatku VAT, który nie spełniał zgłaszanych przez Polskę postulatów w zakresie derogacji czasowych wynegocjowanych w podatku VAT, a które uznano jako priorytetowe w *Aktualizacji Stanowiska Rządu wobec propozycji dyskutowanych na forum UE dotyczących stosowania obniżonych stawek podatku VAT w związku ze stanem prac nad załącznikiem H do dyrektywy 77/388/EWG*, przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2005 r. W *Aktualizacji Stanowiska* Polska proponowała rozwiązanie kompleksowe kwestii stawek obniżonych VAT. Zasadniczą dla Polski sprawą było uznanie przyznanych Polsce derogacji tymczasowych za bezterminowe. Kompromis austriacki kwestię stawek obniżonych rozwiązywał czasowo i fragmentarycznie (jedynie w zakresie określonym w załączniku K). Propozycja Prezydencji nie była przed posiedzeniem Rady ECOFIN w żaden sposób konsultowana z Polską. Delegacja polska w trakcie dyskusji

nie zaakceptowała propozycji konkluzji Rady ECOFIN przedstawionych przez przewodnictwo austriackie i wskazując na potrzebę realizowania fundamentalnej zasady równego traktowania opowiedziała się za takim rozstrzygnięciem, które w maksymalnym możliwym zakresie odzwierciedli obowiązujące stanowisko Polski w sprawie zredukowanych stawek VAT, w tym umożliwi objęcie kompromisem wszystkich derogacji, które przysługują Polsce w zakresie stawek obniżonych podatku VAT. Delegacja Polska w swoim wystąpieniu podkreśliła, iż oczekuje, że ostateczny kompromis będzie zawierał przedłużenie derogacji przyznanych nowym państwom członkowskim do 2015 roku oraz możliwie szeroko ujętą klauzulę rewizyjną. W związku z brakiem zgody Prezydencji oraz niektórych państw członkowskich na uwzględnienie postulatów RP, delegacja polska sprzeciwiła się przyjęciu propozycji Prezydencji austriackiej. Rada ECOFIN, pomimo braku jednomyślności, osiągnęła porozumienie w sprawie przedłużenia możliwości stosowania załącznika K. Kompromis ten wymagał potwierdzenia przez delegacje Polski, Czech i Cypru.

W dniu 1 lutego 2006 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli RP, Komisji Europejskiej, oraz Prezydencji, podczas którego strona polska zgodziła się na podpisanie kompromisu, po uzyskaniu zapewnienia pozostałych stron spotkania, iż będzie mogła stosować bezterminowo stawkę zredukowaną podatku VAT w odniesieniu do usług budowlanych, pod warunkiem zdefiniowania budownictwa tzw. socjalnego.

Rada przyjęła listę punktów A (dok. 5474/06).

W dniu 14 lutego 2006 r. w Brukseli odbyło się kolejne posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: dok. 7094/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 13 lutego 2006 r.

W ramach przygotowania do wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej ministrowie finansów odbyli, na podstawie noty przygotowanej przez EFC (dok. 6109/06), debatę polityczną nt. wsparcia wzrostu i zatrudnienia przez Europejski Bank Inwestycyjny. Rada zaakceptowała zaproponowane przez EBI cztery obszary wsparcia (badania i rozwój, innowacje i konkurencyjność; efektywność energetyczna, bezpieczeństwo i dywersyfikacja źródeł energii; małe i średnie przedsiębiorstwa; inwestycje w projekty na dużą skalę). Na posiedzeniu w dniu 14 marca 2006 r. Rada przyjęła raport (dok. 7106/06) w sprawie wkładu EBI w promowanie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie i uzgodniła przekazanie go pod obrady Rady Europejskiej. W dyskusji podczas tego posiedzenia Rady Komisja podkreśliła, że połączenie środków pochodzących z budżetu ogólnego UE ze środkami EBI

może stać się kluczowym elementem umożliwiającym realizację strategii wzrostu i zatrudnienia.

Na podstawie raportu EPC (dok. 6119/06) Rada wymieniła poglądy nt. wpływu starzenia się społeczeństw na wydatki publiczne. Delegacja polska wskazała, że, biorąc pod uwagę postępujący w krajach UE proces starzenia się ludności, instytucje UE – w tym Eurostat – nie powinny zniechęcać państw członkowskich do przeprowadzania reform emerytalnych. Na podstawie propozycji EPC (dok. 6171/06) Rada przyjęła konkluzje, w których stwierdziła, że starzejące się społeczeństwo będzie spowalniało potencjalny wzrost gospodarki i zatrudnienia, prowadząc w średnim i długim okresie do silnej presji na wydatki publiczne.

Rada przyjęła listę punktów A (dok. 7097/06).

W dniu 14 marca 2006 r. w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: 7094/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 14 marca 2006 r.

W odniesieniu do budżetu ogólnego Unii Europejskiej, Rada, kwalifikowaną większością głosów, przyjęła rekomendację w sprawie udzielenia Komisji Europejskiej absolutorium za wykonanie budżetu w roku 2004 (dok. 5971/06). Przeciw głosowało Królestwo Niderlandów, które w dyskusji uzasadniło swój sprzeciw koniecznością zwrócenia uwagi państwom członkowskim na potrzebę współpracy z Komisją Europejską m.in. w zakresie poświadczeń zgodności. W związku z nie przyznaniem przez Trybunał Obrachunkowy Komisji Europejskiej tzw. rocznego poświadczenia wiarygodności (po raz dwunasty), Dania wskazała na celowość kontynuowania dyskusji nt. usprawnienia wydatkowania środków.

Rada przyjęła wypracowane przez Komitet Budżetowy konkluzje (dok. 6671/06) zawierające priorytety, którymi Rada będzie się kierować przy opracowywaniu wraz z Parlamentem Europejskim i Komisją budżetu ogólnego na 2007 r. Rada podkreśliła znaczenie przyjęcia Nowej Perspektywy Finansowej (NPF) oraz zbliżającej się akcesji Bułgarii i Rumunii dla przebiegu procedury budżetowej w 2007 roku. W związku z tym, Rada zwróciła w szczególności uwagę na potrzebę zapewnienia zgodności budżetu z limitami ustalonymi w NPF oraz konieczności pozostawienia odpowiednich marginesów dla celów należytego zarządzania finansami UE.

Przygotowując wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej Rada w oparciu o notę Prezydencji nt. redukcji kosztów administracyjnych programów wspólnotowych (dok. 7054/06) przeprowadziła wymianę poglądów nt. postępu w sprawie realizacji strategii na rzecz

uproszczenia otoczenia regulacyjnego w Unii Europejskiej. Wśród zrealizowanych zadań Komisja wskazała w dyskusji na opracowaną przez siebie metodologię badania kosztów administracyjnych.

W ramach procedury nadmiernego deficytu Rada przyjęła decyzję o wezwaniu Niemiec- zgodnie z art. 104 ust. 9 TWE- do zastosowania środków zmierzających do takiego ograniczenia deficytu budżetowego, jakie zostanie uznane za niezbędne w celu zaradzenia sytuacji (dok. 7143/06). Niemcy zostały zobowiązane do obniżenia deficytu budżetowego poniżej 3% PKB tak szybko, jak to będzie możliwe, jednocześnie nie później niż w roku 2007. Rada omówiła również komunikat Komisji oceniający działania podjęte przez Włochy w celu zlikwidowania nadmiernego deficytu (dok. 6779/06) i w związku z pozytywną oceną sformułowaną przez Komisję nie podjęła żadnych dalszych działań formalnych na podst. art. 104 TWE.

Ponadto, Rada przyjęła bez dyskusji listę punktów A (dok.7097/06).

W dniu 5 maja 2006 r. w Brukseli odbyło się kolejne posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: dok. 8876/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 5 maja 2006 r.

Posiedzenie Rady poprzedziło spotkanie ministrów finansów państw członkowskich UE z ministrami z państw przystępujących (Bułgaria, Rumunia) i kandydujących (Chorwacja, Turcja i Macedonia). Ministrowie przyjęli oceny przedakcesyjnych programów gospodarczych Bułgarii (dok. 8789/06) i Rumunii (dok. 8790/06) oraz wspólne konkluzje (dok. 8794/06).

Ponadto ministrowie przeprowadzili dyskusję nad rewizją strategii zrównoważonego rozwoju UE w oparciu o dokument opracowany przez EPC (dok. 8681/1/06).

Komisja Europejska zaprezentowała wstępny projektu budżetu na 2007 r., co formalnie zainicjowało prace budżetowe w Radzie UE, które będą kontynuowane przez Komitet Budżetowego do połowy lipca (wówczas projekt budżetu zostanie zatwierdzony przez Radę ECOFIN w pierwszym czytaniu i przekazany Parlamentowi Europejskiemu). Budżet na 2007 r. będzie pierwszym budżetem w ramach NPF. Komisja Europejska zaproponowała pułap płatności na poziomie 116 650 mln EUR, a zobowiązań – 120 702 mln EUR, w tym:

- dział 1 *Stawy wzrost* – 51 267 mln EUR,
- dział 2 *Ochrona zasobów naturalnych i zarządzanie nimi* – 54 985 mln EUR,

- dział 3 *Obywatelstwo, wolność, bezpieczeństwo i wymiar sprawiedliwości* – 1 199 mln EUR,
- dział 4 *UE jako partner globalny* – 6 199 mln EUR,
- dział 5 *Administracja* – 6 633 mln EUR
- dział 6 *Rekompensaty* – 419 mln EUR.

Rada wysłuchała prezentacji Komisji nt. zaproponowanego przez nią planu działań na rzecz Zintegrowanych Ram Kontroli Wewnętrznej (dok. 5509/06), którego zrealizowanie ma dać Komisji Europejskiej zapewnienie o prawidłowym wykonaniu budżetu. Komisja wskazała, że w dotychczasowych pracach koncentrowała się na uproszczeniu procedur kontrolnych i zapewnieniu współpracy wszystkich zaangażowanych w nie instytucji.

Podczas posiedzenia odbyła się debata orientacyjna na temat tzw. „pakietu VAT” (dok. 8807/06). Na pakiet składają się propozycje przedstawione przez Komisję Europejską w listopadzie 2004 r. tj.:

- projekt dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EEC w celu uproszczenia obowiązków w podatku od towarów i usług (tzw. *one-stop-shop*);
- projekt dyrektywy Rady ustanawiającej szczegółowe zasady dotyczące zwrotu podatku od wartości dodanej, o których mowa w dyrektywie 77/388/EWG, podatnikom nieposiadającym siedziby na terytorium kraju, ale posiadającym siedzibę w innym państwie członkowskim;
- projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie nr 1798/2003 w sprawie współpracy administracyjnej;
- zmieniony projekt dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do miejsca świadczenia usług i rozporządzenie (WE) nr 1798/2003 w odniesieniu do wymiany informacji, z propozycją różnych terminów wejścia w życie regulacji dla transakcji podmiot- podmiot (B2B) i odrębnie dla transakcji podmiot-konsument (B2C),

a także propozycja przedłużenia obowiązywania przepisów w zakresie handlu elektronicznego wprowadzonych na okres do dnia 30 czerwca 2006 r. dyrektywą Rady 2002/38/WE z dnia 7 maja 2002 zmieniającą Szóstą dyrektywę (77/388/EWG) w odniesieniu do systemu podatku od wartości dodanej stosowanego do usług radiowych i telewizyjnych oraz niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną.

Stanowisko Rządu przygotowane wobec pakietu VAT, zostało przyjęte przez KERM w dniu 4 stycznia 2005 r. Delegacja Polska podczas posiedzenia Rady poparła rozwiązania

przewidziane w pakiecie podatkowym, wskazując na niedostateczne przygotowanie aktów prawnych oraz na konieczność dokonywania dalszych analiz (w tym finansowych), co zdaniem Polski, uniemożliwia podjęcie ostatecznych decyzji podczas czerwcowego posiedzenia Rady. Polska zgodziła się na przedłużenie obowiązywania dyrektywy w zakresie handlu elektronicznego.

Rada podjęła ponownie dyskusję w celu osiągnięcia porozumienia politycznego nad pakietem VAT (dok. 8807/1/06; 9913/1/06; 9933/06) na posiedzeniu w dniu 7 czerwca 2006 r. Delegacja polska poparła przedłużenie obowiązywania dyrektywy o handlu elektronicznym, ale ze względu na konieczność zrealizowania obowiązków ustawowych wobec Parlamentu oświadczyła, że dopiero po uzyskaniu jego akceptacji zniesie zastrzeżenie parlamentarne wobec tego projektu. Projekt stanowiska Rządu wobec projektu dyrektywy został przyjęty przez KERM w dniu 6 czerwca 2006 r., a w dniu 21 czerwca 2006 r. Sejm, a 14 czerwca 2006 r. Senat przedstawiły opinię zgodną ze stanowiskiem Rządu.

Po dyskusji Przewodniczący Rady uznał, że Rada zaakceptowała przedłużenie obowiązywania dyrektywy o handlu elektronicznym do końca 2006 roku, natomiast prace nad pakietem VAT będą toczyć się w dalszym ciągu pod przewodnictwem Finlandii.

Rada przyjęła listę punktów A (dok. 8877/06), w tym trzy konkluzje dot. sektora usług finansowych w UE: w sprawie nadzoru sektora finansowego (dok. 8798/06), w sprawie transgranicznych fuzji oraz przejęć (dok. 8796/06), w sprawie Białej księgi Komisji Europejskiej nt. polityki wobec usług finansowych na lata 2005-2010 (dok. 8797/06). Rada przyjęła również pakiet aktów prawnych dotyczących polityki spójności tzn.:

- projekt rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne zasady dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności (ogólne podejście) (dok. 8750/06),
- projekt rozporządzenia Rady ustanawiającego Fundusz Spójności (ogólne podejście) (dok. 8749/06),
- projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (porozumienie polityczne) (dok. 8751/06),
- projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (porozumienie polityczne) (dok. 8752/06),

- projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejskie Ugrupowanie Współpracy Terytorialnej (EUWT) (porozumienie polityczne) (dok. 8754/06).

Stanowisko Rządu przygotowane w trybie art. 9 ust. 1 ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej wobec pakietu rozporządzeń dla polityki spójności 2007-2013” zostało przyjęte przez KERM w dniu 27 kwietnia 2006 r. Było ono 27 kwietnia 2006 r. przedmiotem obrad sejmowej Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz 5 maja 2006 r. senackiej Komisji Spraw Unii Europejskiej.

W dniu 7 czerwca 2006 roku w Luksemburgu odbyło się posiedzenie Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (porządek obrad: dok. 10029/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 7 czerwca 2006 r.

Po raz pierwszy do porządku obrad Rady ECOFIN wprowadzone zostało sprawozdanie z wyników posiedzenia Eurogrupy³.

Rada omówiła przygotowane przez Komisję raporty o konwergencji Słowenii (9665/06) i Litwy (9664/06) dotyczące wypełnienia przez Litwę i Słowenię kryteriów zbieżności gospodarczej i prawnej w związku ze złożeniem przez ww. państwa wniosków o przystąpienie do strefy euro z dniem 1 stycznia 2007 roku. Komisja uznała, że Słowenia wypełnia wszystkie kryteria konwergencji, natomiast Litwa nie spełnia kryterium dot. stabilności cen. Podobne wnioski zawiera raport o konwergencji Europejskiego Banku Centralnego (dok. 9519/06). W związku z powyższym Komisja przygotowała i przedłożyła do dyskusji projekt decyzji Rady zgodnie z art. 122 ust. 2 TWE w sprawie przyjęcia przez Słowenię wspólnej waluty z dniem 1 stycznia 2007 roku (dok. 9666/06) (KERM przyjął projekt stanowiska Rządu do powyższego projektu w dniu 6 czerwca 2006 r.). Państwa członkowskie prezentowały w odniesieniu do Litwy dwa stanowiska- nowe państwa członkowskie (z wyj. Cypru i Malty) wyraziły rozczarowanie konkluzjami raportów Komisji i EBC o konwergencji Litwy. Większość starych państw członkowskich poparła stanowiska Komisji i EBC. W związku ze podnoszonymi przez nowe państwa członkowskie, w tym

³ Posiedzenia Eurogrupy odbywają się zazwyczaj w przeddzień posiedzenia Rady. Wprowadzenie sprawozdania z posiedzeń Eurogrupy na stałe do porządku obrad Rady ECOFIN może przyczynić się do zwiększenia przejrzystości prac Rady i jest korzystne z punktu widzenia państw spoza strefy euro.

Polskę, wątpliwościami dotyczącymi oceny stabilności cen na Litwie, Komisja Europejska i EBC zgodziły się na zaprezentowanie, przed opublikowaniem w październiku 2006 r. raportów o konwergencji pozostałych państw członkowskich z derogacją (w tym Polski), szczegółowej interpretacji kryteriów konwergencji. Zgodnie z wymogami art. 122 ust. 2 TWE projekt decyzji Rady w sprawie przyjęcia przez Słowenię wspólnej waluty z dniem 1 stycznia 2007 roku (dok. 9666/06) był dyskutowany podczas posiedzenia Rady ECOFIN w składzie szefów państw lub rządów, które odbyło się w dniu 16 czerwca 2006 r. (stanowisko Polski na to posiedzenie zostało przyjęte przez KERM w dniu 9 czerwca 2006 r.). Rada zwróciła się z prośbą do Rady ECOFIN o przyjęcie decyzji w sprawie przyjęcia przez Słowenię wspólnej waluty na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2006 r. Zgodnie z konkluzjami raportów o konwergencji Słowenii (9665/06) i Litwy (9664/06) przygotowanymi przez Komisję i EBC (dok. 9519/06) Rada uznała, że Litwa nie spełniła kryterium stabilności cen. Rada odnotowała również obowiązek Komisji i EBC dot. przedstawienia w październiku 2006 r. raportów o konwergencji pozostałych państw członkowskich z derogacją.

W ramach przygotowań do czerwcowego szczytu UE - USA Komisja przedstawiła informację na temat przebiegu nieformalnego dialogu pomiędzy UE a USA w zakresie rynków finansowych, który obejmuje szeroki zakres tematów dotyczących rynku papierów wartościowych, rachunkowości, zasad ładu korporacyjnego, zarządzania aktywami, bankowości, konglomeratów finansowych i ubezpieczeń.

Rada podjęła również temat uproszczenia zobowiązań statystycznych dla przedsiębiorstw (na wniosek Holandii) oraz zajęła się kwestią finansowania Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. Odnośnie zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw wynikających z obowiązków statystycznych Komisja Europejska nie widzi obecnie potrzeby podejmowania działań legislacyjnych. Dyskusja nad propozycją Włoch dot. ustanowienia systemu dobrowolnego finansowania Rady przez spółki giełdowe stosujące Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej będzie kontynuowana na lipcowym posiedzeniu Rady.

W dalszej części posiedzenia Komisja Europejska przedstawiła swój komunikat dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego konieczności rozwoju skoordynowanej strategii w celu udoskonalenia przeciwdziałania nadużyciom podatkowym (dok. 9965/06). Szczególny nacisk położony został na wprowadzenie ogólnej zasady odwrotnego obciążenia (*reverse charge*) w odniesieniu do transakcji krajowych, która, zdaniem Komisji, może spowodować obniżenie strat w dochodach z podatku VAT. Zgodne z nową zasadą podatek

byłby rozliczany przez nabywcę towarów lub usług. W uzupełnieniu do systemu *reverse charge*, wśród dodatkowych możliwych zmian dla systemu VAT wymieniono m.in. opodatkowanie transakcji wewnątrzspółnotowych jednolitą stawką podatku (taką samą we wszystkich państwach członkowskich). W trakcie dyskusji delegacja polska uznała za przedwczesne określanie w projekcie konkluzji Rady dotyczących zasady odwrotnego obciążenia szczegółowych rozwiązań technicznych, takich jak np. wartość transakcji, których dotyczyłby ten mechanizm (5000 euro).

Po dyskusji Rada przyjęła konkluzje w sprawie zwalczania oszustw podatkowych (dok. 9655/1/06), a Prezydencja austriacka zwróciła się z prośbą do Komisji Europejskiej o przedstawienie propozycji dyrektywy w zakresie odwrotnego obciążenia.

Rada odnotowała komunikat Komisji w sprawie postępu prac nad wspólną skonsolidowaną podstawą opodatkowania przedsiębiorstw (ang. skrót CCCTB) (dok. 9686/06), w którym zapisano, iż:

- bez przesądzenia przyszłych decyzji politycznych, prace powinny być kontynuowane zgodnie z zarysem zaproponowanym w komunikacie Komisji, zarówno w odniesieniu do sposobu prowadzenia prac jak i ich zakresu merytorycznego;
- prace grupy roboczej ds. CCCTB powinny być nastawione na stworzenie prostej, przejrzystej i szerokiej podstawy opodatkowania;

Rada przyjęła także do wiadomości raport Komisji Europejskiej w sprawie technicznych prac prowadzonych w tym zakresie przez grupę roboczą (dok. 8231/06), a także coroczny raport Grupy Wysokiego Szczebla w sprawie kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw (dok. 9655/06, 9867/06).

Rada przyjęła listę punktów A (dok. 10032/06), w tym nowelizację: dyrektywy 2000/12/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz dyrektywy 93/6/EWG w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych. W protokole z posiedzenia Rady odnotowano deklarację Polski dotyczącą art. 69 ust. 3 i ust. 4 nowelizacji dyrektywy 2000/12/WE (KERM przyjął projekt stanowiska Rządu do powyższego projektu w dniu 3 sierpnia 2004 r.). Polska wskazała, że zastosowanie powyższych przepisów może prowadzić do sytuacji, w której podmiot zależny będzie zmuszony do gwarantowania bezpieczeństwa podmiotu dominującego. Takie rozwiązanie może rodzić negatywne konsekwencje dla działalności i sprawnego funkcjonowania podmiotów zależnych, a w konsekwencji dla stabilności systemu finansowego państwa goszczącego.

Rada ds. Konkurencyjności

W trakcie Prezydencji austriackiej Rada ds. Konkurencyjności zajmowała się dwiema najważniejszymi kwestiami, które były przedmiotem obrad w trakcie obydwu formalnych posiedzeń:

- Projektem dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym,
- 7 Programem Ramowym,

W trakcie całej Prezydencji austriackiej prowadzone były prace związane z projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady o usługach na rynku wewnętrznym. W dniu 16 lutego 2006 r. została przyjęta przez Parlament Europejski w I czytaniu opinia do projektu dyrektywy.

Podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności w dniu 13 marca 2006 r. Prezydencja przedstawiła informację o aktualnym stanie prac. Podczas posiedzenia Rady nie została przeprowadzona dyskusja ws. projektu dyrektywy. Wstępna wymiana poglądów państw członkowskich w odniesieniu do zmian zaproponowanych przez Parlament Europejski odbyła się na zwołanym *ad hoc* posiedzeniu Grupy Wysokiego Szczebla ds. konkurencyjności i wzrostu w dniu 2 marca 2006 r.

Prezydencja austriacka wstrzymywała się jednak od rozpoczęcia prac w Radzie, uzasadniając to oczekiwaniem na nowy projekt dyrektywy, który został ostatecznie opublikowany przez Komisję Europejską w dniu 4 kwietnia 2006 r. (COM(2006) 160 końcowy). Tego samego dnia Komisja Europejska, w związku z przyjęciem poprawki Parlamentu Europejskiego wykreślającej artykuły dotyczące ułatwień administracyjnych w odniesieniu do delegowania pracowników i próbując uwzględnić negatywne stanowisko zajęte przez niektóre państwa członkowskie (w tym RP) w odniesieniu do tego wyłączenia, przyjęła również Wytyczne w sprawie delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (COM(2006) 159 końcowy).

W dniach 20-22 kwietnia 2006 r. odbyła się wstępna dyskusja nad projektem opublikowanym przez KE w dniu 4 kwietnia 2006 na nieformalnym posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności w Graz. W posiedzeniu Rady po raz pierwszy uczestniczyli przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, którzy wyrazili nadzieję na szybkie zakończenie pierwszego czytania w Radzie UE tak, aby możliwe było rozpoczęcie drugiego czytania w PE nawet już w czerwcu 2006 r. Przedstawiciel Polski zgodnie z instrukcją przyjętą przez KERM w dniu 14 kwietnia 2006 r. prezentował stanowisko zgodne ze Stanowiskiem RP wobec głównych założeń zweryfikowanego projektu dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym (przyjęte przez

KERM w dniu 11 kwietnia 2006 r.). Rzeczpospolita Polska stwierdziła, że niezwykle istotne jest - zgodnie z Konkluzjami wiosennej Rady Europejskiej - osiągnięcie szerokiego porozumienia w sprawie dyrektywy o usługach, satysfakcjonującego wszystkie strony uczestniczące w procedurze współdecydowania.

Przedstawiciel Polski przyłączył się do stanowiska tych państw członkowskich, które zabiegały o niezwłoczne rozpoczęcie prac eksperckich nad nowym projektem KE, dostrzegając potrzebę doprecyzowania niektórych przepisów zawartych w zrewidowanym projekcie Komisji Europejskiej (szczególnie dotyczących swobody świadczenia usług, zakresu dyrektywy, wytycznych dotyczących delegowania pracowników w ramach świadczenia usług). Rzeczpospolita Polska wnioskowała m.in. o rozszerzenie zobowiązań Komisji Europejskiej do przedstawienia raportu z postępów w likwidacji barier na rynku wewnętrznym usług wskazanych w raporcie KE w 2002 r. i podjęcia dalszych działań harmonizujących w odniesieniu do traktatowej swobody świadczenia usług (art. 49 TWE), w celu dokończenia budowy rynku wewnętrznego UE.

Dopiero w dniu 3 maja 2006 r. na posiedzeniu COREPER I Prezydencja austriacka poinformowała o rozpoczęciu prac nad nowym projektem równoległe w ramach COREPER I oraz Grupy roboczej ds. konkurencyjności i wzrostu. Należy stwierdzić, że Prezydencja prowadziła prace nad projektem w taki sposób, iż niejasne było, do jakich uzgodnień doszło podczas poszczególnych posiedzeń ww. gremiów - kompromisowy tekst projektu przygotowany został przez Prezydencję dopiero w dniu 24 maja 2006 r. (dok. 9683/06), tuż przed posiedzeniem Rady ds. Konkurencyjności, które odbyło się w dniach 29-30 maja.

Wstępną dyskusję na temat projektu dyrektywy o usługach ministrowie odbyli podczas lunchu w dniu 29 maja 2006 r. Rzeczpospolita Polska razem z Królestwem Niderlandów, Luksemburgiem, Czechami, Słowacją, Słowenią, Litwą, Łotwą, Estonią oraz Węgrami przygotowała na posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności wspólne kompromisowe stanowisko odnośnie do szeregu artykułów. Prezentowane przez przedstawiciela Polski stanowisko, zawarte w instrukcji przyjętej przez KERM w dniu 29 maja 2006 r. zgodne było ze zaktualizowanym stanowiskiem RP wobec nowego projektu dyrektywy o usługach (przyjętym przez KERM w dniu 11 kwietnia 2006 r.) oraz z zaleceniami zawartymi w opinii nr 29 Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP, przyjętej na posiedzeniu w dniu 24 maja 2006 r.

W trakcie dyskusji podczas majowego posiedzenia Rady, Prezydencja dwukrotnie przedstawiała poprawiony kompromisowy tekst projektu dyrektywy (*Presidency Compromise*

Text z 29 maja 2006 r. z godz. 18:00 oraz 20:00). Po dyskusji i uzgodnieniu kompromisowego tekstu podczas posiedzenia Rady w dniu 29 maja 2006 r. przyjęte zostało uzgodnienie polityczne (ang. *political agreement*) w I czytaniu w Radzie UE nowego tekstu dyrektywy usługowej (dok. 8413/06), przy jednym głosie wstrzymującym się (Litwa). W końcowej fazie uzgodnień wprowadzono do projektu przepisy gwarantujące przedsiębiorcy większą pewność prawną oraz przepisy pozwalające kontrolować wprowadzane przez państwa członkowskie ograniczenia w zakresie swobody świadczenia usług. Formalne przyjęcie tekstu wspólnego stanowiska w I czytaniu zapowiedziane zostało na koniec lipca 2006 r.

Podczas Prezydencji austriackiej na dwóch posiedzeniach Rady ds. Konkurencyjności dyskutowano nad projektem 7 Programu Ramowego. Na posiedzeniu 13 marca 2006 r. w części dotyczącej 7 Programu Ramowego Wspólnoty Europejskiej i Euratomu (7 PR) Rada przeprowadziła wymianę poglądów na temat pięciu z siedmiu programów szczegółowych, które mają być wdrożone w ramach 7 PR, tj. dotyczące programów szczegółowych „Współpraca” (dok. 12736/05), „Pomysły” (dok.12730/05), programu realizowanego przez Wspólne Centrum Badawcze w ramach 7 PR na lata 2007 – 2013 w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (dok. 12727/05), programu realizowanego przez Wspólne Centrum Badawcze w ramach 7 PR na lata 2007 – 2011 Euratomu (dok. 12732/05) oraz programu szczegółowego wdrażającego 7 PR na lata 2007 – 2011 Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (dok. 12734/05). Stanowiska rządu w odniesieniu do Propozycji decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej Siódmego Programu Ramowego Wspólnoty Europejskiej Badań, Rozwoju Technologicznego i Prezentacji (2007-2013) oraz Propozycji decyzji Rady dotyczącej Siódmego Programu Ramowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (EURATOM) Badań Jądrowych i Działań Szkoleniowych (2007-2011) został przyjęty przez KERM 6 maja 2005 r. Stanowisko Rządu w odniesieniu do programów szczegółowych zostało przyjęte przez KERM 11 października 2005 r.

Wymiana poglądów koncentrowała się na ogólnych zasadach zarządzania i wdrażania programów szczegółowych, a także na kwestiach związanych ze strukturą Europejskiej Rady Badań Naukowych. Wymiana poglądów dotyczyła również kwestii zasad etycznych, które powinny mieć zastosowanie przy wyborze projektów finansowanych w ramach 7 PR. Dyskusja wykazała, że utrzymuje się rozbieżność opinii państw członkowskich w odniesieniu do finansowania z budżetu wspólnotowego badań z użyciem komórek macierzystych. Polska, zgodnie z instrukcją przyjętą przez KERM w dniu 10 marca 2006 r. podtrzymała swoje stanowisko (przedstawione na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności w dniu 28 listopada

2005 r.), zgodnie z którym z budżetu UE nie powinny być finansowane badania z użyciem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych.

W marcu 2006 r. istniała grupa państw przeciwnych ww. finansowaniu, która dysponowała wystarczającą liczbą głosów do zablokowania przyjęcia decyzji o ustanowieniu 7 PR. Sześć państw członkowskich (tj. Belgia, Czechy, Hiszpania, Portugalia, Szwecja i W. Brytania) złożyło oświadczenie, w którym m.in. odnotowano, iż etyczna akceptacja różnych pól badawczych jest zróżnicowana w związku z różnorodnością kulturalną i religijną państw członkowskich. W związku z powyższym ww. państwa były zdania, iż decyzje odnośnie do fundamentalnych zasad etycznych powinny być pozostawione w gestii poszczególnych państw członkowskich z zachowaniem pełnej zasady subsydiarności. Projekty badawcze powinny być finansowane z 7 PR zgodnie z legislacją obowiązującą w tych państwach, gdzie prowadzone są badania.

Podczas ww. posiedzenia Rzeczpospolita Polska – zgodnie z instrukcją przyjętą przez KERM w dniu 10 marca 2006 r. – wycofała zastrzeżenie odnośnie do programu „Współpraca”, w związku z brakiem poparcia propozycji przez pozostałe państwa.

W odniesieniu do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach 7 Programu Ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007-2013) (dok. 5057/06 i 6958/06) RP podtrzymała propozycję dodania w preambule odniesienia do regionów konwergencji, w celu zapewnienia wsparcia finansowego z 7 PR dla tych obszarów.

Na posiedzeniu w dniach 29 – 30 maja 2006 r. w części dotyczącej 7 Programu Ramowego Wspólnoty Europejskiej i Euratomu (7 PR) Rada przeprowadziła wymianę poglądów na temat projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie 7 Programu Ramowego Wspólnoty Europejskiej badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) (dok. 9187/06) oraz projektu decyzji Rady, dotyczącej 7 Programu Ramowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom) działań badawczych i szkoleniowych w dziedzinie jądrowej (2007 – 2011) (dok. 9481/06), a także projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach 7 PR oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007-2013) (dok. 9180/06).

Rada osiągnęła ogólne porozumienie odnośnie do ww. dokumentów, z zastrzeżeniem Francji odnośnie do uwzględnienia wydzielonej linii budżetowej na mechanizm finansowy oparty na podziale ryzyka. Polska poparła, zgodnie z instrukcją przyjętą przez KERM w dniu 23 maja 2006 r. ogólne podejście w odniesieniu do zaproponowanego tekstu, sygnalizując jednocześnie problem dotyczący dotychczasowego – niekorzystnego dla Polski – sposobu obliczania kosztów osobowych naukowców, uczestniczących w projektach programów ramowych i sugerując zmianę tego sposobu w 7 Programie Ramowym tak, aby zmniejszyć nieuzasadnione różnice w wynagradzaniu pracowników naukowych uczestniczących w projektach. Polska – w duchu kompromisu – zadeklarowała gotowość wycofania dotychczas zgłaszanych poprawek, zwracając jednocześnie uwagę na wciąż nierozwiązaną kwestię finansowania w 7 PR badań z wykorzystaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych.

W tym punkcie Włochy poinformowały o zmianie stanowiska dotyczącego kwestii etycznych w programie i wycofaniu zastrzeżenia do finansowania ze środków wspólnotowych badań z wykorzystaniem ww. komórek, co oznacza, że obecnie nie ma blokującej liczby głosów przeciwnych tej metodzie badawczej.

Zgodnie z Porozumieniem Międzyinstytucjonalnym (ang.: *Inter-Institutional Agreement – IIA*) osiągniętym w kwietniu 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską, budżet 7 PR wyniesie 54,5 mld EUR, z czego na programy: „Współpraca” przeznaczona się 32 mld EUR, „Pomysły” – 7,5 mld EUR, „Zdolności” – 4,2 mld EUR oraz „Ludzie” – 5 mld EUR. Program Euratomu będzie finansowany w wys. 2,7 mld EUR w okresie 5-letnim (2007 – 2011).

Oprócz powyższych kwestii Rada ds. Konkurencyjności spotkała się na swoich dwóch posiedzeniach.

W dniu 13 marca 2006 r. posiedzenie Rady odbyło się w Brukseli (porządek obrad zawarto w dok. 7065/06). Instrukcja została przyjęta przez KERM w dniu 10 marca 2006 r. W jej trakcie Rada przyjęła projekty aktów prawnych znajdujące się na liście "A" (dok. 7095/06).

Wśród najważniejszych punktów na liście „A” Rada przyjęła m.in.:

- rezolucję Rady w sprawie reakcji władz celnych na najnowsze tendencje w zakresie podrabiania towarów i piractwa, do którego Stanowisko Rządu było przyjęte przez KERM 13 grudnia 2005 r.

- rozporządzenie Rady w sprawie zawarcia umowy o partnerstwie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Wyspami Salomona w sprawie połowów na wodach Wysp Salomona, do którego Stanowisko Rządu było przyjęte przez KERM 30 września 2005 r.

Podczas tego posiedzenia Rada przyjęła konkluzje w sprawie polityki wobec małych i średnich przedsiębiorstw (dok. 7073/06).

Delegacja polska poparła tekst Konkluzji Rady ws. polityki małych i średnich przedsiębiorstw, zwracając uwagę na pilną potrzebę uproszczenia zasad udzielania pomocy publicznej małym i średnim przedsiębiorcom. Polska poparła zapowiedziane w Komunikacie KE „Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego - Nowoczesna polityka wobec MŚP na rzecz wzrostu i zatrudnienia” (dok. 14434/05, stanowisko Rządu przyjęte przez KERM w dniu 13 grudnia 2006 r.), zmodyfikowanie i uproszczenie istniejących reguł dopuszczalności pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw, w tym na innowacje. Delegacja polska odnosząc się do inicjatywy Komisji Europejskiej dotyczącej reformy reguły *de minimis* w odniesieniu do pomocy publicznej, podkreśliła, iż pułap pomocy, powyżej którego środki pomocowe powinny podlegać standardowej notyfikacji do Komisji Europejskiej, powinien być znacznie podwyższony w celu ułatwienia wsparcia ze środków publicznych funkcjonowania MŚP, a z drugiej strony, stworzenia Komisji warunków do zajmowania się przypadkami pomocy, które rzeczywiście mogą negatywnie wpływać na konkurencję na rynku wewnętrznym UE.

Polska poinformowała również, iż większość instrumentów wsparcia dla przedsiębiorstw będzie przekazana do regionów. Natomiast na poziomie krajowym Rząd ma zamiar poświęcić uwagę przede wszystkim tej grupie MŚP, która może być zainteresowana wprowadzaniem w przedsiębiorstwach innowacji.

Polska zwróciła uwagę, iż konsekwentnie realizuje zasadę *one stop shop* – od 1 stycznia 2007 roku wchodzi w życie system rejestrowania działalności w jednym miejscu oraz przesyłania pozostałych danych za pomocą systemu teleinformatycznego do pozostałych urzędów i instytucji włączonych w proces otwierania firmy.

Rada osiągnęła jednomyślnie porozumienie w sprawie częściowego ogólnego podejścia dotyczącego celów, instrumentów i poszczególnych artykułów do projektu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Program Ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji na lata 2007-2013 (skrót ang. CIP) (dok. 8081/06). KERM przyjął stanowisko Rządu do dokumentu w dniu 26 lipca 2005 r. oraz do jego wersji

prezentowanej na Radzie w dniu 10 marca 2006 r. Delegacja polska, tak jak pozostałe państwa członkowskie, nie zabrała głosu.

Kolejne posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności odbyło się w Brukseli w dniach 29-30 maja 2006 r. posiedzenie (porządek obrad zawarto w dok. 9513/06). Instrukcja została przyjęta przez KERM w dniu 29 maja 2006 r. Rada przyjęła projekty aktów prawnych znajdujące się na liście "A" (dok. 9685/06).

Na posiedzeniu Rady Prezydencja austriacka podsumowała dotychczasowe prace nad projektem dyrektywy w sprawie umów o kredyt konsumencki, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/WE (dok. 13193/05, 9332/06) oraz przedstawiła informację dotyczącą ogólnego stanowiska wszystkich państw członkowskich w najbardziej dyskusyjnych kwestiach. Rzeczpospolita Polska, na prośbę Prezydencji, ustosunkowała się pisemnie do poruszanych zagadnień (harmonizacja, przedterminowa spłata kredytów oraz porównywalność konsumenckich umów kredytowych w różnych państwach), zgodnie ze stanowiskiem zawartym w informacji Rządu dla Sejmu i Senatu przyjętej przez KERM 19 maja 2006 r.

Prezydencja oraz Komisja Europejska przedstawiły również stan prac nad projektem decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia i ochrony konsumentów na lata 2007-2013 (dok. 8828/06).

Prezydencja poinformowała także o stanie prac nad pakietem legislacyjnym REACH prezentując wnioski z konferencji pt. „*REACH w drugim czytaniu*”, w dniach 30-31 marca 2006 r. w Wiedniu. Zgodnie z kierunkiem dyskusji należy jak najszybciej rozpocząć prace przygotowawcze w państwach członkowskich, związane m.in. z procesem dostosowania prawa narodowego do wymogów pakietu legislacyjnego REACH; nominowaniem członków Zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów; zgłoszeniem kandydatów do Komitetów: ds. Oceny Ryzyka; ds. Analiz Ekonomiczno-Społecznych; Państw Członkowskich; zgłoszeniem ekspertów, którzy braliby udział w pracach grup roboczych Komitetów oraz dostosowaniem narodowych systemów egzekwowania prawa. Niezbędne jest, aby państwa członkowskie zaangażowały się w uczestnictwo w pracach nad Projektami Wdrożenia Systemu REACH przygotowywanymi przez Komisję Europejską (tzw. RIPS – *REACH Implementation Projects*).

Więcej informacji ws. pakietu REACH zawarto w części dot. Rady ds. Środowiska.

Ponadto Prezydencja przekazała informacje na temat konferencji ministrów ds. turystyki „Turystyka – klucz do wzrostu i zatrudnienia w Europie”, która odbyła się w Wiedniu w

dniach 20-21 marca br. Zaprezentowany został także komunikat Komisji „Odnowiona polityka turystyczna UE: ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej”

Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych

Podczas Prezydencji austriackiej odbyło się siedem posiedzeń Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych:

- w dniu 30-31 stycznia 2006 r.
- w dniu 27-28 lutego 2006 r.
- w dniu 20-21 marca 2006 r.
- w dniu 10-11 kwietnia 2006 r.
- w dniu 15-16 maja 2006 r.
- w dniu 12 - 13 czerwca 2006 r.
- w dniu 29 czerwca 2006 r.

W dniach 30-31 stycznia 2006 r. w Brukseli odbyło się pierwsze posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych pod przewodnictwem Prezydencji austriackiej (porządek obrad – dok. 5666/06, 5668/06). Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM w dniu 27 stycznia 2006 r.

Sesja dot. spraw ogólnych

Podczas posiedzenia odbyła się debata jawna nad Programem Operacyjnym Rady Unii Europejskiej na rok 2006 (dok. 13807/05, 16065/05). Rzeczpospolita Polska, zgodnie z instrukcją, zadeklarowała gotowość do aktywnego uczestnictwa w wypracowywaniu decyzji w sprawie przebiegu i oceny dotychczasowych rezultatów „okresu refleksji” w poszczególnych państwach członkowskich, która przewidziana jest do podjęcia podczas posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2006 r. Ponadto, delegacja polska wyraziła pogląd, iż niezależnie od dalszych decyzji w sprawie Traktatu Konstytucyjnego należy kontynuować debatę nt. najważniejszych wyzwań stojących przed Unią Europejską. RP nawiązała również do kwestii bezpieczeństwa energetycznego, wyrażając przekonanie, iż już w Programie Operacyjnym Rady na 2006 r. na pierwszym miejscu powinna znaleźć się zapowiedź wypracowania wspólnej polityki energetycznej UE w wymiarze zewnętrznym. Ponadto wyraziła nadzieję na jak najszybsze zakończenie negocjacji porozumienia w zakresie Nowej Perspektywy Finansowej na lata 2007 - 2013 między Radą UE i Parlamentem Europejskim.

Sesja dot. stosunków zewnętrznych

Część posiedzenia poświęcona stosunkom zewnętrznym rozpoczęła się od omówienia sytuacji bieżącej i perspektyw związanych z WTO (brak dokumentu). Następnym punktem była kwestia stosunków z Bałkanami Zachodnimi (Konkluzje Rady: dok. 5476/1/06). Przedmiotem dyskusji była sytuacja po śmierci Prezydenta Kosowa I. Rugovy, przygotowania do referendum ws. niepodległości Czarnogóry oraz przygotowany i opublikowany 26 stycznia 2006 r. przez Komisję Europejską komunikat ws. stosunków UE z Bałkanami Zachodnimi i realizacji agendy z Salonik. Po dyskusji Ministrowie przyjęli projekt konkluzji.

Kolejną kwestią omawianą podczas posiedzenia był projekt *konkluzji Rady ws. Białorusi* (Konkluzje Rady: dok. 5693/06). Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej poinformował o działaniach podejmowanych przez Polskę w celu wsparcia białoruskiej opozycji. Zapowiedział również uruchomienie wkrótce polskiej rozgłośni radiowej dla Białorusi i poinformował o przygotowaniach obserwatorów na wybory prezydenckie na Białorusi. Podkreślił także potrzebę przyjęcia przez UE konkretnej strategii wobec Białorusi oraz pokazania, iż UE traktuje Białoruś jako potencjalne wolne demokratyczne państwo i partnera w Europie. Przedstawiciel RP przyłączył się również do apelu Min. Valionisa, by UE dowiodła, iż nie zapomniła o Białorusi oraz poparł podjęcie dyskusji ws. kosztów wiz. Podsumowując dyskusję Prezydencja zapowiedziała śledzenie rozwoju sytuacji na Białorusi przed wyborami oraz kontynuację pomocy UE dla społeczeństwa obywatelskiego. Po dyskusji Ministrowie przyjęli projekt konkluzji.

Podczas posiedzenia Rady dyskutowano również nt. bliskowschodniego procesu pokojowego (Konkluzje Rady: dok. 5647/06). Dyskusja koncentrowała się na ocenie rezultatów oraz skutków wygranych przez Hamas wyborów parlamentarnych w Autonomii Palestyńskiej. W trakcie dyskusji uzgodniono, że w stosunku do Hamasu stanowisko UE pozostaje niezmiennie, może jednak podlegać ew. modyfikacjom w zależności od rozwoju sytuacji. Decydujące znaczenie będzie miało powołanie nowego rządu w Autonomii Palestyńskiej oraz określenie jego stosunku do Procesu Pokojowego. Uznano, że Prezydent M. Abbas pozostaje partnerem UE i społeczności międzynarodowej. Ministrowie zdecydowali o kontynuacji pomocy dla Autonomii Palestyńskiej, oraz podtrzymaniu presji na władze AP, by wzmocniła kontrolę nad swym budżetem. Po dyskusji Ministrowie przyjęli poprawiony projekt konkluzji.

Następnie poruszono kwestie: Iranu (Konkluzje Rady: dok. 5656/1/06), Iraku (Konkluzje Rady: dok. 5628/06), Forum Azja – Europa (ASEM) (Konkluzje Rady: dok. 5607/06), komunikatu Komisji dot. Ameryki Łacińskiej (dok. 5723/06) oraz Afganistanu (Konkluzje Rady: dok. 5577/06).

Kolejne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (porządek obrad – dok. 6646/06, 6653/06) odbyło się w dniu 27-28 lutego 2006 r. w Brukseli. Instrukcja na to posiedzenie Rady została przyjęta przez KERM w dniu 27 lutego 2006 r.

Sesja dot. spraw ogólnych

Podczas posiedzenia omówiono przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 23-24 marca 2006 r. (dok. 6491/06). Rzeczpospolita Polska oświadczyła, iż oczekuje, że podczas Wiosennej Rady Europejskiej – równoległe do dyskusji nt. Nowej Polityki Energetycznej (NEP) - odbędzie się dyskusja na temat inicjatywy ustanowienia Europejskiego Traktatu Bezpieczeństwa Energetycznego. Ponadto, strona polska opowiedziała się za przeprowadzeniem podczas Wiosennej Rady Europejskiej krótkiej dyskusji na temat funkcjonowania okresów przejściowych w świetle wyników raportu Komisji Europejskiej na ten temat przygotowanego zgodnie z zapisami Traktatu Akcesyjnego. Rzeczpospolita Polska oczekiwałaby wstępnych deklaracji odnośnie do decyzji państw członkowskich na temat znoszenia istniejących ograniczeń. Powinno to również zostać uwzględnione w konkluzjach.

Na zakończenie tej części posiedzenia poruszono kwestię Perspektywy finansowej: porozumienie międzyinstytucjonalne (dok. 6744/06). Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z instrukcją stwierdził, iż Prezydencja, rozmawiając z Parlamentem Europejskim i Komisją powinna trzymać się ustaleń grudniowej Rady Europejskiej i traktować je jako punkt wyjścia negocjacji. Wyraził również nadzieje na zdynamizowanie dyskusji pomiędzy Radą a Parlamentem i dotrzymanie pierwotnego harmonogramu prac.

Sesja dot. stosunków zewnętrznych

W trakcie tej części posiedzenia omówiono kwestię opłat wizowych w strefie Schengen (dok. 6663/06). Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z instrukcją, poparł propozycję Węgier polegającą na rezygnacji z przepisu ograniczającego zwolnienia z opłat wizowych dla „indywidualnych przypadków” oraz wprowadzeniu przepisu mówiącego o możliwości zwolnień z opłat (lub ich obniżenia) dla obywateli krajów trzecich lub pewnych kategorii ich obywateli na podstawie umów międzynarodowych pomiędzy WE, a krajami trzecimi. Podsumowując dyskusję Min. U. Plassnik zapowiedziała kontynuację prac, by możliwe było podjęcie decyzji przez Radę ds. JHA w kwietniu 2006 r.

Kolejnym punktem agendy była kwestia *Iranu* (Konkluzje Rady: dok. 6674/06). Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z instrukcją, wyraził głębokie zaniepokojenie brakiem współpracy Iranu z MAEA oraz kolejnymi decyzjami władz

irańskich pogłębiającymi brak zaufania społeczności międzynarodowej do polityki Iranu. W ocenie RP celem działań UE powinna być kontynuacja wywierania presji dyplomatycznej na Teheran oraz mobilizacja możliwie szerokiego nacisku międzynarodowego na Iran. Należy także rozważyć możliwości dotarcia / oddziaływania na grupy osób, które w przyszłości mogą dojść do władzy w Iranie – takie rozwiązania proponowane są m.in. przez USA. W krótkiej dyskusji ministrowie stwierdzili, że nie ma podstaw do stwierdzenia zmiany stanowiska Iranu ws. programu nuklearnego i współpracy z MAEA. Na zakończenie dyskusji Ministrowie przyjęli tekst konkluzji.

Następnie omówione zostały stosunki UE z Bałkanami Zachodnimi (Konkluzje Rady: dok. 6501/06) oraz sytuacja na Bliskim Wschodzie (brak dokumentu) i reakcja Muzułmanów na publikacje w europejskich mediach (Konkluzje Rady: dok. 6713/1/06). Podczas posiedzenia przyjęto bez dyskusji konkluzje Rady ws. Iraku (Konkluzje Rady: dok. 6797/06).

W następnym punkcie posiedzenia omówiono sytuację w Demokratycznej Republice Kongo (Konkluzje Rady: dok. 6528/06). Ze względu na brak decyzji dotyczącej finansowania ewentualnego polskiego udziału w misji UE wspierającej MONUC w Kongo, przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej nie zabrał głosu w publicznej dyskusji. Poinformował jedynie J. Solanę o tym, że rozważany jest udział Polski oraz że ostateczna decyzja w tej sprawie powinna zapaść w najbliższym czasie.

Następne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (porządek obrad – dok. 7425/06, 7426/06) odbyło się w dniach 20-21 marca 2006 r. w Brukseli. Podczas posiedzenia w dniu 20 marca 2006 r. KERM przyjął tekst instrukcji.

Sesja dot. spraw ogólnych

Omówiono przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 23-24 marca 2006 r. (dok. 7509/06). Rzeczpospolita Polska, zgodnie z instrukcją, uznała projekt konkluzji Rady Europejskiej za generalnie zrównoważony. Zwróciła jednakże uwagę na konieczność wprowadzenia zmian w zapisach dotyczących dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym, swobody przepływu osób i polityki energetycznej UE (w trakcie dyskusji przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej przedstawił konkretne propozycje zmian i uzupełnień zapisów projektu konkluzji w tych punktach).

Sesja dot. stosunków zewnętrznych

Jako pierwsza w części poświęconej stosunkom zewnętrznym przedyskutowana została kwestia negocjacji *WTO/DDA* (dok. 13946/05). Rzeczpospolita Polska, zgodnie z instrukcją, wyraziła przekonanie, iż utrzymanie właściwego balansu negocjacji to obecnie najważniejszy element Rundy Rozwojowej Doha. Nie wolno, zdaniem Polski, doprowadzić do sytuacji, kiedy UE znalazłaby się w silnej defensywie - szczególnie w obszarze rolnym. Rzeczpospolita Polska popiera starania Komisji o uzyskanie ambitnych rezultatów w negocjacjach o dostępie do rynku dla towarów przemysłowych i usług. Polska jest zadowolona z faktu, że Komisja złożyła członkom GATS wspólne postulaty w obszarze usługowym i spełniła postanowienia Deklaracji Ministerialnej WTO z Hongkongu. W trakcie dyskusji Komisarz P. Mandelson poinformował o kontaktach z partnerami w WTO, podjętych po konferencji ministerialnej w Hong Kongu, oraz rozmowach, w których KE wyjaśniała stanowisko UE oraz oczekiwania wobec partnerów. P. Mandelson podkreślił, że na obecnym etapie uzyskanie celów, jakie stawia sobie UE wymaga bardzo intensywnych rozmów z partnerami w WTO, w tym zaangażowania państw członkowskich UE.

W dalszej dyskusji skupiono się na sytuacji w Bałkanach Zachodnich (Konkluzje Rady dok. 7386/06). Następnie omówiona została kwestia Iranu (Konkluzje Rady dok. 7436/06). Prezydencja poinformowała o rozpoczęciu rozmów na forum Rady Bezpieczeństwa ws. działań, które wzmocniłyby MAEA. Brytyjski Sekretarz Stanu J. Straw poinformował, że UE przedstawiła w Radzie Bezpieczeństwa ONZ propozycję przyjęcia Oświadczenia Przewodniczącego, mimo iż nie będzie ono dokumentem wiążącym prawnie. Oświadczenie powinno dać Iranowi szanse wypełnienia warunków rezolucji MAEA. Po dyskusji ministrowie przyjęli konkluzje.

Kolejnym punktem agendy była kwestia Iraku (brak dokumentu). Komisarz B. Ferrero-Waldner przedstawiła krótko informację o przygotowanym i uzgodnionym mandacie dla Komisji Europejskiej ws. negocjacji porozumienia o handlu i współpracy UE – Irak. Komisarz B. Ferrero-Waldner poinformowała również o wsparciu przez Komisję Europejską projektu ONZ, którego celem jest odbudowa miejsc kultu religijnego zniszczonych w rezultacie ataków po zamachu na meczet w Samarze.

Kolejnym punktem agendy posiedzenia była sytuacja na Białorusi (brak dokumentu). Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z instrukcją, nawiązując do listu Ministra S. Mollera do Ministrów SZ państw członkowskich, J. Solany i B. Ferrero-Waldner, przedstawił najważniejsze propozycje w nim zawarte, w tym dot. sankcji: rozszerzenia sankcji wizowych na pozostałych członków Centralnej Komisji Wyborczej i przewodniczących

obwodowych komisji wyborczych, zamrożenie aktywów członków reżimu oraz sankcje wobec firm związanych z reżimem. Zaproponował również zlecenie PSC i RELEX rozpoczęcie przygotowań decyzji Rady ws. sankcji na forum, by mogła zostać przyjęta przez GAERC 10 kwietnia 2006 r. Zasugerował także zlecenie szefom placówek w Mińsku przygotowanie propozycji list osób, które miałyby zostać objęte sankcjami. Przedstawiciel RP poparł wypowiedź J. Solany, że polityka UE winna być twarda wobec władz, otwarta wobec społeczeństwa białoruskiego.

Następną kwestią omawianą podczas posiedzenia był proces pokojowy na Bliskim Wschodzie (brak dokumentu) oraz sytuacja w Sudanie (Konkluzje Rady dok. 7363/06). Poruszono także temat sytuacji w Demokratycznej Republice Konga (brak dokumentu). Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej potwierdził wcześniejsze zobowiązanie udziału w misji w liczbie 30 żołnierzy. J. Solana poinformował o swej wizycie i rozmowach w Kinszasie z Prezydentem Kabilą oraz wiceprezydentami. W jego ocenie, rozmowy wykazały poparcie dla koncepcji unijnej misji wspierającej dla MONUC na okres wyborów.

Kolejną kwestią omawianą na posiedzeniu była sprawa Libanu (brak dokumentu). W tym punkcie posiedzenia brał udział Premier Libanu - F. Siniora. Przedstawił on aktualną sytuację w kraju, podkreślając, iż społeczeństwo libańskie oczekuje zmian, został zainicjowany proces reform oraz wzmacniania struktur i instytucji demokratycznych, a prowadzony narodowy dialog umożliwi porozumienie w kolejnych kluczowych sprawach. Ministrowie, szczególnie Francji i Wielkiej Brytanii, wyrazili poparcie dla rządu oraz społeczeństwa Libanu w ich dążeniu do reform oraz wyrazili nadzieję, iż zawarcie Umowy Stowarzyszeniowej oraz uzgodnienie Planu Działania wzmocni współpracę Libanu z UE. Nie było potrzeby zabierania głosu przez przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

Na zakończenie posiedzenia poruszona została kwestia przyszłości Europy (brak dokumentu). Prezydencja przypomniała, że powierzono jej zadanie oceny narodowych debat ws. przyszłości Europy oraz zaproponowania dalszych działań. Rada Europejska zdecydowała o ponownym podjęciu tego tematu na podstawie prac przygotowawczych na forum GAERC. Nie było potrzeby zabierania głosu przez przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

Następne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (porządek obrad – dok. 8108/06, 8110/06) odbyło się w dniu 10-11 kwietnia 2006 r. w Luksemburgu. Instrukcja na posiedzenie Rady została zaakceptowana przez KERM w dniu 10 kwietnia 2006 r.

W sprawach różnych Węgry, poparte przez kilka innych delegacji podjęły problem powodzi w państwach Unii Europejskiej. Ministrowie SZ Węgier, Czech, Słowacji oraz Grecji poinformowali o powodziach, które dotknęły ich kraje. Apelowali o przyspieszenie prac nad projektem dyrektywy ws. pomocy w wypadkach powodzi (Węgier) oraz uelastycznienie kryteriów przyznawania pomocy z funduszu solidarności (Grecja). Komisarz B. Ferrero-Waldner poinformowała o kontaktach Komisarz D. Hübner bezpośrednio z zainteresowanymi oraz o możliwości zapewnienia pomocy z funduszu strukturalnych i funduszu solidarności. Nie było potrzeby zabierania głosu przez przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

Sesja dot. stosunków zewnętrznych

Podczas omawiania punktu w sprawie DDA WTO (brak dokumentu), Rzeczpospolita Polska poparła zbilansowane wyniki rozmów. Wyraziła przekonanie, iż UE nie może być defensywna, koncesje rolne nie mogą wykroczyć poza reformę WPR UE, a KE musi wziąć pod uwagę towary wrażliwe dla UE-10, ponadto istotna jest jedność krajów UE. Komisarz P. Mandelson poinformował o zbliżającym się terminie przyjęcia *modalities*, zgodnie z decyzją Konferencji Ministerialnej WTO w Hong-Kongu. Ostatnie spotkania na wysokim szczeblu nie przyniosły postępu w rozmowach. Komisarz P. Mandelson podkreślił, że nadal występują różnice w stanowiskach głównych negocjatorów. KE będzie kontynuować rozmowy dla osiągnięcia zgody wszystkich krajów i oczekuje od państw członkowskich poparcia i jedności.

Kolejnym punktem posiedzenia była *sytuacja na Ukrainie* (brak dokumentu). Rzeczpospolita Polska, zgodnie z instrukcją, wezwała do pilnego zakończenia negocjacji umowy ws. ułatwień wizowych oraz o readmisji, tak by ich rezultat przyniósł odczuwalne korzyści ukraińskiemu społeczeństwu w postaci zwolnienia z opłat wizowych lub przynajmniej ich redukcje, wprowadzenie wiz wielokrotnych i długoterminowych etc. Wyraziła ponadto zadowolenie z propozycji Komisji Europejskiej odnośnie do przyszłego pogłębionego porozumienia UE-Ukraina, apelując o pilne rozpoczęcie rozmów w tej sprawie ze stroną ukraińską. Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej powiedział, że w ocenie Polski winna być to umowa stowarzyszeniowa, oraz że powinna ona zawierać perspektywę członkostwa w UE, nawiązując do art. 49 Traktatu o UE. Zwrócił również uwagę na wysokie oczekiwania strony ukraińskiej oraz znaczenie perspektywy członkostwa jako instrumentu stymulowania reform i mobilizacji poparcia społecznego dla reform. W trakcie dyskusji Komisarz B.Ferrero-Waldner stwierdziła, że wobec spełnienia warunku przeprowadzenia wyborów w sposób uczciwy i przejrzysty, UE jest gotowa rozpocząć przygotowania do zawarcia nowego,

pogłębionego porozumienia z Ukrainą (ang.: *enhanced agreement*). Winno ono znacznie wykraczać poza zakres obecnego Porozumienia o Partnerstwie i Współpracy (PCA), opierać współpracę na wspólnych wartościach oraz obejmować porozumienie o wolnym handlu. Podsumowując debatę Min. U. Plassnik stwierdziła, że ostatnie wybory parlamentarne były ważnym krokiem w rozwoju ukraińskiej demokracji. Zapowiedziała koordynację przez UE pomocy dla Ukrainy w realizacji reform. Powitała z zadowoleniem propozycje Komisji Europejskiej odnośnie do przyszłej nowej pogłębionej umowy UE-Ukraina.

Następnym punktem posiedzenia była sytuacja na Białorusi (Konkluzje Rady dok. 8252/06). Rzeczpospolita Polska, zgodnie z instrukcją, podziękowała Prezydencji i partnerom za pomoc w uzyskaniu zwolnienia z więzienia zatrzymanych i pobitych Polaków. Wyraziła nadzieję, że wkrótce możliwe będzie zainicjowanie prac nad rozszerzeniem listy osób objętych sankcjami wizowymi. Poinformowała o inicjatywie polskich uczelni, równoległe do działania władz, w wyniku której możliwe będzie przyjęcie na studia w Polsce kilkudziesięciu – kilkuset białoruskich studentów. Przypomniała również inicjatywę Polski ws. zapewnienia Białorusinom dostępu do niezależnych informacji. Przedstawiciel RP zasugerował także podążanie ws. Białorusi za przykładem Francji, która przed upadkiem komunizmu w EW zapraszała na stypendia młodych pracowników naukowych z państw regionu, z których wielu następnie realizowało reformy w swych krajach. J. Solana pochwalił wysiłki Polski odnośnie do zapewnienia Białorusinom dostępu do niezależnych środków masowego przekazu. Podkreślił konieczność dialogu z Rosją i wyjaśniania jej polityki UE ws Białorusi. Komisarz B. Ferrero-Waldner przypomniała, że ze środków wspólnotowych wspierany jest Uniwersytet Humanistyczny w Wilnie oraz projekty służące zapewnieniu Białorusinom dostępu do niezależnych informacji. Podsumowując dyskusję Minister U. Plassnik zwróciła się do KE i SG Rady o kontynuację prowadzonych prac ws poszczególnych aspektów stosunków z Białorusią. Po zakończeniu dyskusji Ministrowie przyjęli konkluzje ws. Białorusi.

Kolejnym zagadnieniem omawianym podczas posiedzenia był proces pokojowy na Bliskim Wschodzie (Konkluzje Rady dok. 8111/1/06). Ministrowie potwierdzili dotychczasowe stanowisko ws. kontaktów z powołanym przez Hamas rządem Autonomii Palestyńskiej. Ministrowie zaakceptowali decyzję KE o wstrzymaniu pomocy kierowanej za pośrednictwem Władzy Palestyńskiej – została jedynie utrzymana pomoc humanitarna oraz w dziedzinach zasadniczych dla zaspokojenia podstawowych potrzeb ludności, jak np. zdrowia.

Następnie omówiona była kwestia Iranu (Konkluzje Rady dok. 8144/06). Ministrowie omówili politykę UE ws. irańskiego programu jądrowego po przyjęciu oświadczenia

przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa NZ, w tym możliwe dalsze kroki w wypadku, jeśli Iran nie wywiąże się z nałożonego nań obowiązku złożenia informacji w ciągu 30 dni. Ministrowie przyjęli wcześniej uzgodnione konkluzje.

Kolejnymi punktami agendy były: przygotowanie szczytu UE-Japonia (dok. 8260/06) oraz Przegląd Strategii UE na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju (dok. 7920/06).

Sesja dot. współpracy rozwojowej Unii Europejskiej

Pierwszym punktem tej części posiedzenia było partnerstwo AKP-UE (dok. 8276/06). Ministrowie ds. Rozwoju formalnie zatwierdzili konkluzje Rady w sprawie Strategii UE dla Karaibów.

Kolejną omawianą kwestią była 10 edycja EDF – Protokół Finansowy i Porozumienie Wewnętrzne (brak dokumentu). Podstawą dyskusji była przygotowana przez KE propozycja Protokołu Finansowego oraz Porozumienia Wewnętrznego 10 EDF. Zgodnie z tą propozycją Komisja wnioskuje o zwiększenie kwoty zatwierdzonej przez Radę Europejską w grudniu ub.r. (22 mld 682 mln euro na okres 2008-2013) o 294 mln euro na współpracę z państwami i terytoriami zamorskimi (OCTs) oraz o 859 mln euro – na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z obsługą EDF. Z uwagi na przebieg dyskusji nie było potrzeby zabierania głosu przez Przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

Następnie dyskutowano nt. efektywności działań pomocowych UE (Konkluzje Rady dok. 8243/06). Na zakończenie ministrowie przyjęli projekt konkluzji Rady.

Kolejnym tematem omawianym podczas posiedzenia była kwestia pomocy humanitarnej (dok. 8063/1/06). Rada wyraziła przekonanie, że reformę nakierowaną na usprawnienie międzynarodowego systemu udzielania pomocy humanitarnej należy wspierać. Pozytywnie odnotowano utworzenie Centralnego Funduszu Reagowania w Sytuacjach Kryzysowych (CERF – *Central Emergency Response Fund*).

Następne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych podczas Prezydencji austriackiej miało miejsce w Brukseli 15 – 16 maja 2006 r. (porządek obrad – dok. 9141/06, 9142/06). Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM w dniu 15 maja 2006 r.

Sesja dot. spraw ogólnych

Omówiono przygotowania do Rady Europejskiej, 15 – 16 czerwca 2006 r. (dok. 9035/06). Rzeczpospolita Polska, zgodnie z instrukcją, poparła ideę uporządkowania dokumentu,

równocześnie jednak uznała, że na obecnym etapie refleksji nad przyszłością Europy, prezentowanie szerokiego spektrum spraw do debaty jest uzasadnione. Reprezentant RP wyraził opinię, iż Rada Europejska powinna zwrócić uwagę na potrzebę stosowania zasady subsydiarności zgodnie z obecną praktyką i uregulowaniami narodowymi w państwach członkowskich. Oświadczył również, iż według Polski, strategia dalszego rozszerzenia UE, w tym definiowanie zdolności absorpcyjnej, jest na tyle poważnym i wieloaspektowym zagadnieniem, że nie należy w tej sprawie podejmować pospiesznych decyzji. W związku z tym, w opinii Rzeczypospolitej Polskiej, podczas czerwcowej Rady Europejskiej należy jedynie rozpocząć dyskusję na ten temat, pozostawiając rozstrzygnięcia na okres późniejszy. RP stoi na stanowisku, że – o ile decyzja o definiowaniu zdolności absorpcyjnej UE zostanie podjęta – zadanie to powinno zostać powierzone Komisji Europejskiej. Definicja zdolności absorpcyjnej nie powinna być łączona z dyskusją na temat ostatecznych granic UE ani zamykać jakiegokolwiek państwu europejskiemu perspektywy członkostwa; nie powinna stawiać nowych kryteriów członkostwa dla kolejnych przystępujących państw; powinna uwzględniać nie tylko koszty, ale i korzyści z dalszego rozszerzenia.

Sesja dot. spraw zewnętrznych

Pierwszym punktem tej części posiedzenia była kwestia stosunków z Bałkanami Zachodnimi (dok. 9263/06). W zakresie problematyki bałkańskiej omówiono kwestię współpracy Serbii i Czarnogóry z MTKJ i w tym kontekście (wobec jej braku) zawieszenia negocjacji SAA, referendum ws. niepodległości Czarnogóry, fiaska reformy konstytucyjnej w BiH oraz współpracy regionalnej. W trakcie dyskusji J. Solana wskazał, iż odpowiedź UE na wynik referendum w Czarnogórze będzie mieć znaczenie fundamentalne. Należałoby ją uzgodnić na forum PSC.

Kolejną kwestią omawianą podczas posiedzenia były przygotowania do szczytu UE-Rosja (dok. 8909/3/06). Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej zaznaczył, iż Polska uważa za bardzo istotne substancjonalne poruszenie w trakcie szczytu problematyki energii, w nawiązaniu do konkluzji marcowej Rady Europejskiej oraz wspólnego listu Komisarza Piebalgsa i Ministra Bartensteina do Ministra Christienki. Przedstawiciel RP poinformował również, iż pomimo wysiłków Polski oraz wypełnienia kolejnych wymagań strony rosyjskiej, Rosja nie wycofała swojej decyzji o zakazie importu polskiego mięsa jak i innych produktów rolnych, które są przedmiotem kontroli weterynaryjnej i fitosanitarnej. Spotkanie Ministrów pod koniec kwietnia nie przyniosło rezultatów, z wyjątkiem przedstawienia przez stronę rosyjską nowych żądań. Polska została poproszona o wyznaczenie przejść granicznych, które

będą obsługiwać eksport i tranzyt towarów podlegających certyfikacji weterynaryjnej i fitosanitarnej do Rosji. Oczywistym jest, iż nie jest to już bilateralny problem polsko-rosyjski, lecz unijno-rosyjski, bowiem rosyjskie wymagania podlegają kompetencjom KE. Dlatego Polska zwróciła się z prośbą o podniesienie tego problemu podczas szczytu.

Następnie omówiono sytuację w *Iraku* (Konkluzje Rady dok. 9074/06). Komisarz Ferrero-Waldner poinformowała, że Komisja Europejska dysponuje kwotą w wys. 200 mln Euro na wsparcie dla nowego rządu irackiego. Wyraziła zadowolenie z decyzji o przedłużeniu misji EUJUST LEX.

Podczas dyskusji w sprawie Iranu (Konkluzje Rady dok. 9208/06), Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel ds. WPZiB stwierdził, że sprawa irańskiego programu nuklearnego wchodzi w decydującą fazę, w której cała UE powinna mieć postawę zaangażowaną. W kolejnych tygodniach spodziewane jest bowiem podjęcie istotnych decyzji w sprawie irańskiego programu nuklearnego na forum ONZ. Nie było potrzeby zabierania głosu przez przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

Kolejne punkty poświęcone były Procesowi Pokojowemu na Bliskim Wschodzie (Konkluzje Rady dok. 9176/06), sytuacji w Nepalu (brak dokumentu) oraz Zimbabwie.

Następnie poruszana była kwestia Afryki (brak dokumentu). Prezydencja poinformowała o wynikach Trojki UE – Afryka w Wiedniu w dn. 8 maja 2006 r. i uzgodnieniu Wspólnego Komunikatu (WK) z tego szczytu. Oceniono, iż został poczyniony istotny krok na drodze realizacji Strategii UE-Afryka.

Kolejne posiedzenie Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych podczas Prezydencji Austriackiej odbyło się w dniu 12-13 czerwca 2006 r. w Luksemburgu (porządek obrad – dok. 10220/06, CM 1882/1/06 REV 1). Instrukcja na to posiedzenie została przyjęta przez KERM w dniu 12 czerwca 2006 r.

Sesja dot. spraw ogólnych

Głównym punktem agendy były przygotowania do Rady Europejskiej, 15 – 16 czerwca 2006 r. (Konkluzje Rady dok. 10309/06). Rzeczpospolita Polska wyraziła sprzeciw wobec absorpcji jako dodatkowego kryterium oceny gotowości do członkostwa. W odniesieniu do polityki energetycznej RP zwróciła się z prośbą o doprecyzowanie w tekście konkluzji, iż projekty finansowane przez UE nie mogą budzić kontrowersji w krajach członkowskich.

Następnie wskazała, iż niejasny jest zapis dotyczący roli parlamentów narodowych. Jednocześnie zwróciła uwagę, iż w sytuacji reformowania systemu koordynacji polityki europejskiej może to zaburzyć niezbędne dostosowania w tym zakresie.

Następnym punktem omawianym w tej części posiedzenia była kwestia rozszerzenia (dok. 10244/06). Prezydencja poinformowała o braku konsensusu w zakresie zamknięcia obszaru negocjacyjnego 25 – Nauka i badania z Turcją z powodu sprzeciwu Cypru, który zwrócił uwagę na nierespektowanie przez Turcję ustaleń z września 2005 r. Po przedstawieniu przez Prezydencję nowego kompromisowego tekstu – Cypr zgodził się zaakceptować jego zapisy. Stwierdzono w nim brak realizacji zobowiązań przez Turcję i rozczarowanie wobec jej postawy. Komisarz do spraw rozszerzenia Olli Rehn stwierdził, że tekst zasługuje na poparcie KE, w kontekście deklaracji z września 2005 r. w sprawie polepszenia relacji pomiędzy Turcją a Cyprzem. Komisja będzie to monitorować, szczególnie realizację zobowiązań Turcji. Nowy raport opublikowany zostanie w październiku lub listopadzie 2006 roku. Turcja została poinformowana, iż jest to ostateczne ostrzeżenie. Zamknięcie rozdziału 25 jest warunkowe. Nie było potrzeby zabierania głosu przez przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

Kolejną kwestią poruszaną na posiedzeniu był temat migracji (brak dokumentu). Min U. Plassnik poinformowała o przygotowaniu projektu Planu Działania oraz pracach nad projektem deklaracji politycznej. Wobec braku czasu nie dyskutowano nt. *Agencji Praw Podstawowych* (dok. 10289/06).

Sesja dot. spraw zewnętrznych

Pierwszym punktem tej części posiedzenia była kwestia Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej (brak dokumentu). Następnie omówiono kwestię sytuacji w Bałkanach Zachodnich przygotowań do szczytu UE-USA (dok. 10354/06), kolejnym: (Konkluzje Rady dok. 10088/1/06, 10090/1/06). Prezydencja wyraziła nadzieję, że zgodnie z postanowieniami konkluzji państwa członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu uznania Czarnogóry, zgodnie z krajowymi procedurami. Prezydencja zwróciła uwagę na raport MTKJ dla Rady Bezpieczeństwa oraz poinformowała o niedawnej wizycie J. Solany i Komisarza O. Rehna w Belgradzie. Po dyskusji ministrowie przyjęli konkluzje.

Kolejnymi kwestiami poruszonymi na posiedzeniu były: sytuacja na Kubie (Konkluzje Rady dok. 10210/06) oraz sytuacja w Iraku (brak dokumentu).

W punkcie poświęconym Iranowi (brak dokumentu), Javier Solana przedstawił wyniki rozmów, jakie przeprowadził z A. Larijanim odnośnie powrotu do negocjacji ws. irańskiego

programu nuklearnego. Jako propozycję UE przedstawił: uznanie prawa Iranu do posiadania energii jądrowej dla celów pokojowych przy współpracy w ramach cywilnego programu nuklearnego. Ze strony Iranu UE oczekuje stałej współpracy z MAEA, zawieszenia czynności związanych ze wzbogacaniem uranu, dopuszczenie przedstawicieli MAEA do instalacji nuklearnych zgodnie z Protokołem Dodatkowym.

Następnym tematem była kwestia Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie (brak dokumentu). Dyskusja dotyczyła pogarszającej się sytuacji w regionie, przyszłości misji EU COPPS oraz ustanowienia Tymczasowego Mechanizmu pomocy bezpośredniej dla Palestyńczyków.

Kolejną kwestią poruszaną na posiedzeniu było *WTO* (brak dokumentu). Na prośbę Prezydencji Komisarz ds. Handlu P. Mandelson przedstawił stan negocjacji ws. rundy Rundy Rozwojowej Doha. Poinformował, iż planowane jest przedstawienie przez przewodniczącego negocjacji ws. rolnych projektu *modalities*. P. Mandelson poinformował, iż w końcu czerwca 2006 r. planowane jest nieformalne spotkanie ministerialne, by możliwe było uzgodnienie i przyjęcie *modalities* do końca lipca 2006 r. Komisarz Mandelson stwierdził, że UE winna być gotowa do przedstawienia ulepszonej, zrewidowanej oferty w obszarze rolnictwo, by była ona do przyjęcia dla państw G-20. Podkreślił jednocześnie, że oferta ta nie może być jednostronna, tzn. polegać na zwiększeniu koncesji jedynie ze strony UE. Zasadnicze znaczenie będzie miała gotowość USA do ustępstw w zakresie wsparcia wewnętrznego, jak również G-20 w NAMA. Obecne stanowisko USA nie odpowiada bieżącemu etapowi negocjacji i nie ma pewności, czy w USA będzie wola polityczna i dość czasu, by doprowadzić do modyfikacji stanowiska. P. Mandelson podkreślił, że dla wypracowania kompromisu konieczna jest gotowość do ustępstw ze strony wszystkich uczestników procesu oraz racjonalne podejście do kwestii dostępu do rynku. Podkreślił znaczenie negocjacji w pozostałych sektorach – ws. usług oraz NAMA i zasad handlu.

Ostatnie posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w czasie sprawowania Prezydencji przez Austrię odbyło się 29 czerwca 2006 r. w Genewie i w całości poświęcone było kwestii negocjacji dotyczących realizowanego przez WTO programu rozwoju z Doha.

Rada ds. Polityki Społecznej, Zatrudnienia, Zdrowia i Spraw Konsumenckich

Podczas Prezydencji austriackiej odbyły się dwa posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich:

- w dniu 10 marca 2006 r. oraz

- w dniach 1-2 czerwca 2006 r.

W dniu 10 marca 2006 r. odbyło się posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich w Brukseli (porządek obrad: dok. 6853/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 7 marca 2006 r.

Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok.7052/06).

Głównym przedmiotem obrad było przygotowanie Wiosennego Szczytu Rady Europejskiej. Debata toczyła się w oparciu o przygotowaną przez Komitet ds. Zatrudnienia i Komitet ds. Zabezpieczenia Społecznego propozycję kluczowych przesłań na Wiosenny Szczyt Rady Europejskiej (ang.: *Key Messages Paper*) (dok. 6756/06), pytania Prezydencji (dok. 6803/1/06) i dokumenty:

- Komunikat Komisji na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej - „Czas przyspieszyć” (dok. 5745/06), zawierający w załączniku 2 roczny raport Komisji Europejskiej w sprawie Krajowych Planów Działań,
- Wspólny raport o zatrudnieniu (dok. 6759/06),
- Wspólne raport w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej (dok. 6800/06),
- Wspólną opinię Komitetu ds. Ochrony Socjalnej oraz Komitetu Polityki Gospodarczej (dok. 6801/06) do Komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów - „Pracując razem, pracując lepiej: Nowe ramy otwartej koordynacji polityk ochrony socjalnej i integracji społecznej w Unii Europejskiej” (dok.5070/06),
- Raport Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczące równości kobiet i mężczyzn - 2006 r. (dok. 5888/06).

W ramach przygotowań do Wiosennego Szczytu Rady Europejskiej w czasie posiedzenia Rady miała też miejsce wymiana poglądów na temat przygotowania Trójstronnego Szczytu Społecznego.

Rada przyjęła kluczowe przesłania na Wiosenny Szczyt Rady Europejskiej oraz wspólny raport w sprawie zatrudnienia i wspólny raport w sprawie integracji społecznej i ochrony socjalnej, zatwierdziła wspólną opinię Komitetu ds. Ochrony Socjalnej oraz Komitetu Polityki Gospodarczej do Komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Pracując

razem, pracując lepiej: Nowe ramy otwartej koordynacji polityk ochrony socjalnej i integracji społecznej w Unii Europejskiej” oraz przyjęła do wiadomości Raport Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczące równości kobiet i mężczyzn - 2006 r. oraz Raport roczny Komisji Europejskiej w sprawie Krajowych Planów Działań -2006.

Rada przyjęła też do wiadomości Informację na temat Programu prac Komitetu ds. Zatrudnienia na 2006 r. oraz Programu prac Komitetu ds. Ochrony Socjalnej na 2006 r.

W trakcie posiedzenia Rada przyjęła ogólne podejście w związku z projektem rozporządzenia nowelizującego Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność we własnym zakresie i członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (zmiany różne 2005 r.) (dok. 6310/06), którego celem jest uaktualnienie rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 o zmiany, jakie nastąpiły w ustawodawstwach niektórych państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie zabezpieczenia społecznego osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie. Delegacja polska nie zgłosiła uwag do projektu rozporządzenia. Polska popiera projekt rozporządzenia nowelizującego Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych (zmiany różne 2005 r.) zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 24 stycznia 2006 r. Projekt rozporządzenia nie zawiera propozycji zapisów dotyczących Polski z uwagi na brak zmian w ostatnim okresie w polskim ustawodawstwie, którego dotyczą niektóre zapisy w załącznikach do rozporządzenia 1408/71.

Na posiedzeniu w dniu 10 marca 2006 r. Rada wysłuchała prezentacji Komisji na temat Sprawozdania w sprawie funkcjonowania ustaleń przejściowych określonych w Traktacie Akcesyjnym z 2003 r. (okres od 1 maja 2004 r. do 30 kwietnia 2006 r.)

Delegacja polska w swoim wystąpieniu podziękowała Komisji za sprawozdanie dostarczające rzetelnych argumentów na rzecz dostępu do zatrudnienia dla obywateli nowych państw członkowskich. Podkreśliła, że sprawozdanie pokazało, iż obawy przed zalewem rynków pracy państw UE-15 przez pracowników z nowych państw członkowskich nie znalazły potwierdzenia w rzeczywistości. Strona polska wskazała, że napływ pracowników migrujących, zatrudnianych na zasadzie równego traktowania z pracownikami miejscowymi jest w sposób naturalny limitowany zapotrzebowaniem rynku pracy państwa przyjmującego, a

pracownicy migrujący zatrudnieni legalnie nie wypierają z rynku pracy pracowników miejscowych – pełnią raczej rolę uzupełniającą. Ponadto podkreśliła, że utrzymywanie ograniczeń dostępu do rynku pracy sprzyja zjawisku zatrudnienia nielegalnego oraz generuje sztuczne korzystanie z formuły świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw. Delegacja polska wskazała na doświadczenia Wielkiej Brytanii, Irlandii i Szwecji, które pozwoliły Komisji na rzeczową ocenę skutków otwarcia rynku pracy. Wyraziła także uznanie dla tych krajów za ich decyzje sprzed 2 lat. Strona polska wyraziła nadzieję, że sprawozdanie Komisji pozwoli państwom członkowskim na podjęcie właściwych decyzji odnośnie otwarcia rynków pracy. Z uznaniem przyjęła decyzję Hiszpanii i Portugalii oraz zapowiedzi Finlandii i innych państw o rozważeniu otwarcia ich rynków pracy z dniem 1 maja 2006 r.

Ponadto delegacja polska wskazała, że swobodny przepływ pracowników jest ważny nie tylko ze względu na interes gospodarczy UE i możliwości realizacji wspólnie przez nas przyjętej Europejskiej Strategii na rzecz Wzrostu i Zatrudnienia, ale też ze względu na polityczny sens historycznego rozszerzenia UE w 2004 roku i przekonanie, że dopiero zniesienie ograniczeń w zakresie dostępu do rynku pracy zapewni obywatelom nowych państw członkowskich pełnię praw wynikających z obywatelstwa UE i poczucie równego traktowania obywateli 25 krajów. Strona polska przypominała, że podpisując deklarację ministrów pracy państw Grupy Wyszehradzkiej w dniu 27 stycznia 2006 r. Polska opowiedziała się wyraźnie za zniesieniem barier administracyjnych, utrudniających przepływ pracowników.

W dyskusji głos zabrały również delegacje innych nowych państw członkowskich tj. Węgier, Czech, Słowacji, Słowenii oraz Cypru. Delegacje tych państw również poparły konkluzje wynikające ze sprawozdania Komisji oraz przedstawiły argumenty na rzecz otwarcia rynków pracy. Ponadto głos w dyskusji zabrali przedstawiciele państw członkowskich, które otworzyły swoje rynki pracy z dniem 1 maja 2004 r. tj. Wielka Brytania, Irlandia oraz Szwecja, przedstawiając korzyści dla gospodarek tych państw w związku z tym otwarciem. Delegacje Hiszpanii, Portugalii oraz Finlandii poinformowały o decyzjach swoich rządów o zniesieniu z dniem 1 maja 2006 r. ograniczeń w swobodnym przepływie pracowników z nowych państw członkowskich. Delegacje Niemiec, Austrii, Belgii oraz Danii poinformowały natomiast o przedłużeniu stosowania rozwiązań przejściowych przez kolejne trzy lata. Delegacja Francji zapowiedziała, że oficjalne stanowisko Francji zostanie w najbliższym czasie ogłoszone, informując jednocześnie, że zarówno Parlament, jak i partnerzy społeczni popierają stopniowe otwarcie rynku pracy. Delegacja Grecji oraz Holandii przekazały

informacje, iż obecnie analizowane są wszystkie argumenty i decyzja w tej sprawie zostanie podjęta do końca kwietnia 2006 r.

Ponadto, w trakcie posiedzenia Rady Prezydencja przedstawiła Informacje w sprawie konferencji prezydencji: „Wyzwania demograficzne - partnerstwo na rzecz potrzeb rodzin” (Wiedeń, 2-4 lutego 2006 r.) (dok. 5676/06), „Innowacje w zakresie polityk dotyczących rynku pracy: nowe wyzwania w dobie globalizacji” (Wiedeń, 16-17 lutego 2006 r. (dok. 6993/06), „Wspólne działanie państw członkowskich przeciw szkodliwym tradycyjnym praktykom” (Bruksela, 25 stycznia 2006 r.) (dok. 5675/06). Natomiast Komisja Europejska przedstawiła prezentacje na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu Globalizacji oraz Komunikatu w sprawie „Mapy drogowej” wytyczającej kierunki w dziedzinie równości płci.

W dniach 1-2 czerwca 2006 roku w Luksemburgu odbyło się posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (porządek obrad: dok. 9806/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 31 maja 2006 r.

Pierwszy dzień posiedzenia Rady był poświęcony sprawom zatrudnienia i kwestiom społecznym, natomiast drugiego dnia omówione zostały kwestie zdrowia publicznego i sprawy konsumenckie.

Na posiedzeniu w dniu 1 czerwca 2006 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok.9937/06).

W części poświęconej zatrudnieniu i polityce społecznej Rada przyjęła częściowe podejście ogólne w odniesieniu do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego w życie rozporządzenie nr 883/04 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (dok. 9584/06 + ADD 1), którego celem jest modernizacja zasady koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, co ma uprościć procedury dla wszystkich podmiotów korzystających z tego rozporządzenia. Delegacja polska nie zgłosiła uwag do projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego w życie rozporządzenie nr 883/04 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 14 lutego 2006 r. Polska popiera projekt tego rozporządzenia.

Rada osiągnęła również częściowe ogólne porozumienie w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego Rozporządzenie (WE) Nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określającego treść

Załącznika XI (dok. 9613/06), którego celem jest ułatwienie realizacji koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich oraz uproszczenie istniejących procedur administracyjnych dla wszystkich podmiotów, do których rozporządzenie ma zastosowanie. Delegacja polska nie zgłosiła uwag do projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określającego treść Załącznika XI. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 3 marca 2005 r. Polska popiera projekt tego rozporządzenia.

W trakcie posiedzenia Rada osiągnęła uzgodnienie polityczne w odniesieniu do zmienionego projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (dok. 9469/06), którego celem jest utworzenie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn, określenie jego kompetencji i zadań, sposobu zarządzania oraz budżetu, którym będzie dysponował. Instytut będzie niezależną jednostką służącą jako teoretyczne i logistyczne wsparcie dla instytucji europejskich, zwłaszcza dla Komisji oraz państw członkowskich w zwalczaniu dyskryminacji ze względu na płeć i wspieraniu równości kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach życia. Ponadto Instytut będzie dążyć do podniesienia świadomości w zakresie równości płci wśród obywateli UE.

Rzeczpospolita Polska wstrzymała się od głosu podczas posiedzenia Rady z uwagi na niezakończoną w kraju – do czasu posiedzenia Rady - procedurę konsultacji z Parlamentem. Ponadto, podczas posiedzenia Rada osiągnęła uzgodnienie polityczne w zakresie zmienionego projektu Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Wspólnotowy Program na rzecz Zatrudnienia i Solidarności Społecznej – PROGRESS (dok. 9494/06), którego przekrojowym celem jest wzmocnienie inicjującej roli Komisji w proponowaniu strategii UE, wdrażanie i kontynuacja spójnego zastosowania ustawodawstwa UE na obszarze Europy, promocja współpracy i jej mechanizmów pomiędzy państwami członkowskimi oraz współpraca z organizacjami reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie.

Delegacja polska nie zgłosiła uwag do projektu decyzji. Zgodnie ze Stanowiskiem Rządu w odniesieniu do zmienionego projektu Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Wspólnotowy Program na rzecz Zatrudnienia i Solidarności Społecznej – PROGRESS – przyjętym przez KERM w dniu 8 listopada 2005 r. – Polska generalnie popiera zmieniony projekt decyzji.

Do ww. projektu decyzji negatywną opinię zgłosiła Komisja Spraw Unii Europejskiej Senatu RP na posiedzeniu w dniu 24 listopada 2005 r. Nie została ona jednak uwzględniona przez Rząd ze względu na zgodną ze stanowiskiem Rządu opinię Komisji ds. Unii Europejskiej Sejmu RP.

Ponadto, Rada osiągnęła uzgodnienie polityczne w odniesieniu do projektu decyzji w sprawie Wytycznych Polityki Zatrudnienia Państw Członkowskich (dok. 9471/06), która zakłada utrzymanie wytycznych nr 17-24 Zintegrowanego Pakietu Wytycznych na rzecz Zatrudnienia i Wzrostu w postaci niezmienionej w stosunku do przyjętych w lipcu 2005 r. decyzją Rady 2005/600/WE, co pozwala na kontynuację dotychczasowych polityk zatrudnienia państw członkowskich. Zgodnie ze Stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 14 lutego 2006 r. RP popiera projekt decyzji.

W trakcie posiedzenia Rady odbyła się dyskusja nad kompromisową propozycją Prezydencji odnośnie do zmienionego projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy (dok. 9672/06) w oparciu o pytania Prezydencji (dok. 9842/06). Celem zmienionego projektu dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia i życia pracowników, umożliwienie pracodawcom elastycznego zarządzania czasem pracy oraz umożliwienie pracownikom godzenia obowiązków zawodowych z rodzinnymi.

W trakcie dyskusji, która odbyła się podczas lunchu, delegacja polska z zadowoleniem przyjęła kompromisową propozycję Prezydencji, jednocześnie zaznaczając, iż przedłożony projekt nadal budzi szereg wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do warunków stosowania klauzuli *opt-out*.

Po dyskusji nad kompromisową propozycją Prezydencji w oparciu o przedstawione pytania i zidentyfikowaniu stanowisk państw członkowskich w trakcie posiedzenia Prezydencja przedstawiła kolejne dwie kompromisowe propozycje uwzględniające uzgodnienia dokonane podczas dyskusji. W trakcie debaty odnosząc się do obu propozycji RP stwierdziła, iż propozycja Prezydencji jest dobrą podstawą do dyskusji, ale nadal wymaga pewnych zmian.

Podczas debaty publicznej nad zmienioną kompromisową propozycją Prezydencji nie udało się osiągnąć kompromisu. Po raz kolejny wyodrębniły się dwie grupy państw członkowskich: państwa chcące utrzymania możliwości świadczenia pracy przez pracownika powyżej 48 godzin przeciętnie w tygodniu (tzw. klauzula *opt-out*) oraz państwa popierające wprowadzenia czasowego ograniczenia stosowania klauzuli *opt-out*, (tzw. *phasing – out*).

W konsekwencji podczas posiedzenia Rady po raz kolejny nie doszło do uzgodnienia politycznego odnośnie do zmienionego projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy.

Stanowisko Polski zaprezentowane podczas dyskusji oraz debaty publicznej było zgodne ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 14 czerwca 2005 r. zmodyfikowanym w Instrukcji na Radę EPSCO w dniu 8 grudnia 2005 r.

Rada przyjęła do wiadomości raport z postępu prac nad projektem dyrektywy dotyczącej poprawy transferu uprawnień do emerytur dodatkowych, której celem jest ochrona pracowników, usuwanie barier w swobodnym przepływie pracowników i zwiększenie elastyczności rynku pracy (dok. 9100/1/06) oraz informację, że prace będą kontynuowane przez Prezydencję fińską

Podczas pierwszego dnia posiedzenia Rady na podstawie pytań przygotowanych przez Prezydencję (dok. 9224/06) odbyła się debata publiczna na temat Przeglądu Strategii Zrównoważonego Rozwoju UE: Integracja Społeczna (dok. 15796/1/05). Rada zatwierdziła Wspólną Opinię Komitetu ds. Zabezpieczenia Społecznego i Komitetu ds. Zatrudnienia w sprawie Przeglądu Strategii Zrównoważonego Rozwoju UE: Integracja Społeczna (dok. 9330/06).

W trakcie posiedzenia Rada wysłuchała prezentacji Komisji Europejskiej na temat Komunikatu Komisji „Implementacja Wspólnotowego Programu Lizbońskiego: Usługi społeczne użyteczności publicznej w Unii Europejskiej (dok. 9038/06) oraz ustnej opinii Komitetu ds. Zabezpieczenia Społecznego w sprawie ww. Komunikatu.

Ponadto Rada przyjęła Konkluzje dot. przeglądu implementacji przez państwa członkowskie i instytucje UE Pekinńskiej Platformy Działania (dok. 9468).

Rada zatwierdziła wspólny wkład Komitetu ds. Zabezpieczenia Społecznego i Komitetu ds. Zatrudnienia w sprawie *flexicurity* (dok. 9633/06).

Prezydencja przedstawiła informacje na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji (dok. 9594/06) oraz informacje na temat następujących konferencji Prezydencji:

- Konferencji na temat usług społecznych użyteczności publicznej (Wiedeń, 20 kwietnia 2006 r.) (dok. 9459/06);

- Piątego spotkania osób dotkniętych ubóstwem (Bruksela, 12-13 maja 2006 r.) (dok. 9682/06);
- Konferencji na temat kulturowych i politycznych warunków modeli społecznych w Europie (Wiedeń, 19-20 maja 2006 r.) (dok.9849/06);
- Konferencji na temat wyrównywania wynagrodzeń mężczyzn i kobiet (Bruksela, 22 maja 2004 r.) (dok.9841/06);
- Wyników pierwszej międzynarodowej konferencji na temat zarządzania substancjami chemicznymi (Dubaj, 4-6 lutego 2006 r.) (8930/06).

Ponadto KE przedstawiła Informację na temat Komunikatu Komisji „Wytyczne w sprawie delegowania pracowników w ramach świadczenia usług” (dok. 9924/06), Komunikatu Komisji „Wdrażanie partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: Europejczyk jako wzór doskonałości w dziedzinie zobowiązań społecznych przedsiębiorstw (dok. 9918/06), Komunikatu Komisji „Godziwe warunki pracy” (dok. 9921/06) oraz Europejskiego Roku Równych Szans dla Wszystkich, 2007(dok. 9916/06).

Natomiast delegacja portugalska przedstawiła Informacje na temat Konferencji Ministrów Rady Europy dotycząca spraw rodzinnych: „Zmiany w wychowaniu”(dok. 9893/06).

W czasie drugiego dnia posiedzenia Rady, który był poświęcony problematyce zdrowia publicznego i spraw konsumenckich Rada przyjęła dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 95/2/EC w sprawie substancji dodatkowych do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące oraz dyrektywę 94/35/EC w sprawie substancji słodzących stosowanych w produkcji żywności (dok. 3663/05). Strona polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu zaakceptowanym przez KERM 26 października 2004 r. poparła projekt dyrektywy.

Drugiego dnia posiedzenia Rada przyjęła konkluzje w sprawie zdrowia kobiet (dok. 9502/06), konkluzje w sprawie promocji zdrowego stylu życia i prewencji cukrzycy typu 2 (dok. 9505/06) oraz konkluzje w sprawie wspólnych wartości i zasad systemów ochrony zdrowia krajów UE (dok. 9504/06).

Podczas posiedzenia Rady na podstawie pytań przygotowanych przez Prezydencję (dok.9510/06) odbyła się też debata publiczna na temat Przeglądu Strategii Zrównoważonego Rozwoju UE. (dok. 15796/1/05).

Podczas posiedzenia Rady odbyła się wymiana poglądów nt. utworzenie europejskiego zapasu leku przeciwwirusowego na wypadek pandemii grypy. Dyskusja skoncentrowała się na koncepcji zapasów rzeczywistych zgodnie z propozycją zarysowaną ogólnie przez Komisję Europejską. Państwa członkowskie nie osiągnęły konsensusu w tej kwestii.

Ponadto, na podstawie pytań zaproponowanych przez Prezydencję (dok. 9511/06) miała miejsce wymiana poglądów na temat Komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie zwalczania HIV/AIDS na obszarze Unii Europejskiej i w państwach sąsiadujących, 2006 – 2009 (dok. 15925/05).

W dniu 2 czerwca 2006 r. na posiedzeniu Rady EPSCO Rada przyjęła do wiadomości raport o stanie prac nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ws. produktów leczniczych terapii zaawansowanej i zmieniającym dyrektywę 2001/83/WE oraz rozporządzenie 726/2004 (dok. 15023/05) i raport (dok. 9522/06) w sprawie dotychczasowych prac nad projektem dyrektywy zmieniającej pakiet dyrektyw dotyczących wyrobów medycznych (90/385/EWG i 93/42/EWG oraz 98/8/WE) (dok.5072/06). Projekt dyrektywy zmieniającej pakiet dyrektyw dotyczących wyrobów medycznych porządkuje kwestie związane z rynkiem wyrobów medycznych. Zmierza do uściślenia zasad wprowadzania do obrotu i używania wyrobów medycznych. Istotne jest, że kwestie dotyczące definiowania obowiązków dystrybutorów i importerów mają stanowić przedmiot przyszłej regulacji horyzontalnej w ramach przeglądu legislacji Nowego Podejścia i stąd nie powinny być szczegółowo rozpatrywane przy okazji nowelizacji ww. dyrektyw sektorowych dot. wyrobów medycznych. Zakończenie prac legislacyjnych w tym zakresie spodziewane jest do końca 2006 r.

W trakcie drugiego dnia posiedzenia Rady, Prezydencja przedstawiła informacje na temat postępu prac nad projektami rozporządzeń w sprawie dodawania witamin i minerałów oraz niektórych innych substancji do środków spożywczych oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (dok. 9787/06), jak również informację na temat konferencji dot. tradycyjnych szkodliwych praktyk stosowanych wobec kobiet (dok. 5675/06).

Następnie Prezydencja oraz Komisja Europejska przedstawiły informację o stanie prac nad projektem decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia i ochrony konsumentów na lata 2007-2013 (dok. 9512/06) oraz informację w sprawie konferencji na temat e-zdrowia w Maladze (dok. 9783/06).

Ponadto KE przedstawiła informację na temat Ramowej konwencji antytytoniowej (dok. 9902/06), Grupy roboczej wysokiego szczebla ds. usług medycznych i opieki zdrowotnej (dok.9903/06), Zdrowia psychicznego (dok. 9904/06), Strategii na okres po G-10 (dok. 9906/06), Komunikatu Komisji w sprawie zapobiegania szkodom i promocji bezpieczeństwa (dok. 9907/06) oraz Komunikatu Komisji w sprawie strategii UE w dziedzinie przeciwdziałania alkoholizmowi (dok. 9908/06).

Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa

Podczas Prezydencji austriackiej odbyło się sześć posiedzeń Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa:

- w dniu 23 stycznia 2006 r.
- w dniu 20 lutego 2006 r.
- w dniu 20 marca 2006 r.
- w dniu 25 kwietnia 2006 r.
- w dniu 22 maja 2006 r.
- w dniu 19 czerwca 2006 r.

Zgodnie z programem Prezydencji austriackiej, zaprezentowanym na forum Rady przez Ministra Rolnictwa Republiki Austrii, do zrealizowanych priorytetów prac Prezydencji zaliczyć można: zakończenie prac nad aktami prawnymi dotyczącymi reformy rynku cukru; omówienie pozalegisłacyjnych dokumentów Komisji Europejskiej dotyczących zrównoważonego wykorzystania energii, a więc Planu Działań w sprawie Biomasy oraz Strategii Unii Europejskiej na rzecz Biopaliw, jak również dokumentów pozalegisłacyjnych odnoszących się do dobrostanu zwierząt. Konsekwentnie realizowanym zadaniem Prezydencji przy współdziałaniu Komisji Europejskiej było bieżące informowanie członków Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa o aktualnym stanie i przebiegu negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Rozwojowej Doha WTO oraz przedkładanie informacji w sprawie sytuacji związanej z zagrożeniem wystąpienia pandemii ptasiej grypy. W zakresie rybołówstwa za największy sukces Prezydencji należy uznać uzgodnienie ostatecznego tekstu rozporządzenia Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Rybacki.

Spośród pozostałych aktów prawnych przyjętych przez Radę na szczególną uwagę zasługują przyjęcie decyzji w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich na okres programowania 2007-2013 oraz decyzji w sprawie alokacji środków na wyżej wymieniony cel. Ponadto, Rada przyjęła nowelizację instrumentu nadzwyczajnych środków wsparcia w przypadku rynku drobiu i jaj, co stanowiło reakcję instytucji Wspólnoty na specyficzny kryzys gospodarczy wywołany utratą zaufania konsumentów do produktów drobiarskich.

Istotnym wyznacznikiem prac Prezydencji austriackiej była szeroko rozumiana polityka jakości produktów rolnych. Odnosi się to zarówno do przyjętego pakietu legislacyjnego nowelizującego system ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych, jak i do dyskusji nad dalszym kształtem ustawodawstwa wspólnotowego w zakresie rolnictwa ekologicznego i znakowania produktów ekologicznych. Warto podkreślić, iż w okresie austriackiego sprawowania Prezydencji Rada przyjęła konkluzje w sprawie współistnienia roślin uprawnych genetycznie zmodyfikowanych, roślin z upraw tradycyjnych oraz roślin z upraw organicznych.

Pierwsze posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa odbyło się w dniu 23 stycznia 2006 r. w Brukseli. W ramach posiedzenia przyjęte zostały dokumenty z listy A wymienione w dok. 5470/06. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 20 stycznia 2006 r.

W trakcie posiedzenia Rzeczpospolita Polska poparła potrzebę realizacji działań przewidzianych w Planie Działań w sprawie Biomasy (dok. 15741/05). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 16 stycznia 2006 r. delegacja polska podkreśliła, iż kwestie rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii należy rozpatrywać w poszczególnych państwach z indywidualnym uwzględnieniem warunków lokalnych, związanych ściśle z możliwościami tego rozwoju. Ponadto, strona polska zwróciła uwagę na konieczność objęcia nowych państw członkowskich stosującego uproszczony system płatności bezpośrednich wspólnotowym mechanizmem wsparcia upraw roślin energetycznych. Dyskusję w sprawie dokumentów programowych Komisji dotyczących bioenergii: Plan Działań w sprawie Biomasy oraz Strategia Unii Europejskiej na rzecz Biopaliw (dok. 15741/05; 6153/06), Rada kontynuowała na posiedzeniu 20 lutego 2006 r. Delegacja polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu w odniesieniu do powyższych dokumentów, przyjętym w dniu 16 stycznia 2006 r. (Biomasa) oraz w dniu 3 marca 2006 r. (Biopaliwa), poparła kierunki działań zawartych w planie oraz w strategii. W wyniku debaty, Prezydencja austriacka przedstawiła projekt konkluzji, który jednak z uwagi na niedostateczne odzwierciedlenie stanowisk państw członkowskich nie zyskał jednomyślnej aprobaty członków Rady (dok. 6601/06). Uzupełniając wcześniej prezentowane stanowisko, delegacja polska wskazała, iż niezbędne jest także zwiększenie obowiązującej obecnie maksymalnej powierzchni gwarantowanej 1,5 mln ha dla upraw energetycznych dla całej Wspólnoty. Strona polska podkreśliła, iż wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (OZE) powinno uwzględniać warunki lokalne poszczególnych państw członkowskich, podczas gdy

surowce do produkcji bioenergii powinny w pierwszej kolejności pochodzić z zasobów własnych.

W kolejnym punkcie porządku obrad Rady w dniu 23 stycznia 2006 r., Komisja Europejska zaprezentowała pakiet legislacyjny dotyczący zmian polityki jakości środków spożywczych. Pakiet ten składał się z dwóch projektów aktów prawnych: rozporządzenia Rady w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (dok. 5101/06). Dyskusja nad powyższą propozycją odbyła się na posiedzeniu Rady w dniu 22 maja 2006 r. Rada kontynuowała bowiem debatę dotyczącą kierunków polityki w zakresie rolnictwa ekologicznego, tj. projektów rozporządzenia Rady w sprawie produkcji ekologicznej i etykietowania produktów ekologicznych (dok. 5101/06) oraz rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (dok. 9415/06). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym przez KERM w dniu 24 stycznia 2006 r., strona polska poparła kierunek polityki rolnictwa ekologicznego zaprezentowany w projekcie rozporządzenia. Jednocześnie, strona polska opowiedziała się za wymogiem niestosowania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (GMO) w rolnictwie ekologicznym oraz za włączeniem zakładów zbiorowego żywienia do propozycji rozporządzenia. Delegacja polska poparła obowiązkowe stosowanie wspólnotowego logo produktów rolnictwa ekologicznego, co nie powinno wykluczać możliwości umieszczania na produktach logo krajowego lub prywatnego. Delegacja polska przypomniała, iż Polska używa wspólnotowego logo od dnia przystąpienia do Unii Europejskiej. Dalsze prace nad projektami powyższych aktów prawnych kontynuowane będą w ramach Grup Roboczych Rady Unii Europejskiej oraz podczas Prezydencji fińskiej.

Podobnie, w przypadku projektów aktów prawnych dotyczących polityki ochrony oznaczeń geograficznych, Komisja Europejska, na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2006 r., zaprezentowała jedynie projekty rozporządzeń w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (dok. 5099/06) oraz projekt rozporządzenia Rady w sprawie gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych (dok. 5098/06). Dyskusja w sprawie powyższych propozycji odbyła się na forum Grupy Roboczej Rady i z uwagi na pilność dostosowania przepisów wspólnotowych do wymogów Światowej Organizacji Handlu (WTO), zakończyła się już na

posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 20 marca 2006 r. Rada przyjęła bowiem na tym posiedzeniu rozporządzenie w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (dok. 7110/06) oraz rozporządzenie w sprawie gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych (dok. 7109/06). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu w odniesieniu do powyższych dokumentów, przyjętym przed KERM w dniu 24 stycznia 2006 r., Strona polska poparła propozycje obu aktów prawnych.

W kolejnym punkcie porządku obrad posiedzenia w dniu 23 stycznia 2006 r., Rada w oparciu o przepisy art. 88 ust. 2 akapit trzeci Traktatu, przyjęła decyzję w sprawie zatwierdzenia nadzwyczajnej pomocy krajowej przyznanej przez Republikę Cypryjską rolnikom cypryjskim w celu spłacenia części zadłużenia w sektorze rolnictwa powstałego na długo przed przystąpieniem Cypru do Unii Europejskiej (dok. 15382/05). Delegacja polska milcząco poparła projekt decyzji. Delegacje Królestwa Niderlandów, Wielkiej Brytanii, Danii i Szwecji wstrzymały się od głosu.

Na posiedzeniu 23 stycznia 2006 r., Komisja Europejska zaprezentowała ponadto Komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego planu działania dotyczącego ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2006-2010. Jednakże poszerzona dyskusja nt. dokumentu Komisji Europejskiej została przeprowadzona na posiedzeniu Rady 20 lutego 2006 r. (dok. 5734/06, 5830/6). Strona polska opowiedziała się za kontynuowaniem prac na poziomie wspólnotowym nad określeniem minimalnych standardów ochrony zwierząt. Zwróciła przy tym uwagę na potrzebę wprowadzenia systemu dopłat dla producentów, które zrekomensują nakłady związane z wdrożeniem ulepszonych standardów, a także na konieczność odsunięcia w czasie wdrożenia ulepszonych standardów jako wspólnotowych regulacji z uwagi na bardzo duże koszty, jakie będą musiały ponieść podmioty w procesie dostosowywania.

Kolejna dyskusja nad wspólnotowym planem działania odbyła się na posiedzeniu Rady 19 czerwca 2006 r. Prezydencja austriacka przedstawiła projekt konkluzji Rady (dok. 10127/06), które jednak nie uzyskały wymaganego poparcia. Delegacja polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu, zaakceptowanym przez KERM 27 lutego 2006 r. ponownie powtórzyła stanowisko, w którym zaznaczyła konieczność brania pod uwagę społecznych i ekonomicznych skutków planowanych regulacji z zakresu dobrostanu zwierząt. Poza tym zwrócił uwagę na konieczność nałożenia analogicznych wymagań na kraję trzecie. Podobne stanowisko zostało

zaprezentowane również przez Francję, Włochy oraz Szwecję. Komisja Europejska zapowiedziała, że do każdego projektu aktu prawnego z zakresu dobrostanu zwierząt będzie załączać ocenę skutków regulacji (OSR – ang. *Impact Assessment*) oraz, że przedłoży wszystkie akty prawne przewidziane w planie działania.

Drugie posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa za Prezydencji austriackiej odbyło się w dniu 20 lutego 2006 r. w Brukseli. W trakcie posiedzenia przyjęte zostały dokumenty z listy A wymienione w dok. 6387/06. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM w dniu 17 lutego 2006 r.

Rada zakończyła prace nad pakietem legislacyjnym reformy rynku cukru. Przyjęła tym samym większością kwalifikowaną rozporządzenie Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (dok. 5588/06), rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (dok. 5589/06) oraz rozporządzenie Rady ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowego we Wspólnocie Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (dok. 5590/06). Strona polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 27 września 2005 r., sprzeciwiła się zaproponowanej reformie. Strona polska podkreśliła, iż reforma w swoim ostatecznym kształcie jest niespójna i nie zagwarantuje osiągnięcia stawianych przed nią celów. Ponadto, delegacja polska wyraziła dezaprobatę dla rozwiązań, które pomijają specyfikę sektora cukrowniczego w nowych państwach członkowskich. Delegacja polska wskazała, że przyznanie dodatkowych kwot cukru i izoglukozy jest sprzeczne z podstawowym celem reformy, tj. ograniczeniem produkcji cukru. Strona polska wielokrotnie wskazywała na konieczność wyeliminowania w pierwszej kolejności produkcji cukru w ramach kwoty B. Oprócz delegacji polskiej, swój sprzeciw wobec reformy wyraziły także Grecja oraz Łotwa. Litwa, głosując za całym pakietem, krytycznie wypowiedziała się na temat zmian w artykule 44 rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru wprowadzonych na ostatnim etapie prac. Pozostałe państwa członkowskie poparły projekt reformy.

W kolejnym punkcie porządku obrad Rada przyjęła decyzję w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich: okres programowania 2007-2013 (dok. 10893/05). Strona polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 22 lipca 2005 r., milcząco poparła projekt decyzji.

Uprzedzając zbliżającą się debatę nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych (dok. 15902/05), strona polska podniosła problem definicji wódki, zawartej w projekcie Komisji Europejskiej, referując jednocześnie wspólne stanowisko uzgodnione z delegacjami Szwecji, Finlandii, Litwy, Łotwy, Estonii oraz Danii i Niemiec. Prezydencja odnotowała stanowisko strony polskiej i państw popierających jej wystąpienie, jak również stanowisko stron przeciwnych (Wielkiej Brytanii, Królestwa Niderlandów).

Kolejne, trzecie w okresie sprawowania Prezydencji austriackiej posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa odbyło się w dniu 20 marca 2006 r. w Brukseli. W trakcie posiedzenia przyjęte zostały dokumenty z listy A wymienione w dok. 7456/06. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM w dniu 17 marca 2006 r.

W odpowiedzi na wcześniej sygnalizowane przez państwa członkowskie na forum Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa problemy występujące na rynku drobiu i jaj oraz w oparciu o stanowiska pisemne delegacji Francji (dok. 7453/06), Włoch (dok. 5519/06), Grecji (dok. 6347/06) oraz Polski (dok. 7356/06), Komisja przedstawiła możliwości zapobieżenia kryzysowi w oparciu o aktualny stan prawny Unii Europejskiej. Jednocześnie, podjęto ustalenie, iż projekt stosownego aktu prawnego zostanie przyjęty na kolejnym, kwietniowym posiedzeniu Rady.

W kolejnym punkcie porządku obrad Rada odnotowała szerokie poparcie dla Memorandum dotyczącego stosowania zreformowanej Wspólnej Polityki Rolnej, oraz jej przyszłości, będącego efektem wspólnych prac delegacji Francji oraz Polski, Grecji, Hiszpanii, Irlandii, Włoch, Cypru, Litwy, Luksemburga, Węgier, Portugalii i Słowenii (dok. 7265/06 REV 1). Dokument zyskał również poparcie Rumunii, Bułgarii, Belgii oraz Niemiec.

W punkcie dotyczącym ptasiej grypy delegacja polska przedstawiła informację nt. wystąpienia ogniska choroby wśród dzikich ptaków na terenie Polski. Sytuacja w Polsce w zakresie występowania ptasiej grypy była aktualizowana podczas wszystkich kolejnych posiedzeń Rady.

Ponadto, Prezydencja austriacka przeprowadziła debatę polityczną na temat przeglądu Strategii Unii Europejskiej dotyczącej zrównoważonego rozwoju (dok. 7220/06 - EU SDS).

W dniu 25 kwietnia 2006 r., odbyło się w Luksemburgu kolejne, czwarte w okresie sprawowania Prezydencji austriackiej, posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa. W

trakcie posiedzenia przyjęte zostały dokumenty z listy A wymienione w dok. 8541/06. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM w dniu 21 kwietnia 2006 r.

W przyspieszonym trybie legislacyjnym (ang. *fast-track procedure*) Rada przyjęła rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2771/75 i (EWG) nr 2777/75 w zakresie stosowania nadzwyczajnych środków wspierania rynku (dok. 7933/06). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym przez KERM 21 kwietnia 2006 r., oraz z uwagi na priorytetowe dla polskiego sektora znaczenie przedłożonego rozporządzenia, strona polska poparła projekt Komisji Europejskiej. Jednocześnie, opierając się na zasadzie solidarności finansowej, delegacja polska opowiedziała się za 100% finansowaniem nadzwyczajnych środków wsparcia z budżetu Wspólnoty.

Na tym posiedzeniu Rady Ministrowie przeprowadzili także dyskusję w odniesieniu do poprawy sytuacji ekonomicznej w sektorze rybołówstwa (dok. 7217/06). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dn. 31 marca 2006 r., delegacja Rzeczypospolitej Polskiej uznała uwzględnioną w dokumencie możliwość wymiany silników niektórych statków za krok w dobrym kierunku, oczekując jednak uwzględnienia możliwości dalej idących działań związanych z modernizacją floty rybackiej, w tym szerszej możliwości wymiany silników. Ponadto RP sceptycznie odniosła się do propozycji dalszego promowania złomowania statków rybackich jako jednego z głównych zaproponowanych działań, mających na celu poprawę sytuacji w sektorze rybołówstwa, ze względu na zrealizowany w Polsce w ostatnich latach największy w skali UE program złomowania, który doprowadził do redukcji polskiej floty rybackiej o jedną trzecią.

Ministrowie przeprowadzili także dyskusję w odniesieniu do Planu działania w sprawie uproszczenia i udoskonalenia wspólnej polityki rybołówstwa w latach 2006-2008 (dok. 15613/05). Rzeczpospolita Polska zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dn. 20 grudnia 2005 r. wyraziła poparcie dla propozycji upraszczania i poprawy środowiska regulacyjnego UE i potwierdziła akceptację *Planu działania*. Delegacja polska podkreśliła szczególne znaczenie kwestii usprawnienia corocznych prac nad ustalaniem kwot połowowych oraz zlikwidowania niepotrzebnych obciążeń administracyjnych wynikających m.in. z obowiązków raportowania.

W kolejnym punkcie porządku obrad odbyła się debata nad projektem rozporządzenia Rady ustanawiającego plan zarządzania połowami gładzicy i soli na Morzu Północnym (dok. 5403/06). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dn. 31 stycznia 2006 r. Rzeczpospolita Polska poparła projekt rozporządzenia.

Piąte posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w okresie sprawowania Prezydencji austriackiej odbyło się w dniu 22 maja 2006 r. w Brukseli. W trakcie posiedzenia przyjęte zostały dokumenty z listy A wymienione w dok. 9488/06. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM w dniu 19 maja 2006 r.

W oparciu o treść Komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego („Sprawozdanie w sprawie wdrożenia krajowych środków w zakresie współlistnienia upraw genetycznie modyfikowanych oraz upraw tradycyjnych i ekologicznych” – dok. 7210/06), Rada przyjęła konkluzje w sprawie współlistnienia roślin uprawnych genetycznie zmodyfikowanych, roślin z upraw tradycyjnych oraz roślin z upraw organicznych (dok. 9416/06). Strona polska poparła projekt konkluzji, mimo iż nie spełniał on całkowicie jej oczekiwań. W tym kontekście delegacja polska przekazała oświadczenie, zgodnie z którym przepisy dotyczące współlistnienia upraw roślin zmodyfikowanych genetycznie z uprawami konwencjonalnymi i ekologicznymi powinny zostać wprowadzone na poziomie wspólnotowym. Natomiast wprowadzenie do uprawy roślin zmodyfikowanych genetycznie nie powinno skutkować żadnymi dodatkowymi obciążeniami dla rolników wybierających prowadzenie upraw konwencjonalnych i ekologicznych.

Przy okazji dyskusji w punkcie dotyczącym Umów weterynaryjnej i fitosanitarnej UE-Rosja delegacja polska podniosła kwestię zakazu importu polskich produktów pochodzenia zwierzęcego do Federacji Rosyjskiej. Przedstawiciel RP podkreślił, że spełnione zostały wszystkie techniczne wymagania stawiane przez Federację Rosyjską, które leżą w kompetencjach Polski. Ten fakt potwierdził komisarz Markos Kyprianou, który równocześnie potwierdził konieczność przeniesienia negocjacji w tej sprawie na poziom polityczny oraz do komórek organizacyjnych Komisji Europejskiej zajmujących się stricte sprawami ograniczeń w handlu z państwami trzecimi (Dyrekcja Generalna ds. Handlu). Poza tym, wszystkim państwom członkowskim zostało przekazane Memorandum ws. embarga nałożonego przez Rosję na polskie produkty (dok. 9646/06).

W punkcie dotyczącym rybołówstwa Rada nie uzgodniła ostatecznego brzmienia projektu rozporządzenia Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Rybacki (dok. 9389/06 ADD 1). Celem projektu jest określenie ram wsparcia wspólnotowego na rzecz trwałego rozwoju sektora rybołówstwa, obszarów zależnych głównie od rybołówstwa oraz rybactwa śródlądowego w latach 2007-2013. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dn. 10 marca 2006 r. Rzeczpospolita Polska w duchu kompromisu mogła wycofać się z postulatu współfinansowania ze środków Funduszu budowy nowych statków rybackich. Do

ostatecznej fazy negocjacji utrzymano natomiast postulat dotyczący współfinansowania modernizacji statków rybackich, w szczególności wymiany silników bez konieczności redukcji ich mocy dla możliwie największej części floty. W trakcie negocjacji Polska poinformowała, iż może zgodzić się ograniczenie powyższego działania dla statków nie dłuższych niż 20 metrów. Zgodnie ze stanowiskiem, RP postulowała o zwiększenie pomocy dla młodych rybaków oraz przyznanie przetwórcom rekompensat w związku z konsekwencjami wprowadzenia planów odbudowy zasobów. Ze względu na brak poparcia ze strony pozostałych państw członkowskich ww. postulatów w ostatecznej wersji projektu rozporządzenia, RP wstrzymała się od głosu. W związku ze sprzeciwem delegacji Belgii i Wielkiej Brytanii oraz wstrzymaniem się od głosu delegacji niemieckiej nie osiągnięto większości kwalifikowanej do przyjęcia projektu rozporządzenia. Nieformalne negocjacje Prezydencji, Komisji i części państw członkowskich, trwające od początku czerwca 2006 r. doprowadziły do uzyskania większości kwalifikowanej i przyjęcia rozporządzenia przez Radę na posiedzeniu w dn. 19 czerwca 2006 r. Przeciwno przyjęciu propozycji kompromisowej (dok. DS 381/06 REV2) projektu rozporządzenia opowiedziała się Belgia, natomiast RP ze względu na brak ustępstw w kluczowych dla Polski kwestiach, zawartych w stanowisku Rządu RP, uzgodnionym z Parlamentem, dotyczących warunków wymiany silników i wzmocnionego wsparcia dla młodych rybaków, wstrzymała się od głosowania i złożyła stosowne oświadczenie w tej sprawie.

Zgodnie z przyjętym projektem rozporządzenia możliwe jest współfinansowanie wymiany silnika danego statku o długości całkowitej poniżej 24 metrów (z wyjątkiem statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, niekorzystających z narzędzi połowowych ciągnionych, zgodnie z tabelą 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji 26/2004/WE) pod warunkiem, że nowy silnik będzie miał moc przynajmniej o 20 procent mniejszą niż silnik stary. Zmniejszenie mocy silników może zostać osiągnięte przez grupę statków. Fundusz może przyznać indywidualne premie rybakom poniżej 40 roku życia, którzy potrafią udowodnić, że przepracowali jako rybacy przynajmniej pięć lat lub mają odpowiednie przeszkolenie zawodowe, i którzy nabywają po raz pierwszy częściowe lub całkowite prawo własności do statku rybackiego z wyposażeniem do połowów morskich i o długości całkowitej poniżej 24 metrów, którego wiek wynosi między 5 a 30 lat. Premia taka nie może przekroczyć 15% kosztu nabycia własności ani przekroczyć kwoty 50 000 EURO.

W dniu 19 czerwca 2006 r. odbyło się ostatnie w trakcie Prezydencji austriackiej, szóste posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa. Podczas posiedzenia przyjęte zostały dokumenty z listy A wymienione w dok. 10468/06. W części I porządku obrad, Rada bez dyskusji przyjęła projekt rozporządzenia ustanawiający Europejski Fundusz Rybacki. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM w dniu 14 czerwca 2006 r.

Członkowie Rady wymienili poglądy na temat Komunikatu Komisji Europejskiej do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie Planu Działań na rzecz Leśnictwa w Unii Europejskiej (dok. 10448/06). Strona polska poparła zaproponowany przez Komisję dokument, jednocześnie wskazując na potrzebę zmiany strategii finansowania leśnictwa bez względu na formę własności lasu oraz na konieczność uwzględnienia tego faktu w przyszłym podziale środków finansowych na te cele.

W kolejnym punkcie porządku obrad Rada wysłuchiwała sprawozdania Komisji Europejskiej z przebiegu negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Rozwojowej Doha WTO (DDA), znajdujących się w kluczowym, końcowym momencie prac nad ustaleniem tzw. *modalities* przyszłego porozumienia. Strona polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 8 grudnia 2005 r., podtrzymała opinię, iż oferta rolna Unii Europejskiej z 28 października 2005 r., powinna stanowić limit wyczerpujący swobodę manewru. Zgodnie z mandatem negocjacyjnym, zreformowana Wspólna Polityka Rolna powinna stanowić limit swobody negocjowania przez Komisję Europejską zobowiązań rolnych w imieniu Wspólnoty.

W dalszej części posiedzenia, Rada przyjęła decyzję w sprawie określenia kwoty wspólnotowego wsparcia przeznaczanego na rozwój obszarów wiejskich w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2013 r., jej rocznego podziału oraz kwoty minimalnej, która zostanie skierowana do regionów kwalifikujących się do celu „Konwergencji” (dok. 10016/06). Strona polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 13 czerwca 2006 r., nie zgłosiła uwag do projektu decyzji. Jako jedyna przeciwko przyjęciu propozycji decyzji głosowała delegacja Republiki Cypryjskiej.

W kolejnym punkcie dyskutowany był projekt dyrektywy Rady w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt chowanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa (dok. 7522/06, 9606/05, 10287/06). Delegacja polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu zaakceptowanym przez KERM 17 czerwca 2005 r. zaznaczyła, że nie zgadza się z proponowanym w projekcie dopuszczalnym limitem obsady ptaków. Ponadto strona polska zwróciła uwagę że w związku z problemami, jakie ma obecnie przemysł drobiarski,

spowodowanymi ptasią grypą, dyskusja nad projektem powinna być odłożona do czasu ustabilizowania sytuacji na rynku. Z podobnym poglądem wystąpiła również delegacja Francji.

W kolejnym punkcie posiedzenia, Rada odnotowała przyjęcie konkluzji Prezydencji: „Ziemia, Życie, Przyszłość Europejskich Rolników (Edukacja, Doradztwo, Badania i Rozwój, Innowacyjność i Dywersyfikacja – dok. SN 2911/06). Delegacja polska nie zgłosiła uwag do propozycji tekstu Prezydencji austriackiej.

Rada ds. Środowiska

Podczas Prezydencji austriackiej odbyły się 2 posiedzenia Rady ds. Środowiska:

- w dniu 9 marca 2006 r.
- w dniu 27 czerwca 2006 r.

Prezydencja austriacka kontynuowała prace w ramach procesu decyzyjnego w związku z osiągniętym podczas posiedzenia nadzwyczajnej Rady ds. Konkurencyjności 13 grudnia 2005 r. uzgodnieniem politycznym w sprawie pakietu legislacyjnego dotyczącego substancji chemicznych – REACH. Efektem prac było przyjęcie na posiedzeniu Rady ds. Środowiska w dniu 27 czerwca 2006 r. „Wspólnego Stanowiska Rady w celu przyjęcia *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE (dok. 7524/06) oraz projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 67/548/EWG w celu dostosowania jej do rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego rejestracji, oceny, zezwoleń i ograniczeń w zakresie chemikaliów (dok.7525/06).*

Celem projektu pakietu REACH jest zapewnienie swobodnego obrotu substancjami chemicznymi na rynku wewnętrznym UE, opartego na zasadzie, iż do producentów, importerów i dalszych użytkowników należy zapewnienie, że produkcja, wprowadzenie do obrotu, import albo stosowanie tych substancji nie wpływa szkodliwie na zdrowie ludzi lub na środowisko.

Komisja Europejska przyjęła projekt REACH 29 października 2003 r. Następnie dokument został przekazany do SG Rady UE 28 listopada 2003 r. [COM (2003) 644-1 i COM (2003) 6442-2] oraz Parlamentowi Europejskiemu. Projekt był przedmiotem szczegółowych dyskusji od dnia 5 listopada 2003 roku (w trakcie prezydencji: włoskiej, irlandzkiej, niderlandzkiej, luksemburskiej, brytyjskiej, austriackiej) na posiedzeniach: Rady UE ds. Konkurencyjności (12 posiedzeń) oraz Rady UE ds. Środowiska (9 posiedzeń). 6 września 2005 r. prezydencja brytyjska zaprezentowała wstępny dokument zawierający kompromisowe zmiany (dok.11844/05), którego pierwszą aktualizację, uwzględniającą dyskusje w grupie roboczej *ad hoc* ds. REACH prezydencja przedstawiła 4 listopada 2005 r. (dok 13753/05) a kolejną 30 listopada 2005 r. (dok. 15155/05). Równocześnie prace nad projektem KE toczyły się w Parlamencie Europejskim. Komisją wiodącą była Komisja ds. Środowiska, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności. REACH zajmowało się 9 innych Komisji m.in.:

Komisja ds. Przemysłu, Badań i Energii, Komisja ds. Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów. Debata Plenarna odbyła się w dniu 15 listopada 2005 r. W dniu 17 listopada 2005 r. Parlament Europejski na posiedzeniu plenarnym przyjął z poprawkami projekt rozporządzenia. Na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności w dniach 28-29 listopada 2005 r. odbyła się debata polityczna ws. REACH. 13 grudnia 2005 r. na nadzwyczajnym posiedzeniu Rada UE ds. Konkurencyjności jednogłośnie osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie projektu pakietu legislacyjnego REACH (dok. 15155/05 oraz dok. 15472/05 zmieniony przez dok. DS 713/05, DS. 714/05 i DS 715/05⁴).

Po posiedzeniu Rady UE Polska przekazała deklarację zawierającą stanowisko RP wyrażające obawy Polski co do ewentualnego pogorszenia się konkurencyjności przemysłu chemicznego w państwach UE w związku z implementacją systemu REACH, została przekazana jako załącznik do sprawozdania z nadzwyczajnego posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności 13 grudnia 2005 r. (dok. 15738/05).

W drugiej wspólnej deklaracji Polski i Irlandii przekazanej 25 stycznia 2006 r. zaznaczono, że zgadzając się na kompromis, obie delegacje osiągnęły granice swej elastyczności w zakresie dalszych zmian, które osłabiłyby konkurencyjność przemysłu UE. Wyrażono szczególne obawy w związku ze skutkami, jakie mogą spowodować przepisy dotyczące udzielania zezwoleń, stwarzające dla przedsiębiorstw branży przemysłowej zagrożenie poważnych obciążeń, które nie dotyczą ich głównych konkurentów.

Celem prac prezydencji fińskiej będzie przyjęcie rozporządzenia w II czytaniu. Zgodnie z założeniami KE rozporządzenie REACH powinno wejść w życie w pierwszej połowie 2007 r.

W dniu 9 marca 2006 roku w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Środowiska (porządek obrad: dok. 6851/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 8 marca 2006 r.

Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok. 6991/06).

Ministrowie przeprowadzili dyskusję nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy pojazdów, zmieniającego dyrektywę 72/306/EWG i dyrektywę *Euro 5* (dok. 6792/06). Stanowisko Rządu do ww. projektu rozporządzenia, przyjęte przez KERM 24 stycznia 2006 r., było

⁴ Ujednolicona wersja uzgodnionego tekstu zawarta jest w dokumencie 15921/05 + COR1.

prezentowane na posiedzeniu Komisji Spraw UE Senatu RP 7 lutego 2006 r. oraz Komisji ds. UE Senatu RP w dniu 10 lutego 2006 r. Komisja Sejmu RP przyjęła opinię nr 13 w sprawie przedmiotowego wniosku, w której zaleca Rządowi wsparcie tego projektu w brzmieniu przedstawionym przez Komisję Europejską. Rząd podtrzymał swoje stanowisko - w dniu 21 lutego 2006 r. Rada Ministrów przyjęła ogólne stanowisko Rządu w przedmiotowej sprawie tym samym odrzucając propozycje Komisji Sejmu RP. W dniu 3 marca 2006 r. KERM przyjął stanowisko Rządu w związku z opinią nr 13 Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP.

Celem debaty na posiedzeniu Rady było wytyczenie kierunku politycznego w odniesieniu do kwestii zasadności uwzględnienia w ww. projekcie rozporządzenia znacząco niższych poziomów emisji „drugiej fazy”, w szczególności odnoszących się do emisji tlenków azotu w perspektywie długoterminowej. Zdecydowana większość państw członkowskich, podobnie jak strona polska prezentowała stanowisko popierające ww. poszerzenie zakresu rozporządzenia. Delegacje zwracały szczególną uwagę na fakt, że takie rozwiązanie zapewniłoby przedsiębiorcom odpowiednio dużo czasu na zaplanowanie i wdrożenie koniecznych zmian technologicznych.

Prezydencja przedstawiła sprawozdanie z postępu prac nad projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny zagrożenia powodziowego i zarządzania nim (dok. 6620/06). Stanowisko Rządu do ww. projektu dyrektywy, przyjęte przez KERM w dniu 3 lutego 2006 r., rozpatrywane było przez Komisję ds. UE w dniu 24 lutego 2006 r. Stanowisko Rządu zostało przyjęte z zastrzeżeniem, iż strona Polska nie będzie zgłaszała uwag do terminów zawartych w Rozdziale 2 projektu dyrektywy (opinia numer 20). W dniu 7 marca 2006 KERM przyjął informację Rządu uwzględniającą zalecenia Komisji ds. UE.

Na posiedzeniu Rady kilka państw członkowskich postanowiło odnieść się do informacji Prezydencji, zwracając uwagę na najbardziej istotne politycznie kwestie, w szczególności na sprawę ograniczenia zakresu obowiązywania dyrektywy jedynie do dorzeczy międzynarodowych. Za takim ograniczeniem opowiedziały się Wielka Brytania, Dania oraz Szwecja argumentując, że proponowane rozwiązanie wymusza zmiany stosowanych już dobrych praktyk w poszczególnych państwach członkowskich. Natomiast zdecydowanie przeciwne temu rozwiązaniu były Hiszpania, Portugalia oraz Finlandia, które podkreślały, że poziom ochrony obywateli powinien być podobny niezależnie od państwa. Przedstawiciel RP nie zabierał głosu w dyskusji.

Porozumienie polityczne w odniesieniu do tego projektu dyrektywy zostało osiągnięte na posiedzeniu Rady ds. Środowiska w dniu 27 czerwca 2006 r. (dok. 11013/06). Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez stronę polską uzgodniono szeroki zakres stosowania dyrektywy (zarówno do dorzeczy krajowych jak i międzynarodowych) oraz harmonogram działań skorelowany z harmonogramem przewidywanym przez Ramową Dyrektywę Wodną. Na posiedzeniu Rady w dniu 9 marca 2006 r. Ministrowie przeprowadzili też dyskusję nad Strategią tematyczną w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu oraz projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpadów w oparciu o przygotowane przez Prezydencję pytania (dok. 5050/06, 6509/06).

Delegacja Rzeczypospolitej Polskiej zwróciła uwagę na sprawy o charakterze priorytetowym. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym przez KERM 17 lutego 2006 r., stwierdziła, iż oczekuje, że nowe rozwiązania prawne w dziedzinie gospodarki odpadami doprowadzą do uproszczenia przepisów, ale przy zachowaniu już wykształconych mechanizmów nadzoru i kontroli nad podmiotami korzystającymi ze środowiska. Zwróciła również uwagę na konieczność wprowadzenia w dyrektywie ramowej jednoznacznych i przejrzystych definicji, w szczególności definicji określającej kiedy odpad przestaje być odpadem i jest surowcem wtórnym. Strona polska wyraziła również sprzeciw wobec rozszerzenia zakresu stosowania Dyrektywy IPPC na dodatkowe działania w zakresie gospodarki odpadami, oraz rezygnacji z priorytetu nadawanego regeneracji olejów odpadowych na rzecz ich spalania. Pozostałe państwa członkowskie przedstawiły stanowiska do innych kwestii, sygnalizując rozbieżność poglądów w wielu szczegółowych rozwiązaniach. Uzgodnienie projektu dyrektywy ramowej ws. odpadów wymagać będzie zabiegów na rzecz uzyskania poparcia dla poszczególnych postulatów Polski. Przewiduje się osiągnięcie porozumienia politycznego Rady ds. Środowiska dot. tekstu dyrektywy pod koniec Prezydencji fińskiej. Natomiast Konkluzje Rady ds. Środowiska dot. Strategii tematycznej w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu zostały przyjęte przez Radę na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2006 r. (dok.11103/06).

Na posiedzeniu Rady w dniu 9 marca 2006 r. odbyła się również debata publiczna poświęcona kwestiom genetycznie modyfikowanych organizmów (GMO) (dok. 6337/06). Strona polska opowiedziała się przeciwko uprawie i wprowadzaniu GMO do obrotu. Zgłosiła ponadto zastrzeżenia odnośnie do podstaw wydawania opinii przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (uzyskując poparcie zdecydowanej większości państw) oraz opowiedziała się za wzmocnieniem roli państw członkowskich w procesie podejmowania

decyzji dotyczących wprowadzenia GMO do obrotu. Delegacja polska podkreśliła również, iż należy rozważyć możliwości stworzenia w Unii Europejskiej obszarów wolnych od GMO (także ta kwestia była podnoszona przez inne delegacje). Uprawa roślin genetycznie zmodyfikowanych powinna być możliwa jedynie wówczas, gdy będzie pewność, że uprawy te nie spowodują strat w różnorodności biologicznej. Wiele delegacji opowiedziało się także za zwiększeniem przejrzystości procesu decyzyjnego ws. GMO i zwiększenia roli państw członkowskich w podejmowaniu decyzji ws. GMO.

Kolejna pogłębiona debata na temat GMO w oparciu o dwa pytania dotyczące funkcjonowania Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności odbyła się na posiedzeniu Rady w dniu 27 czerwca 2006 r. Minister Środowiska przedstawił negatywne stanowisko Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do uprawy i wprowadzania do obrotu na terytorium RP organizmów GM.

Podczas posiedzenia Rady w dniu 9 marca 2006 r. Prezydencja poinformowała (dok. 6972/06) o mającej miejsce w dniach 4-6 lutego 2006 r., w Dubaju, Międzynarodowej Konferencji dot. Zarządzania Substancjami Chemicznymi (*International Conference on Chemicals Management – ICCM 1*), w wyniku której przyjęto Globalną Strategię Zarządzania Substancjami Chemicznymi (SAICM). Spodziewane jest, że Rada zaproponuje utworzenie, jeszcze w 2006 lub na początku 2007 r., krajowych komisji ds. chemikaliów, które obejmowałyby wszystkie aspekty produkcji, handlu i stosowania chemikaliów, łącznie ze stosowaniem chemikaliów w pracy oraz kontrolą odpadów chemicznych.

Ponadto Rada przyjęła konkluzje dotyczące:

1. Strategii tematycznej ws. zanieczyszczenia powietrza (dok. 7329/06).
2. Ósmego posiedzenia zwyczajnego konferencji stron (COP 8) Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD) (Kurytyba, Brazylia, 20-31 marca 2006 r.) (dok. 7226/06).
3. Trzeciego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym (Kurytyba, Brazylia, 13-17 marca 2006 r.) (dok. 6662/06).
4. Dalszych działań po 11. konferencji stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w powiązaniu z pierwszą sesją konferencji

stron służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto (Montreal, 28 listopada-9 grudnia 2005 r.) (dok. 7225/06)

5. Drugiego posiedzenia konferencji stron Konwencji Sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Genewa, 1-5 maja 2006 r.) (dok. 6351/1/06 REV 1).
6. Wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej (dok. 7242/06).

W dniu 27 czerwca w Luksemburgu odbyło się drugie posiedzenie Rady ds. Środowiska w trakcie Prezydencji austriackiej (porządek obrad dok. CM 2102/06) na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 26 czerwca 2006 r. Rada przyjęła dokumenty z listy punktów A (dok. 10802/06).

Ministrowie przyjęli wspólne stanowisko w odniesieniu do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ws. Instrumentu finansowego na rzecz środowiska (LIFE+) (dok. 10436/06). Pozwoliło to na ostateczne uzgodnienie przez Radę pełnego tekstu ww. rozporządzenia w pierwszym czytaniu. Częściowe porozumienie polityczne zostało bowiem osiągnięte na posiedzeniu Rady ds. Środowiska w dniu 2 grudnia 2005 r., a kwestie które wymagały rozstrzygnięcia były bezpośrednio związane z budżetem instrumentu. Najistotniejsze ustalenia obejmowały określenie wysokości budżetu instrumentu na 1.854,372 mln euro oraz oznaczenie przynajmniej 40% budżetu instrumentu na cele różnorodności biologicznej i ochrony przyrody. Belgia i Niderlandy głosowały przeciwko ww. wspólnemu stanowisku. Natomiast delegacja hiszpańska przedłożyła deklarację dotyczącą zbyt ograniczonego budżetu instrumentu oraz zbyt niskiego finansowania komponentu dotyczącego bioróżnorodności, do której przyłączyły się Włochy, Grecja, Węgry, Portugalia i Słowenia.

Ponadto Rada uzgodniła przy poparciu większości kwalifikowanej ogólne podejście do projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości i czystości powietrza w Europie. Rzeczpospolita Polska nie wyraziła zgody na wprowadzenie obowiązujących wartości granicznych. Do czasu przeglądu sytuacji, planowanego w roku 2013 oraz przy obecnie dostępnych analizach, w opinii delegacji polskiej należy określić jedynie niewiążące wartości docelowe PM_{2,5} na poziomie 25 µg/m³. Ponadto RP potwierdziła poparcie propozycji wydłużenia zaproponowanych w projekcie dyrektywy terminów osiągnięcia w danej strefie lub aglomeracji wymagań w zakresie wartości granicznych dla

PM₁₀ z trzech do pięciu lat. W zależności od terminu wejścia w życie przepisów wspólnotowych dot. standardu Euro V i Euro VI, RP podtrzymała stanowisko ws. kolejnego przesunięcia terminu osiągnięcia wartości granicznych dla PM₁₀ i dwutlenku azotu o dalsze 5 lat. Stanowisko prezentowane przez RP w ww. sprawach nie znalazło poparcia większości delegacji i w efekcie przyjęte ogólne podejście nie uwzględnia naszych postulatów.

Ministrowie wymienili poglądy na temat Strategii dotyczącej biopaliw oraz Planu działań ws. biomasy. Ponadto zostały przyjęte przez Radę Konkluzje ws. Strategii dot. środowiska miejskiego (dok. 11070/06)

Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii

Podczas Prezydencji austriackiej odbyły się 3 posiedzenia Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii

- w dniu 14 marca 2006 r. – poświęcona kwestiom energii
- w dniu 27 marca 2006 r. – poświęcona kwestiom transportu
- w dniach 8 – 9 czerwca 2006 r. – poświęcona kwestiom transportu, telekomunikacji i energii

W dniu 14 marca 2006 roku w Brukseli odbyło się posiedzenie Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii poświęcone w całości kwestiom energetycznym (porządek obrad: dok. 7135/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 13 marca 2006 r.

Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok. 7191/06), w tym projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG.

Ministrowie przyjęli jednomyślnie tekst konkluzji ws. Nowej Polityki Energetycznej (dok. 7181/06), które stanowiły wkład ministrów ds. energii do konkluzji Rady Europejskiej oraz przeprowadzili debatę w sprawie Nowej Polityki Energetycznej, stanowiącej przygotowanie do debaty, która odbyła się na Radzie Europejskiej 23-24 marca 2006 r. Ministrowie potwierdzili słuszność dokonanej przez Komisję analizy wyzwań i diagnozy dotyczącej sektora energii. Państwa członkowskie pozytywnie oceniły Zieloną Księgę ws. bezpiecznej, konkurencyjnej i zrównoważonej energii (dok. 7070/06) i wskazały na kwestie wymagające szczególnej uwagi a dotyczące m. in. wspólnego rynku energii, rozwoju infrastruktury systemowej, mechanizmów koordynacyjnych, ochrony środowiska, spójnej polityki zewnętrznej.

Przedstawiciel Polski, zgodnie z Instrukcją wskazał, że Komisja Europejska prawidłowo identyfikuje zagrożenia, przy czym nie proponuje właściwych rozwiązań. Wynika to z braku przyznania KE przez traktaty założycielskie kompetencji do wprowadzenia systemu wzajemnych gwarancji, koniecznych dla wyeliminowania zagrożeń wskazanych przez Komisję. Zaproponowane przez Komisję inicjatywy dotyczące: *Strategic EU Energy Review*, *European Energy Regulator*, *European Center for Energy Networks*, *European Grid Code*, *European Energy Supply Observatory*, *Renewable Energy Road Map*, *External Energy*

Policy, nie dają pełnego rozwiązania problemu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego oraz budowy otwartego i przejrzystego wspólnego rynku energii

Przedstawiciel Polski wskazał, że zaproponowany przegląd dyrektyw oraz propozycja nowej dyrektywy dotyczącej zapasów gazu, w sytuacji, w której nie zostały jeszcze w pełni wdrożone istniejące już dyrektywy, nie jest krokiem w dobrym kierunku. Liberalizacja rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego powinna być poprzedzona rzeczywistą dywersyfikacją źródeł dostaw i dróg transportu, a także realizacją inwestycji w infrastrukturze, które pozwolą na zbudowanie systemu wzajemnej gwarancji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na istniejącą asymetrię w rozwoju infrastruktury na osi północ-południe w porównaniu do istniejącej już infrastruktury wschód-zachód.

Podczas debaty przedstawiciele państw członkowskich zgodnie podkreślili, że istnieje potrzeba ustanowienia nowej polityki energetycznej UE, opartej na równowadze pomiędzy konkurencyjnością, zrównoważonym rozwojem i bezpieczeństwem energetycznym.

Podczas Rady odbyła się również prezentacja przez Przedstawiciela RP propozycji dotyczącej ustanowienia europejskiego traktatu bezpieczeństwa energetycznego (dok. 7160/06).

Zagadnienia polityki energetycznej były również omawiane na posiedzeniu Rady TTE 8 i 9 czerwca 2006 r., podczas której miała miejsce prezentacja wspólnego wkładu Komisji i Wysokiego Przedstawiciela UE ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa na czerwcowe posiedzenie Rady Europejskiej związanego z zewnętrzną polityką energetyczną. Ponadto w agendzie posiedzenia Rady TTE znalazła się tematyka bezpieczeństwa dostaw w aspekcie Zielonej Księgi: „Europejska strategia na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii” (dok. 9971/06, dok. 7070/06) oraz prezentacja informacji nt. Zawarcia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Energetyczną, a także dialogu UE – OPEC (dok. 9444/1/06) i UE – Rosja.

Delegacja polska wskazała, iż dywersyfikacja dostaw powinna być traktowana jako część polityki zewnętrznej UE oraz, że UE powinna dążyć do wzajemności w stosunkach z Rosją. Niezbędne jest wzmocnienie nacisku na Federację Rosyjską w sprawie ratyfikacji Traktatu Karty Energetycznej i podpisania Protokołu Tranzytowego. Ponadto przedstawiciel Polski podkreślił, że decyzje dotyczące ropy i gazu nie mogą być decyzjami o charakterze politycznym, powinny mieć charakter komercyjny.

Ministrowie przyjęli konkluzje oraz przeprowadzili debatę ws. wewnętrznego rynku energii (dok. 9667/06, dok. 9668/06) w. oparciu o trzy pytania Prezydencji dotyczące:

- sposobu zapewnienia takiego rozwoju regionalnych rynków energii i współpracy regionalnej, który w dłuższej perspektywie czasowej ułatwiłby stworzenie jednolitego europejskiego rynku energii, a także zasadności stosowania różnego podejścia w odniesieniu do współpracy regionalnej na rynkach energii elektrycznej i gazu,
- sposobu zwiększenia przez Wspólnotę różnorodności źródeł energii i tras zaopatrzenia w energię oraz ewentualnego wpływu, jaki może to mieć na rozwój rynku wewnętrznego energii, a także ewentualnych kroków umożliwiających pobudzenie inwestycji koniecznych do osiągnięcia tego celu,
- planowanych na poziomie państw członkowskich działań pozwalających sprostać wezwaniu dywersyfikacji, a także potencjalnych konsekwencji narodowych strategii dywersyfikacyjnych państw członkowskich – pod względem rodzimych źródeł, dostawców, tras transportu i rozwiązań technologicznych – dla sieci energetycznych i rynków energii we Wspólnocie oraz najkorzystniejszego sposobu radzenia sobie z tymi konsekwencjami.

Polska podkreśliła, że państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie nieprzerwanych dostaw energii elektrycznej i gazu dla swoich obywateli oraz, że sama liberalizacja nie zapewni obywatelom takich dostaw w krótkiej i średniej perspektywie czasowej. Przedstawiciel RP wskazał, że mimo wzrastającej współzależności rynków gazu ziemnego i energii elektrycznej konieczne jest podkreślenie ich odmiennej specyfiki. Niezbędne jest również zapewnienie bezpieczeństwa dostaw zanim zostanie dokonana pełna integracja rynków gazu ziemnego. Zapewnienie dywersyfikacji dostaw na poziomie wspólnotowym nie zaprzecza zasadom wolnego rynku, a przeciwnie, zapobiega monopolizacji i oligopolizacji wspólnego rynku energii. Przedstawiciel RP poinformował o planowanej budowie projektu gazociągu łączącego Polskę z Norwegią oraz terminala LNG na polskim wybrzeżu Morza Bałtyckiego.

Ponadto, w trakcie Rady przyjęto konkluzje Rady ws. komunikatu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego planu działania w sprawie biomasy (dok. 9669/06) oraz wysłuchano informacji KE nt. racjonalnego wykorzystywania energii (dok. 10368/05).

W trakcie całej Prezydencji austriackiej prowadzone były również prace związane z projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego usług publicznych

w zakresie transportu pasażerskiego kolejowego i drogowego (dok. 6757/06, dok. 6757/06 ADD 1 REV 1), którego celem jest stworzenie ram prawnych dla środków interwencyjnych (praw wyłącznych i rekompensat związanych z zobowiązaniami z tytułu świadczenia usług publicznych) mających największy wpływ na konkurencję i wymianę pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz umożliwiających poprawę efektywności transportu publicznego, a także jego atrakcyjności dla pasażerów. Podczas Rady TTE 27 marca 2006 r. Ministrowie wypowiedzieli się w kwestii rozszerzenia bezpośredniego przyznawania kontraktów na regionalne lub dalekobieżne usługi transportu kolejowego na podmiejskie usługi ciężkiego transportu kolejowego, celowości objęcia możliwością bezpośredniego uzyskiwania kontraktów wszystkich usług publicznego transportu pasażerskiego, zasadności wprowadzenia dodatkowych środków zapobiegających zakłóceniu konkurencji, w przypadku gdy operatorzy po bezpośrednim uzyskaniu kontraktu zechcą konkurować na wolnym rynku w innym miejscu, a także celowości umożliwienia dalszego obowiązywania kontraktów, innych niż kontrakty przyznane na usługi publiczne przyznane w wyniku sprawiedliwej procedury przetargowej i mających ograniczony okres ważności, porównywalny z okresem ważności przewidzianym w rozporządzeniu.

Przedstawiciel RP, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM 6 września 2005 r. poparł możliwość bezpośredniego przyznawania przez państwa członkowskie kontraktów na przewozy regionalne, rozszerzenia możliwości przyznawania kontraktów bezpośrednio w transporcie kolejowym na ciężką kolej podmiejską oraz poinformował, że nie widzi konieczności rozszerzania możliwości przyznawania kontraktów bezpośrednio na wszystkie rodzaje publicznego transportu pasażerów oraz sprzeciwił się wprowadzeniu dodatkowych środków mających ograniczyć możliwość operatorów, którzy otrzymali kontrakty bezpośrednio do brania udziału w przetargach organizowanych na innych terytoriach. Poparł również koncepcję kontynuacji trwania innych rodzajów kontraktów na usługi publiczne przyznanych przed wejściem w życie rozporządzenia, pod warunkiem, że zostały one przyznane w sprawiedliwej procedurze przetargowej i że ich długość nie będzie w znaczący sposób naruszać wolnej konkurencji rynku pasażerskich przewozów publicznych.

Przeprowadzona podczas Rady debata ukierunkowała dalsze prace nad projektem rozporządzenia w grupie roboczej ds. transportu lądowego oraz COREPER, co umożliwiło przyjęcie uzgodnienia politycznego w odniesieniu do projektowanego rozporządzenia podczas Rady TTE 8-9 czerwca 2006 r. (dok. 10013/06). Rzeczpospolita Polska podczas Rady TTE 8-9 czerwca 2006 r. wyraziła swoje poparcie dla projektu rozporządzenia w

kompromisowym brzmieniu zaproponowanym przez Prezydencję oraz zaproponowała ograniczenie progu kilometrowego oraz progu kwotowego w akapicie drugim art. 5.4 do 500,000 km. Ponadto wyraziła poparcie dla, zaproponowanego w kompromisowym dokumencie Prezydencji, okresu 10 lat maksymalnej długości kontraktu przyznanego bezpośrednio (art. 5 ust. 6).

Uzgodnienie polityczne zawiera rozwiązania dotyczących interwencji władz, które z dużym prawdopodobieństwem dotkną konkurencyjność i handlu między państwami członkowskimi: koszty kompensacji i przyznawanie wyłącznych praw w zamian za wykonywanie usług użyteczności publicznej. Uprawnione władze są zobowiązane zawierać kontrakty na usługi publiczne z operatorami wykonującymi usługi publicznego transportu pasażerskiego. W projekcie przewiduje się dwa sposoby zawierania umów na usługi publiczne: poprzez zaproszenie do przetargu oraz bezpośrednio przyznawanie. Władze państw członkowskich mogą również ustanowić ogólne reguły w kwestii maksymalnych taryf.

Rada osiągnęła uzgodnienie polityczne po tym, jak Prezydencja przedstawiła kolejną kompromisową propozycję wprowadzającą zapisy:

- przyznające kompetencję właściwym władzom do decydowania o bezpośrednim przyznaniu kontraktów w transporcie kolejowym, włączając w to ciężką kolej podmiejską;
- umożliwiające państwom członkowskim stosowania postanowień tego rozporządzenia do usług powszechnych śródlądowego transportu pasażerskiego;
- umożliwiające właściwym władzom podjęcie decyzji o bezpośrednim przyznaniu kontraktów na usługi publiczne, których średnia wartość roczna wynosi mniej niż 1,7 mln EUR lub które dotyczą świadczenia usług transportowych na odległość mniejszą niż 500 000 kilometrów (w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw eksploatujących nie więcej niż 20 pojazdów);
- zobowiązujące władze do udzielenia informacji i uzasadniania decyzji o bezpośrednim przyznaniu kontraktu, zwiększając tym samym transparentność;
- ustalające długość kontraktu dla kolei, w przypadku bezpośredniego przyznawania, na 10 lat oraz uprawniające właściwy organ do odmowy udziału operatorów, w szczególnych okolicznościach, w przetargu organizowanym przez nich, jeśli więcej

niż połowa kontraktów podpisana przez tych operatorów nie została przyznawana w zgodzie z tym rozporządzeniem;

- ustalające wejście w życie rozporządzenia 3 lata po jego publikacji w dzienniku urzędowym UE i okres przejściowy 12 lat, dający sektorowi publicznego transportu pasażerskiego w sumie 15 lat na dostosowanie się do nowych ram prawnych.

Kolejnym projektem, nad którym prace toczyły się podczas całej Prezydencji austriackiej był projekt rozporządzenia Rady w sprawie utworzenia wspólnego przedsiębiorstwa w celu realizacji nowej generacji europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym SESAR przewidującym utworzenie Wspólnego Przedsięwzięcia (ang. *Joint Undertaking*) SESAR, które pozwoli na zapewnienie spójności projektu SESAR (zakładającym rozwój nowej generacji systemu zarządzania ruchem lotniczym w Europie) i umożliwi współpracę pomiędzy Wspólnotą, państwami członkowskimi a innymi instytucjami i organami, zarówno publicznymi, jak i prywatnymi.

Podczas Rady TTE 27 marca 2006 r. ministrowie wysłuchali również sprawozdania Prezydencji z postępu prac nad projektem (dok. 15143/05, 15143/05 COR 1, 7101/06). Rada omówiła system SESAR, podkreślając, że modernizacja systemu zarządzania ruchem lotniczym jest wyjątkowo istotna, zwłaszcza, że oznacza wpływ na bezpieczeństwo i środowisko. Podkreślono, że konieczne jest wdrożenie systemu najpóźniej do 2007 r. przy jednoczesnym zachowaniu przez Radę kontroli na poziomie politycznym nad systemem SESAR. Projekt na poziomie operacyjnym będzie stanowił bazę, na podstawie której Rada podejmie decyzję.

Na kolejnym posiedzeniu Rady Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM dn. 20 grudnia 2005 r., poparła przyjęcie podejścia ogólnego w odniesieniu do projektu.

Podczas posiedzenia Rady TTE, które odbyło się 27 marca 2006 r. w Brukseli (porządek obrad: dok. 7573/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 24 marca 2006 r., obok ww. projektów aktów prawnych omówiono również dalsze zagadnienia z dziedziny transportu.

Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok. 7677/06), m. in.:

- projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy – porozumienie polityczne,

- projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (eurowinieta).

Ponadto, Rada przyjęła podejście ogólne w odniesieniu do projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa (dok. 12588/05, dok. 7148/06, W. dok. 2006/7, dok. DS 238/06), którego celem jest zastąpienie rozporządzenia Rady i Parlamentu Europejskiego (WE) 2320/2002, wyjaśnienie, uproszczenie i harmonizacja wymogów legislacyjnych dotyczących zwiększenia bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym oraz przedstawienie wspólnych zasad dotyczących zabezpieczenia lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji., a także stworzenie podstawy do wspólnej interpretacji Załącznika 17 do Konwencji Chicagowskiej o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym z 1944 roku. Przedstawiciel RP, zgodnie ze stanowiskiem przyjętym przez KERM 7 października 2005 r. podkreślił, że w obecnym kształcie rozporządzenie będzie miało zbyt szeroki zakres zastosowania, co jest spowodowane głównie wykreśleniem definicji *portu lotniczego*, która znajdowała się w pierwotnej wersji projektu oraz dużym kręgiem adresatów określonych w art. 2 ust. 1. Poinformował również, że RP stoi na stanowisku, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ust. 3 powinny różnicować kryteria zastosowania rozporządzenia w zależności od statusu lotniska, charakteru i rodzaju wykonywanych operacji, natężenia ruchu itp.

Podczas posiedzenia Rady Rzeczpospolita Polska poparła jednogłośnie przyjęcie przez Radę konkluzji Rady oraz decyzji upoważniającej Komisję do negocjowania z Federacją Rosyjską rozwiązania kwestii opłat za przeloty nad Syberią (dok. 7444/06, DS 241/06).

Ministrowie wypowiedzieli się również w sprawie Przeglądu strategii UE zrównoważonego rozwoju EU SDS (dok. 15796/05, dok. 6965/06). Rzeczpospolita Polska zaprezentowała stanowisko w wersji uzgodnionej przez KERM 16 marca 2006 r.

Rada wysłuchała również:

- prezentacji KE nt. śródkresowego przeglądu programu działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego „Zmniejszenie o połowę liczby ofiar wypadków drogowych na obszarze Unii Europejskiej do roku 2010” (dok. 6793/06),
- informacji Prezydencji nt. nieoficjalnego posiedzenia ministrów poświęconego bezpieczeństwu ruchu drogowego (Bregenz, 2-3 marca 2006 r.) (dok. DS 221/06),

- prezentacji KE nt. komunikatu Komisji w sprawie promocji żeglugi śródlądowej „Naiades” - Zintegrowany Europejski Program Działań na Rzecz Żeglugi Śródlądowej (dok. 5583/06),
- informacji Prezydencji nt. posiedzenia wysokiego szczebla poświęconego żegludze śródlądowej (Wiedeń, 14-15 lutego 2006 r.),
- informacji KE ws. Negocjacji UE-USA dotyczących umowy w sprawie transportu lotniczego,
- informacji KE na temat przygotowania WE do Konferencji Dyrektorów Generalnych Lotnictwa Cywilnego w sprawie globalnej strategii dla bezpieczeństwa lotnictwa, ICAO, Montreal, 20-22 marca 2006 r.
- informacji KE na. kluczowych elementów umowy koncesyjnej Globalny System Nawigacji Satelitarnej (GNSS)

Podczas, posiedzenia Rady TTE, które odbyło się 8 i 9 czerwca 2006 r. w Luksemburgu (porządek obrad: dok. 9978/06), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 6 czerwca 2006 r., obok powyżej omówionych projektów aktów prawnych omówiono również dalsze zagadnienia z dziedziny transportu, telekomunikacji i energii.

Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok. 10098/06), m. in.:

- projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą,
- projekt decyzji Rady w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Wielostronnej Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, a Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Republiką Bułgarii, Republiką Chorwacji, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Rumunią, Serbią i Czarnogórą i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego (WEOL).

Następnie ministrowie wypowiedzieli się w odniesieniu do decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej protokołu w sprawie wdrożenia Konwencji Alpejskiej w dziedzinie transportu – protokół transportowy (dok. 9832/06, dok. 9229/06), który ustala zasady i środki skierowane na osiągnięcie zrównoważonego transportu poprzez

regulację ruchu w regionie Alp i jednocześnie zapewnienie wysokiego bezpieczeństwa i standardów chroniących środowisko. Rzeczpospolita Polska, zgodnie z informacją Rządu przyjętą przez KERM 13 maja 2005 r. wyraziła milczące poparcie dla przyjęcia projektu aktu prawnego. Jednakże, z uwagi na sprzeciw Włoch, które zostały poparte przez szereg innych państw członkowskich, Rada zdecydowała o odłożeniu przyjęcia projektu na jedną z kolejnych Rad.

Podczas posiedzenia Rady przyjęto również podejście ogólne w odniesieniu do projektu dyrektywy PE i Rady zmieniającej dyrektywę 2002/59/WE ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków (dok. 5171/06, 9207/06, 9861/06), która przewiduje wprowadzenie zmian do Rady i PE (WE) 2002/59 w zakresie zapewnienia w lepszy sposób bezpieczeństwo statków morskich i ochronę środowiska morskiego, harmonizacji wprowadzenia w poszczególnych państwach członkowskich planów tzw. miejsc schronienia, co gwarantować będzie jednolite ich wdrażanie, wprowadzenia systemu wymiany informacji dot. bezpieczeństwa żeglugi w zakresie krajowych systemów *SafeSeaNet* oraz przygotowania wspólnotowych ram prawnych dla przyszłego rozwoju technologicznego.

Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu, przyjętym przez KERM 27 stycznia 2006 r., poparła, co do zasady, zaproponowany przez Prezydencję kompromisowy projekt dyrektywy wskazując, że uwzględnia on wcześniej zgłaszane uwagi RP do pierwotnej propozycji Komisji. Przedstawiciel Polski wskazał również na potrzebę zapewnienia wsparcia wspólnotowego (w ramach Europejskiego Funduszu Rybołówstwa) dla częściowego pokrycia kosztów zainstalowania tych urządzeń, o czym mowa w końcowym zdaniu punktu 5 preambuły oraz na potrzebę zachowania proponowanych przez Prezydencję, zapisów w Aneksie II (I) dotyczących terminów obowiązkowego wyposażania w te urządzenia statków o różnej długości (24-45 m – do 3 lat, 18-24 m do 4 lat i 15- 18 m do 5 lat, licząc od wejścia dyrektywy w życie).

Podczas posiedzenia Rady przeprowadzona została dyskusja w obszarze telekomunikacji - wprawdzie omawiane były w tej części porządku obrad dokumenty pozalegisłacyjne, niemniej jednak są one niezwykle istotne ze względu na konsekwencje w zakresie przyszłych zmian prawnych w obszarze rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz biorąc pod uwagę priorytety nadchodzącej Prezydencji fińskiej (przedstawione w dokumencie *Preliminary Agenda for Finland's Presidency of the EU* z 22 maja 2006 r.).

Komisja Europejska przedstawiła:

- przyjęty przez KE 15 lutego 2006 r. „*Komunikat do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie interoperacyjności paneuropejskich usług administracji elektronicznej*” (dok. 6420/06 TELECOM 7; COM(2006) 45 końcowy). Stanowisko Rządu do tego dokumentu KERM zatwierdził w dniu 24 marca 2006 r.;
- przyjęty przez KE 26 kwietnia 2006 r. Komunikat „*i2010 - Plan działania na rzecz e-administracji*” (dok. 8688/06 TELECOM 33 SOC 188; COM(2006) 173 końcowy). Stanowiska Rządu do ww. dokumentu KERM przyjął 19 maja 2006 r.

Debata jawna, jaka miała miejsce w tym punkcie porządku obrad, dotyczyła przede wszystkim przygotowanego przez Prezydencję austriacką tekstu Konkluzji Rady ws. eAdministracji dla wszystkich Europejczyków (dok. 9803/06 TELECOM 51 SOC 270) i zakończona została jego przyjęciem. Zgodnie z instrukcją oraz ww. stanowiskami Rządu, Przedstawiciel Polski wyraził poparcie dla tekstu Konkluzji Rady, a w szczególności priorytetów zdefiniowanych w Komunikatach KE, które odpowiadają założeniom dokumentów strategicznych Rządu RP a w szczególności - Planu Informatyzacji Państwa na rok 2006.

W trakcie posiedzenia czerwcowej Rady TTE odbyła się również debata o charakterze kierunkowym ws. przyszłych wyzwań regulacyjnych w zakresie łączności elektronicznej (dok. 6700/06 TELECOM 11 ; 8485/06 TELECOM 31). Zgodnie z wytycznymi Prezydencji austriackiej (dok. 7828/06 TELECOM 28) dyskusja dotyczyła priorytetów przeprowadzanego w 2006 r. przeglądu wspólnotowych ram regulacyjnych dla łączności elektronicznej oraz stopnia harmonizacji polityki UE wobec kwestii zarządzania widmem częstotliwości radiowych. Przedstawiciel RP podkreślił zgodnie z instrukcją, iż nowe dyrektywy komunikacyjne z 2002 r. nie wymagają zasadniczych zmian, należy unikać nadmiernego regulowania obszarów, które mogą być wrażliwe ze względu na swoją niedojrzałość (nowe technologie) oraz stwierdził, iż przyszłe regulacje wspólnotowe powinny uwzględniać specyfikę rozwojową rynków krajowych i zachować zasadę neutralności technologicznej.

Zapisy zawarte w zrealizowanej instrukcji w tym punkcie stanowiły bezpośrednią pochodną stanowiska Rządu w odniesieniu do komunikatów Komisji Europejskiej:

- *Rynkowe podejście do zarządzania spektrum częstotliwości w Unii Europejskiej* (COM(2005) 400 końcowy) przyjętego na posiedzeniu KERM w dniu 25 października 2005 r.

- „Komunikat KE na temat przeglądu rynku w ramach ram prawnych UE konsolidujących wewnętrzny rynek komunikacji elektronicznej” (dok. 6114/06 TELECOM 5; COM(2006) 28 końcowy) – przyjętego przez KERM w dniu 10 marca 2006 r.

W pkt. 8 posiedzenia Rady TTE w dniu 8-9 czerwca 2006 r. odbyła się także wstępna wymiana poglądów nt. bezpieczeństwa sieci i informacji w oparciu o wytyczne przygotowane przez Prezydencję austriacką (dok. 9205/06 TELECOM 45, dok. 9713/06 TELECOM 49). Zgodnie z informacją przekazaną przez Prezydencję fińską oczekuje się przyjęcia w grudniu 2006 r. rezolucji Rady w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji oraz zatwierdzenia dalszych kierunków przyszłej polityki, priorytetów i narzędzi umożliwiających zajęcie się wyzwaniami dla bezpieczeństwa w społeczeństwie informacyjnym.

Rada przyjęła również:

- projekt konkluzji Rady ws. śródkresowego przeglądu programu działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego: „Zmniejszenie o połowę liczby ofiar wypadków drogowych na obszarze Unii Europejskiej do roku 2010” (dok. 9835/06),
- projekt konkluzji Rady ws. komunikatu Komisji w sprawie promocji żeglugi śródlądowej „NAIADES” – Zintegrowany europejski program działań na rzecz żeglugi śródlądowej (dok. 9977/06),
- informację KE nt. kluczowych elementów kontraktu koncesyjnego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS Galileo),
- informację KE nt. negocjacji UE – USA oraz UE – Rosja ws. przelotów nad Syberią,
- raport z postępu z prac nad projektem rozporządzenia rozszerzającym kompetencje EASA - *European Aviation Safety Agency (Wniosek w sprawie rozszerzenia kompetencji EASA)*;
- informację Prezydencji na temat przebiegu *Europejskiego Szczytu Lotniczego*, który odbył się w Salzburgu w dniach 4-5 maja 2006 roku;
- informację KE na temat utworzenia czarnej listy przewoźników lotniczych. Zdaniem KE lista ta sprawiła m.in., że władze lotnicze krajów trzecich zaczęły bardziej troszczyć się o spełnianie międzynarodowych wymogów z zakresu bezpieczeństwa lotniczego przez nadzorowanych przez nie przewoźników;

- informację Prezydencji na temat niedawnego orzeczenia ETS o niezgodności z prawem wspólnotowym umowy o PNR między UE a USA. KE poinformowała, że jest w kontakcie ze stroną amerykańską i dąży do jak najszybszego zawarcia nowej umowy w ramach III filaru. Ministrowie potwierdzili wolę szybkiego zawarcia takiej umowy;
- sprawozdanie Prezydencji z postępu w odniesieniu do projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli państwa portu (nowelizacja) (dok. 5632/06, dok. 9448/06).

Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

W trakcie Prezydencji austriackiej Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych odbyła trzy spotkania:

- 21 lutego 2006 r.,
- 27-28 kwietnia 2006 r. oraz
- 1-2 czerwca 2006 r.

Prezydencja austriacka skupiła się na kilku najważniejszych problemach, które były przedmiotem obrad większości posiedzeń:

- Projekcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II),
- Projekcie decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu dowodowego (END) dotyczącego przedmiotów, dokumentów i danych, stosowanego w postępowaniach w sprawach karnych,
- Inicjatywie Republiki Francuskiej na rzecz zmiany decyzji Rady zmieniającej załącznik 12. Wspólnych Instrukcji Konsularnych i załącznik 14a. Wspólnego Podręcznika w sprawie pobierania opłat odpowiadających kosztom administracyjnym rozpatrywania wniosków wizowych.

Trwające od 2003 r. prace nad projektem rozporządzenia w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych, w których występuje element zagraniczny, weszły w okresie Prezydencji austriackiej w fazę końcową. Na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 21 lutego 2006 r. udało się wstępnie osiągnąć porozumienie w odniesieniu do propozycji Prezydencji (dok. 6165/06) z wyjątkiem kwestii naruszenia prywatności i dóbr osobistych. Następnie, podczas spotkania Rady w dniach 27-28 kwietnia 2006 r., pracowano nad nową wersją projektu przedłożoną przez Prezydencję (dok. 8416/06), która uwzględniała postulaty zgłaszane przez stronę polską, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 17 marca 2006 r. Z uwagi na sprzeciw ze strony Estonii i Łotwy projekt został ponownie przedłożony pod obrady ministrów, którzy w dniach 1-2 czerwca 2006 r. ostatecznie przyjęli przedmiotowe rozporządzenie (dok. 9143/06 i 9417/06).

Innym istotnym aktem prawnym omawianym przez Radę w okresie Prezydencji austriackiej była decyzja ramowa w sprawie europejskiego nakazu dowodowego dotyczącego przedmiotów, dokumentów i danych, stosowanego w postępowaniach w sprawach karnych. W trakcie kolejnych spotkań Rady głównym problemem negocjacyjnym było przewyższenie stanowiska Niemiec które, wskazując na trudności związane z wdrożeniem na szczeblu federalnym europejskiego nakazu aresztowania, skutecznie blokowały przyjęcie projektu przez Radę. Dopiero w dniach 1-2 czerwca 2006 r. osiągnięto porozumienie polityczne wobec projektu (dok. 9516/06), przy czym dalsze prace nad instrumentem dotyczyć będą treści formularza o przekazaniu przedmiotów, dokumentów i danych (załącznik do decyzji ramowej) oraz zapisów preambuły. Stanowisko Rządu w tej sprawie zostało przyjęte na posiedzeniu KERM w dniu 30 listopada 2004 r.

Ważnym elementem dyskusji nad forum Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w pierwszym półroczu 2006 była inicjatywa Francji na rzecz modyfikacji Wspólnych Instrukcji Konsularnych i Wspólnego Podręcznika w sprawie pobierania opłat odpowiadających kosztom administracyjnym rozpatrywania wniosków wizowych Schengen. Dopiero na posiedzeniu Rady w dniach 27-28 kwietnia 2006 r. udało się przyjąć rozwiązanie satysfakcjonujące RP (dok. 8478/06), która od samego początku prac nad tym projektem starała się o uwzględnienie aspektów „wschodniego wymiaru” polityki migracyjnej Unii Europejskiej, szczególnie w celu umożliwienia stosowania wyłączeń od podwyższenia, zgodnie z projektem francuskim, cen wiz Schengen dla obywateli krajów trzecich. Stanowisko Rządu w tej sprawie zostało przyjęte na posiedzeniu KERM w dniu 22 listopada 2005 r. Formalne przyjęcie niniejszego aktu prawnego nastąpiło natomiast na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dn. 1-2 czerwca 2006 r. (dok. 8558/06 i 8869/06).

Na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 21 lutego 2006 r. w Brukseli, na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 17 lutego 2006 r., przyjęto istotny akt prawny, czyli dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającą dyrektywę 2002/58/WE. Przepis ten ma na celu poważne usprawnienie działań operacyjnych organów odpowiedzialnych za zwalczanie przestępczości zorganizowanej, w tym terroryzmu.

Dyskutowano wówczas także kwestie przyszłych podstaw prawnych dla Systemu Informacji Schengen II generacji (SIS II) (dok. 5991/06), procedurę postępowania w przyszłości z wnioskami legislacyjnymi zawierającymi propozycje dotyczące rozwoju polityki w zakresie prawa karnego (dok. 6466/06), wzmocnienie unijnych struktur współpracujących z krajowymi służbami azylowymi w celu propagowania współpracy (dok. 6520/06), projekt listy bezpiecznych krajów pochodzenia (dok. MIGRAPOL 119), rozwój Europejskiej Sieci Migracji (15240/05) oraz sprawy bezpieczeństwa w kontekście Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej w Niemczech w 2006 r.

W dniach 27-28 kwietnia 2006 roku w Luksemburgu odbyło się kolejne posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (porządek obrad: dok. 14989/05), na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 26 kwietnia 2006 r.

Ministrowie dyskutowali także projekt decyzji ramowej w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (dok. 8496/1/06), wniosek dotyczący decyzji ramowej w sprawie niektórych praw proceduralnych w postępowaniu karnym w Unii Europejskiej (dok. 8466/06), projekt decyzji ramowej w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania w odniesieniu do wykonywania kar (dok. 8426/06) oraz kwestie poprawy współpracy w zakresie walki z handlem ludźmi (dok. 7945/06 i 8647/06), współpracy międzynarodowej dotyczącej problematyki wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (dok. 8487/06, 8488/06 i 7725/1/06), projekt listy bezpiecznych krajów pochodzenia, przyszłość „Dialogu ONZ na wysokim szczeblu w sprawie migracji międzynarodowej i rozwoju”, zagadnienia związane ze współpracą sądową w sprawach cywilnych analizowane w innych projektach instrumentów Wspólnoty (dok. 8254/06), planowane uruchomienie systemu N-Lex (dok. 8293/06 i 7672/06) oraz przyszłe podstawy prawne dla SIS II (dok. 6182/2/06, 8257/06, 8484/1/06, 8537/06 i 8610/06). Nastąpiło również wstępne uzgodnienie tekstu Porozumienia między Unią Europejską a Islandią i Norwegią w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi UE a Islandią i Norwegią (dok. 8649/06 i 5653/3/06). Ponadto Komisja Europejska dokonała wstępnej prezentacji koncepcji tworzenia wspólnych ośrodków ubiegania się o wizy Schengen.

Podczas posiedzenia nie osiągnięto zasadniczego w dyskusji nad projektami decyzji Rady w sprawie poprawy współpracy policyjnej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w szczególności na granicach wewnętrznych oraz zmieniającej Konwencję Wykonawczą Schengen (dok. 8459/06), ani też decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych

osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (dok. 8175/2/06).

W dniach 1-2 czerwca 2006 r. w Luksemburgu odbyło się kolejne posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, na które instrukcja została uzgodniona przez KERM w dniu 31 maja 2006 r.

Przyjęto wówczas ogólne polityczne porozumienie wobec części normatywnej projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (dok. 9853/06 i 9886/06). Prace nad preambułą do projektu rozporządzenia będą kontynuowane w ramach prezydencji fińskiej. Przyjęte rozwiązanie zgodne jest ze stanowiskiem Rządu określonym przez KERM w dn. 5 kwietnia 2006 r.

W kontekście legislacyjnym dyskutowano ponadto projekt decyzji ramowej Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych skazujących na karę pozbawienia wolności lub środków polegających na pozbawieniu wolności do celów ich wykonywania w Unii Europejskiej (dok. 9220/06 i 7570/06), projekt decyzji ramowej Rady w sprawie niektórych praw procesowych w postępowaniu karnym w Unii Europejskiej (dok. 9600/06 i 12902/04) oraz projekt decyzji Rady dotyczącej uzgodnień w zakresie współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich (dok. 9859/06 i 9606/1/06).

Rada przyjęła także uzgodnioną wersję tekstu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego Rady określającego podstawy prawne dla przyszłego Systemu Informacji Schengen II generacji (dok. 9809/1/06, 9809/2/06 REV 2, 5709/05/06, 15058/05). Rzeczpospolita Polska poparła projekt tego rozporządzenia zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym na posiedzeniu KERM w dniu 12 lipca 2005 r. Rozporządzenie w sprawie SIS II stanowi poważny krok na drodze do pełnego rozszerzenia strefy Schengen o „nowe” państwa członkowskie Unii Europejskiej. Zawarto w nim warunki i procedury technicznej obsługi przyszłego Systemu oraz rozwiązania instytucjonalne odnoszące się do obsługi nowego Systemu.

Przedmiotem obrad Ministrów były również kwestie ochrony porządku publicznego z użyciem informacji wywiadowczych, sprawozdanie z realizacji strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem/Plan działania i strategia UE w sprawie radykalizacji postaw i rekrutacji (dok. 9586/06), problematyka przyszłości Europolu (dok. 9670/1/06) oraz środki

bezpieczeństwa podjęte w związku z Mistrzostwami Świata w Piłce Nożnej i innymi dużymi imprezami sportowymi. Ponadto Rada przyjęła konkluzje w sprawie wyznaczenia priorytetów UE w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, oparte na ocenie zagrożenia przestępczością zorganizowaną (OCTA (dok. 8489/3/06) oraz szeroko odniosła się do problematyki stosunków zewnętrznych w ramach wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (dok. 9377/1/06, 8501/06, 9360/06, 9272/06, 9370/1/06, 9305/1/06, 9223 /06, 9378/1/06, 9122/06).

W trakcie posiedzenia Komisja Europejska zaprezentowała informację dotyczącą dalszych działań po szczycie w Hampton Court w kontekście realizacji priorytetowych działań w dziedzinie migracji oraz kolejną już informację w sprawie wspólnych ośrodków składania wniosków wizowych.

WSPÓLPRACA Z SEJMEM I SENATEM

Poniższy rozdział opisuje działania Rządu podjęte podczas Prezydencji austriackiej, związane z realizacją ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. nr 52, poz. 515), znowelizowanej ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. nr 160, poz. 1342).

Ustawa zobowiązuje Rząd do informowania Sejmu i Senatu RP oraz zasięgania ich opinii w kwestiach związanych z realizacją polityki europejskiej. Obowiązki te dotyczą przede wszystkim:

- przekazywania dokumentów otrzymywanych z Sekretariatu Generalnego Rady UE;
- prezentowania stanowiska wobec projektów aktów prawnych UE (a w uzgodnionych przypadkach także wobec propozycji legislacyjnych, które jeszcze nie otrzymały ostatecznego kształtu projektu aktu prawnego) celem zasięgnięcia opinii;
- zasięgania opinii o stanowiskach w sprawie projektów aktów prawnych, które będą przedmiotem dyskusji podczas poszczególnych posiedzeń formacji Rady UE;
- uzyskania opinii o kandydatach na wybrane stanowiska w instytucjach UE.

Szczegółowy opis poszczególnych elementów składających się na system współpracy Rządu z Parlamentem został opisany poniżej. Syntetycznie scharakteryzowana została również kwestia składanych przez Rząd zastrzeżeń parlamentarnych (bezpośrednio powiązana z obowiązkami dotyczącymi zasięgania opinii w sprawie projektów aktów prawnych), a także dostępności polskich wersji językowych projektów aktów prawnych Unii Europejskiej.

Należy ponadto podkreślić, że w celu zapewnienia właściwej realizacji postanowień ustawy po stronie administracji rządowej, Komitet Europejski Rady Ministrów przyjął dokument pt. *Opis sposobu realizacji zobowiązań wynikających z ustawy z dnia 11 marca 2004 r.* Obowiązujący obecnie kształt tego dokumentu został zaakceptowany przez KERM 2 września 2005 r. w związku z koniecznością dostosowania procedury do nowelizacji ustawy, która weszła w życie 8 września 2005 r.

Przekazywanie dokumentów UE

Zgodnie z art. 4, art. 5, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 7 oraz art. 9a ust. 2 ustawy, wszystkie dokumenty podlegające konsultacjom z państwami członkowskimi oraz dokumenty

o charakterze informacyjnym, które zostały przekazane Rzeczypospolitej Polskiej przez Sekretariat Generalny Rady UE w ramach systemu U32, są niezwłocznie wysyłane do Sejmu i Senatu drogą elektroniczną w ramach systemu „koordynacja”. Dotyczy to w szczególności projektów aktów prawnych UE, białych i zielonych ksiąg, komunikatów KE oraz ich ocen sformułowanych przez organy UE, planów pracy Rady Unii Europejskiej, rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej oraz ich ocen dokonanych przez PE i Radę UE, projektów umów międzynarodowych, projektów decyzji przedstawicieli państw członkowskich, projektów aktów niemających mocy prawnej oraz projektów aktów mających znaczenie dla wykładni i stosowania prawa UE, a także sprawozdań z poszczególnych posiedzeń formacji Rady UE.

Dodatkowo w formie pisemnej Rząd przekazuje jedynie najważniejsze spośród powyższych dokumentów (np. takie jak plany prac Rady UE oraz Komisji Europejskiej). Natomiast wyłącznie w formie pisemnej przekazuje te, które nie są przekazywane przez SG Rady drogą elektroniczną (akty Unii Europejskiej mające znaczenie dla wykładni lub stosowania prawa Unii Europejskiej – zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy).

W ramach realizacji tego zadania, Urząd KIE przekazał do Sejmu i Senatu w pierwszej połowie 2006 r. około 12 888 dokumentów, w tym 217 projektów aktów prawnych zaproponowanych przez Komisję Europejską. W formie pisemnej, w trybie art. 7 pkt 4 ustawy, UKIE przekazał 21 dokumentów.

Stanowiska Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych

Ustawa nakłada na Rząd obowiązek przekazania do Sejmu i Senatu projektów stanowisk w odniesieniu do przesłanych Rzeczypospolitej Polskiej projektów aktów prawnych UE. Państwom członkowskim formalnie przekazywane są projekty aktów prawnych przyjmowane przez Radę UE lub przez Radę UE przy udziale PE. W związku z tym obowiązek określony w art. 6 ustawy dotyczy projektów aktów prawnych, które są formalnie przekazywane Rzeczypospolitej Polskiej przez SG Rady UE w ramach systemu U32. Spośród dokumentów przyjmowanych przez Radę UE za projekty aktów prawnych uznaje się te dokumenty, w stosunku do których Rada UE funkcjonuje jako prawodawca zgodnie z art. 7 Regulaminu Rady⁵.

⁵ Decyzja Rady nr 2004/338/WE, Euratom z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Rady (Dziennik Urzędowy UE L 106/22).

W pierwszej połowie 2006 r. Urząd KIE przekazał do Sejmu i Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej 218 projektów stanowisk Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych UE w trybie art. 6 ustawy⁶.

W ramach realizacji postanowień ustawy przyjęto specjalne tryby postępowania w sprawach związanych z postępowaniami ochronnymi w imporcie towarów do UE (postępowania antydumpingowe i antysubsydyjne) oraz w sprawach związanych z aktami prawnymi ustanawiającymi sankcje międzynarodowe. Obydwa tryby postępowania zostały uzgodnione w celu ograniczenia konieczności zgłaszania przez RP zastrzeżeń parlamentarnych, gdyż takie projekty aktów prawnych mają w UE pilny charakter. Tryb ten zakłada prezentację przez Rząd stanowiska kierunkowego w danej kwestii (w trybie art. 8 ustawy) i zasięgnięcie opinii Parlamentu jeszcze na etapie prac nad propozycją aktu prawnego w strukturach KE. Następnie, gdy propozycja jest formalnie przedstawiana w formie dokumentu COM, Rząd przekazuje do Parlamentu (w „pilnym” trybie art. 6 ust. 4 ustawy) potwierdzenie dotychczasowego stanowiska.

Rząd przedłożył Sejmowi i Senatowi w trybie art. 8 ustawy 10 informacji na temat toczących się postępowań antydumpingowych i antysubsydyjnych oraz 1 informację na temat propozycji ustanowienia instrumentów sankcyjnych.

Zasięganie opinii przed rozpatrzeniem aktu prawnego w Radzie UE i przedstawianie informacji o stanowisku Rządu.

Art. 9 ust. 1 zobowiązuje Rząd do pisemnej prezentacji – celem uzyskania opinii Parlamentu – stanowisk, jakie zamierza zająć podczas posiedzeń poszczególnych formacji Rady UE w związku z omawianiem na tych forach projektów aktów prawnych. W tym trybie Rząd zaprezentował informacje w związku z 26 posiedzeniami formacji Rady UE.

Zastrzeżenia parlamentarne

Przedstawiciele Rządu uczestniczący w posiedzeniach Komitetów Stałych Przedstawicieli COREPER I i II oraz Rady UE zgłaszali zastrzeżenia parlamentarne w stosunku do projektów aktów prawnych, w sprawie których nie została wyrażona opinia w trybie art. 6 ust. 3 ustawy (także w związku z art. 10 ust. 1). Zastrzeżenia parlamentarne zgłaszane są również wówczas,

⁶ Różnica między liczbą przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej w pierwszym półroczu 2006 r. projektów aktów prawnych UE a liczbą przekazanych do Parlamentu w tym samym okresie projektów stanowisk Rządu wynika z faktu, że w czasie Prezydencji austriackiej przesyłane były do Parlamentu również projekty aktów prawnych UE dotyczące projektów aktów prawnych przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej w drugiej połowie 2005 r. Odpowiednio projekty stanowisk Rządu do aktów nadesłanych Rzeczypospolitej Polskiej pod koniec Prezydencji austriackiej zostaną przekazane do Parlamentu w II połowie 2006 r.

gdy spełnione są łącznie dwa warunki: po pierwsze opinia wyrażona w trybie art. 9 ust. 1 była odmienna od stanowiska, które prezentował Rząd i po drugie KERM (w uzasadnionych przypadkach Rada Ministrów) nie podjął decyzji utrzymującej lub modyfikującej dotychczasowe stanowisko Rządu. W czasie Prezydencji austriackiej Rząd złożył zastrzeżenia parlamentarne w odniesieniu do 22 projektów aktów prawnych.

Opinie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP i Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP

Opinie Sejmu i Senatu w sprawie projektów aktów prawa UE wyrażone w trybie art. 6 ust. 3, lub art. 9 ust. 1 ustawy oraz w sprawie stanowisk Rządu wyrażone w trybie art. 8 ustawy są przekazywane Członkom KERM.

W związku z realizacją art. 10 ustawy, w przypadku gdy opinie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP były zbieżne z projektami stanowisk Rządu, zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy stanowiły one podstawę stanowiska Rządu. Natomiast ogółem w 6 przypadkach Rząd podejmował działania związane z przyjęciem przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP opinii odbiegających od stanowisk zaproponowanych przez Rząd.

Opinie odmienne od stanowisk proponowanych przez Rząd dotyczyły czterech projektów aktów prawnych COM (2005) 683⁷ i (2006) 015⁸, 042⁹ i 066¹⁰, przedstawionych w trybie art. 6 oraz dwóch informacji o stanowisku Rządu przedstawionych w trybie art. 8 ustawy – COM (2004) 492¹¹ oraz COM (2004) 494¹².

W przypadku dokumentów COM (2006) 015 i 066 Rząd przedstawił w trybie art. 8 w powiązaniu z art. 10 ust. 1 informacje o stanowisku, uwzględniając opinie Komisji. W przypadku dokumentu COM (2006) 042 Rząd częściowo uwzględnił opinię, natomiast w przypadku COM (2006) 683 Rząd podtrzymał swoje pierwotne stanowisko.

⁷ Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy pojazdów, zmieniające dyrektywę 72/306/EWG WE

⁸ Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny zagrożenia powodziowego i zarządzania nim

⁹ Projekt rozporządzenia Rady (Euratom) ustanawiającego zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007-2011)

¹⁰ Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw

¹¹ Projekt rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne zasady dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności

¹² Projekt rozporządzenia Rady ustanawiającego Fundusz Spójności

W przypadku informacji o stanowisku Rządu COM (2004) 492 oraz 494 Rząd nie uwzględnił opinii Komisji.

Opiniowanie kandydatur na stanowiska w UE

Zgodnie z postanowieniami art. 12 i 13 ustawy Rząd ma obowiązek zasięgnięcia opinii Sejmu RP w sprawie osób kandydujących na wybrane stanowiska w instytucjach Unii Europejskiej.

W okresie Prezydencji austriackiej Komisji do Spraw UE Sejmu RP przedstawione zostały propozycje kandydatur na stanowiska członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

Przyjęta przez Radę Ministrów lista 21 kandydatów na członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego została odrzucona przez Komisję ds. Unii Europejskiej Sejmu na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 2006 r. Komisja powróciła do sprawy na 26 posiedzeniu w dniu 21 czerwca 2006 r. W opinii nr 33 w sprawie zaopiniowania kandydatów na członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres 2006-2010, Komisja pozytywnie zaopiniowała 18 zaproponowanych kandydatów. Negatywnie zaopiniowała 3 kandydatów wyłonionych przez organizacje pozarządowe, związki i porozumienia organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w ustawie o działalności pożytku publicznego i wolontariacie.

Komisja zaproponowała rozszerzenie listy kandydatów o 3 osoby przedstawione Komisji przez Rząd, ale które nie zostały ostatecznie zarekomendowane. Komisja pozytywnie zaopiniowała te kandydaty.

Rada Ministrów przygotowała listę kandydatów na członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego uwzględniającą 33 Opinię Komisji ds. Unii Europejskiej Sejmu RP.

WYKONYWANIE PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Prace nad ustawami wykonującymi prawo UE

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem w Unii Europejskiej, Rada Ministrów jest zobowiązana nie później niż 3 miesiące przed upływem terminu implementacji wynikającego z prawa Unii Europejskiej wnieść do Sejmu projekt ustawy wykonującej odnośny akt prawa UE. Jeżeli termin implementacji przekracza 6 miesięcy, Rada Ministrów wnosi do Sejmu projekt ustawy odpowiednio 5 miesięcy przed jego upływem. (art. 11 ust. 2 ustawy). Art. 11 ust. 3 ustawy przewiduje, że w szczególnych przypadkach Rada Ministrów może, po zasięgnięciu opinii organu właściwego zgodnie z regulaminem Sejmu, wnieść projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej bez zachowania terminów wskazanych w ust. 1 i 2 art. 11 ustawy.

W związku z nałożonym na Urząd Komitetu Integracji Europejskiej zobowiązaniem do koordynowania prac dostosowawczych w zakresie prawa UE, sporządzane są harmonogramy prac legislacyjnych, zatwierdzane przez Komitet Europejski Rady Ministrów (KERM) i Radę Ministrów. Harmonogramy prac legislacyjnych wyznaczają terminy przyjmowania przez Radę Ministrów projektów ustaw wykonujących prawo UE zgodne z terminami implementacji przewidzianymi w art. 11 ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem w Unii Europejskiej.

W celu usprawnienia wdrażania prawa wspólnotowego, KERM na posiedzeniu w dniu 11 października 2005 r. przyjął przygotowaną przez Urząd KIE „Procedurę transpozycji wspólnotowych aktów prawnych do polskiego porządku prawnego”. Rozwiązania zaproponowane w procedurze mają służyć wypracowaniu jednolitych i spójnych zasad postępowania w zakresie wdrażania wspólnotowych aktów prawnych.

Zgodnie z „Procedurą ...”, Sekretarz Komitetu Integracji Europejskiej, pełniący funkcję Krajowego Koordynatora Transpozycji Dyrektyw (KKTD), w ciągu tygodnia od dnia opublikowania aktu prawnego UE, przesyła do ministerstwa wiodącego (koordynującego) oraz do wiadomości ministerstw zaangażowanych w dotychczasowe prace nad odnośnym projektem, pismo wraz z harmonogramem prac legislacyjnych. Harmonogram ten jest następnie odpowiednio uzupełniany przez ministerstwo wiodące (koordynujące), w terminie jednego miesiąca. „Procedura ...” obejmuje wszystkie akty normatywne Unii Europejskiej,

które mogą zobowiązywać państwa członkowskie do dokonania koniecznych zmian w ustawodawstwie krajowym.

W okresie 1 marca – 31 maja 2006 r. w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich serii L ukazało się 611 aktów prawa pochodnego, w tym 437 rozporządzeń, 24 dyrektywy, 111 decyzji i 39 innych aktów.

W ramach „*Procedury...*” Urząd KIE rozesłał do ministerstw i urzędów centralnych 95 pism obejmujących wszystkie opublikowane w tym okresie akty prawa UE spośród których dla:

- 36 wskazano jako właściwe MF,
- 28 wskazano jako właściwe MG,
- 7 wskazano jako właściwe MPiPS,
- 2 wskazano jako właściwe MGM,
- 1 wskazano jako właściwe MNiSW (pismo skierowane do MEiN),
- 434 wskazano jako właściwe MRiRW,
- 6 wskazano jako właściwe MS,
- 12 wskazano jako właściwe MSWiA,
- 13 wskazano jako właściwe MSZ,
- 9 wskazano jako właściwe MŚ,
- 24 wskazano jako właściwe MT,
- 4 wskazano jako właściwe MB (pismo skierowane do MTiB),
- 16 wskazano jako właściwe MZ,
- 1 wskazano jako właściwe MKiDN,
- 4 wskazano jako właściwy GUS,
- 12 wskazano jako właściwy UOKiK,
- 1 wskazano jako właściwy USC,
- 1 wskazano jako właściwy UZP.

W odpowiedzi Urząd KIE otrzymał informacje o konieczności podjęcia działań legislacyjnych w związku z przyjęciem **21 aktów prawa UE** oraz braku takiej konieczności w związku z przyjęciem **234 aktów**.

W przypadku ewentualnych opóźnień we wdrażaniu aktów prawa UE lub konieczności dokonania drobnych nowelizacji, Polska z powodzeniem stosuje, przyjęte także w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, rozwiązanie, polegające na równoczesnej nowelizacji w jednej ustawie wielu niepowiązanych ze sobą aktów normatywnych. Decyzja o podjęciu prac nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem

Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, tzw. ustawy horyzontalnej, wynikała m.in. z następujących powodów:

- przeprowadzonego przez Urząd KIE, we współpracy z poszczególnymi ministerstwami, procesu weryfikacji pełności i poprawności transpozycji dyrektyw, które zostały wdrożone przed 1 maja 2004 r.; analiza wskazała na konieczność dokonania uzupełnień w aktach prawnych przyjmowanych przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej (w trakcie prowadzonych wówczas prac, ze względu na ich tempo i zakres, popełniono błędy, w szczególności poprzez nieprawidłowe sformułowanie niektórych przepisów implementujących dyrektywy);
- zaległości we wdrażaniu aktów prawa UE; informacje o deficycie transpozycji prawa wspólnotowego do krajowego porządku prawnego uzyskiwane są dzięki stałemu monitoringowi terminowości i kompletności transpozycji, przy pomocy takich narzędzi, jak baza *Scoreboard* oraz Baza Krajowych Środków Wykonawczych;
- postępowań w sprawie naruszenie prawa wspólnotowego wszczynanych przez Komisję Europejską na podstawie art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Projekt tzw. ustawy horyzontalnej, obejmujący zmiany merytoryczne w siedmiu ustawach został uchwalony przez Sejm w dniu 27 kwietnia 2006 r. i oczekuje na podpis Prezydenta RP. W chwili obecnej trwają prace nad projektem kolejnej ustawy horyzontalnej, zakładającym nowelizację ok. 40 ustaw. Został on przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów 31 marca 2006 r., a w czerwcu 2006 r. był przedmiotem prac Komisji Prawniczej.

Informacje o ustawach przygotowanych przez Rząd i przekazanych do Parlamentu.

W okresie styczeń – czerwiec 2006 r. Rada Ministrów przyjęła 22 projekty ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej.

10 z nich znajduje się obecnie na etapie prac sejmowych. Są to:

- projekt ustawy o paszach,
- projekt ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
- projekt ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy;
- projekt ustawy o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców,

- projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym,
- projekt ustawy o spółdzielni europejskiej,
- projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne,
- projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług,
- projekt ustawy z dnia 8 czerwca 2006 r. o zmianie ustawy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
- projekt ustawy z dnia 24 maja 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Prace nad pięcioma z przyjętych przez Radę Ministrów w I półroczu 2006 r. projektami ustaw zostało już zakończone. Opublikowano następujące ustawy wykonujące prawo UE:

- ustawa z dnia 10 marca 2006 r. o administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą - Dz. U. z 2006 r., Nr 79, poz. 546,
- ustawa z dnia 23 marca 2006 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych - Dz. U. z 2006 r., Nr 66, poz. 474,
- ustawa z dnia 24 lutego 2006 r. o zmianie ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych - Dz. U. z 2006 r., Nr 50, poz. 361,
- ustawa z dnia 10 marca 2006 r. o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego – Dz. U. z 2006 r., Nr 66, poz. 473,
- ustawa z dnia 25 kwietnia 2006 r. o zmianie ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych – Dz. U. z 2006 r., Nr 92, poz. 638.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2006 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawa o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary została skierowana do podpisu Prezydenta RP. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2006 r. o zmianie ustawy o prawie pomocy w postępowaniu w sprawach cywilnych prowadzonym w państwach członkowskich Unii Europejskiej została już podpisana przez Prezydenta RP.

W czerwcu 2006 r. Rada Ministrów przyjęła pięć kolejnych projektów ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej (odnośne projekty nie zostały dotychczas przekazane Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej):

- projekt ustawy o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych,
- projekt ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych,
- projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej i niektórych innych ustaw,
- projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo dewizowe oraz ustawy Kodeks karny skarbowy,

- projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Postępowania Komisji Europejskiej w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego przez Polskę

W chwili obecnej (stan na 26 czerwca 2006 r.) Komisja Europejska prowadzi w stosunku do Polski 71 postępowań w trybie art. 226 TWE, z czego 16 postępowań znajduje się na etapie uzasadnionej opinii, a 55 postępowań na etapie wystosowania zarzutów formalnych. Spośród prowadzonych postępowań, 9 znajdujących się obecnie na etapie uzasadnionej opinii oraz 25 znajdujących się na etapie zarzutów formalnych jest prowadzonych w związku z zarzutem braku notyfikacji krajowych środków wykonawczych.

13 grudnia 2005 r. KE zdecydowała o wniesieniu do Trybunału Sprawiedliwości WE, pierwszych w historii członkostwa Polski w Unii Europejskiej, skarg o naruszenie przez Polskę prawa wspólnotowego na podstawie art. 226 TWE. Decyzję o wniesieniu skarg podjęto w 3 sprawach:

- niewłaściwego wdrożenia dyrektywy 2002/6/WE w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do i/lub wychodzących z portów Państw Członkowskich Wspólnoty (nr naruszenia 2004/2330),
- braku dopełnienia obowiązku notyfikacji wszystkich krajowych środków wykonawczych do dyrektywy 2000/59/WE (nr naruszenia 2004/2203),
- nieprawidłowego wdrożenia dyrektywy 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (nr naruszenia 2005/2062).

Dotychczas KE formalnie nie wniosła powyższych spraw do Trybunału Sprawiedliwości WE. Z nieoficjalnych informacji wynika, że w wyniku konsultacji strony polskiej ze służbami Komisji Europejskiej Komisja odstąpi od wniesienia pierwszej z ww. skarg.

KE wszczyniała postępowania przeciwko Polsce przede wszystkim w przypadkach naruszenia postanowień dyrektyw wspólnotowych (spośród obecnie prowadzonych 71 postępowań, 57 dotyczy braku lub niewłaściwej transpozycji postanowień dyrektyw – co stanowi 80% wszystkich postępowań). Zarzuty naruszenia innych aktów prawa pierwotnego i wtórnego występowały stosunkowo rzadko.

Warto odnotować skuteczność systemu koordynacji postępowań KE w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego, zaprojektowanego przez Urząd KIE i prowadzonego w ramach KERM oraz monitoringu nieformalnych postępowań prowadzonych przez KE w stosunku do Polski. W wielu przypadkach zakres oraz przedmiot postępowania Komisji Europejskiej są znane i analizowane przez stronę polską jeszcze przed wszczęciem formalnego postępowania, czyli przekazaniem pism zawierających sformułowane zarzuty.

Warto także odnotować dużą liczbę postępowań zakończonych umorzeniem. Do dnia 26 czerwca 2006 r. KE postanowiła o umorzeniu 73 postępowań.

Porównując sytuację Polski z udostępnionymi przez KE statystykami dotyczącymi innych państw członkowskich¹³ należy zauważyć, że w zakresie liczby wszczętych przeciwko Polsce postępowań, Polska wypada znacznie lepiej niż zdecydowana większość tzw. „starych” państw członkowskich w porównywalnym okresie.

¹³ Zamieszczonymi w raporcie Komisji Europejskiej z 2004 r.: „*XXIInd Report on monitoring the application of Community law COM(2005) 570*” dostępnym na stronie: http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/XXII_rapport_annuel/22_rapport_annuel_en.htm

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
